

Urodziny Heleny Łuczywo

Bez niej nie byłoby „Wyborczej”

Helena Łuczywo na trwałe zapisała się w historii Polski i historii naszej gazety. Bez niej nie byłoby w czasach komunistycznej dyktatury podziemnego „Robotnika” i „Tygodnika Mazowsze”, nie byłoby potem „Wyborczej”. ► 2

Czczenia

Syn Kadyrowa ranny w wypadku

Adam Kadyrow szykowany przez ojca na kolejnego przywódcę Czeczenii miał poważny wypadek samochodowy. Może to uderzyć w „porządek”, jaki Putinowi udało się zaprowadzić w wybuchowym regionie. ► 9

Piłka nożna

Haniebny mundial

Kiedy Donald Trump i klaszczący mu przy każdej okazji szef FIFA Gianni Infantino najbliższy mundial już nazywają najwspanialszym turniejem w historii, na świecie rosną obawy o jego przebieg. ► 24

DUŻYFORMAT

CZAS NA MĘŻCZYZN

• Z rzeźbiarką Iwoną Demko rozmawia Wojciech Szot

Wydaje Wyborcza Sp. z o.o.
nr indeksu 348198

9 770860 908112

Kryzys w NATO

Polska zawrze nowe sojusze

Amerykańsko-europejski spór o Grenlandię może rozsadzić NATO. Dlatego Polska w tym roku podpisze dwa kolejne traktaty o wspólnej obronie.

Bartosz T. Wieliński

Europejscy dyplomaci, z którymi rozmawiała „Wyborcza”, twierdzą, że wykrywająca się w Europie nowa sieć sojuszy to nie rozwiązanie na czarną godzinę, gdyby z powodu imperialnych zapędów prezydenta Donalda Trumpa Sojusz Północnoatlantyczny rozpadł się albo przestał działać.

– W ten sposób wzmacniamy NATO od środka, bierzemy na siebie więcej odpowiedzialności za bezpieczeństwo w Europie. Tego właśnie oczekuje od nas prezydent Donald Trump – mówią nasi rozmówcy.

Jednak faktem jest, że przejęcie władzy w USA przez Trumpa i szereg zapowiedzi ograniczenia amerykańskiego zaangażowania w NATO przyspieszyło prace nad podpisanym w czerwcu zeszłego roku polsko-francuskim traktatem o wzmocnionej współpracy i przyjaźni. A wobec rozkręcającej się awantury o Grenlandię, którą Trump mimo europejskich protestów chce przyłączyć do USA, w Europie narasta przekonanie, że na Ameryce nie można już w pełni polegać.

Traktaty o wspólnej obronie

Najprawdopodobniej już w lutym – jak dowiedziała się „Wyborcza” w kręgach rządowych – ma zostać podpisany analogiczny do polsko-francuskiego traktat łączący Polskę i Wielką Brytanię. Zaś w czerwcu, na 35. rocznicę podpisania traktatu o dobrym sąsiedztwie ze zjednoczonymi Niemcami, nowy traktat podpiszą premier Donald Tusk i kanclerz Friedrich Merz. Niewykluczone, że następnym będzie podobny traktat polsko-hiszpański.

Te dokumenty łączy jedno. Porozumienia Warszawy z Paryżem, Londynem i Berlinem, a być może i z Madrytem oprócz zapowiedzi jeszcze ści-

• Mieszkańcy Grenlandii protestują przed amerykańską ambasadą w Nuuk. 17 stycznia 2026 r.

FOT. REUTERS/MARKO DJURICA

ślejszej współpracy zawierają zapisy o wspólnej obronie. W traktacie polsko-francuskim czytamy, że „w przypadku napaści zbrojnej na ich terytorium Strony udzielają sobie nawzajem pomocy, w tym przy zastosowaniu środków wojskowych. Pomoc oraz wsparcie będą realizowane stosownie do zobowiązań, jakie wynikają z artykułu 5. Traktatu Północnoatlantycznego i artykułu 42., ustępu 7. Traktatu o Unii Europejskiej”.

Cytowane artykuły natowskiego i unijnego traktatu mówią, że atak na jednego członka organizacji to atak

na wszystkich i zapewniają ofierze ataku pomoc.

Francusko-brytyjski parasol atomowy

W przypadku porozumień z Francją i Wielką Brytanią takie zobowiązania mają specjalny wymiar. Obydwa kraje posiadają broń jądrową, w sumie ponad 400 głowic przenoszonych przez okręty podwodne oraz – w przypadku Francji – przez samoloty. To jedna dziesiąta nuklearnego arsenału USA, ale – według kalkulacji z czasów zimnej wojny – taka liczba głowic wystarcza, by skutecznie odstraszać Rosję, bo za ich pomocą można zniszczyć ten kraj. Po wejściu traktatów w życie, gdyby NATO przestało działać, Polska pozostałaby pod francusko-brytyjskim parasolem atomowym.

Nowy traktat polsko-niemiecki ma – poza kwestiami obronnymi – wzmacniać współpracę przemysłów obronnych i tworzyć między nimi stałe powiązania. Chodzi nie tylko o to, by polski przemysł odzyskał dawne zdolności, ale też by rozwijać najnowocześniejsze technologie, jeśli chodzi o obronę przeciwlotniczą, broń rakietową i drony.

Polska, jeśli chodzi o produkcję ciężkiego sprzętu bojowego, ustępuje partnerom z Zachodu. Ale jeśli chodzi o technologie dronowe czy przeciwlotnicze, ich wyprzedza. Poza tym w Niemczech trwa dyskusja po słowach kanclerza Merza, który zasugerował, że choć Berlin nie wyśle jednostek Bundeswehry w ramach pokojowego kontyngentu do Ukrainy (jeśli Rosja zgodziłaby się na sprawiedliwy pokój), to mogłyby one stacjonować w pobliżu tego kraju, by móc szybko wkroczyć do akcji w razie rosyjskiej napaści. Polska wydaje się jedynym sensownym miejscem, gdzie Niemcy mogliby przerzucić swoich żołnierzy. A to też zwiększy nasze bezpieczeństwo.

Traktaty, jakie zawiera Polska z ważnymi krajami Europy, uzupełniają porozumienia, które z innymi krajami zawiera Francja czy Wielka Brytania. – W ten sposób powstaje NATO w NATO. Na wszelki wypadek – mówi nam europejski dyplomata. ●

Czytaj też:

- Europejscy przywódcy o cłach Trumpa ► 8
- Jak powstrzymać Trumpa ws. Grenlandii ► 8

Po wejściu traktatów w życie, gdyby NATO przestało działać, Polska pozostałaby pod francusko-brytyjskim parasolem atomowym

Helena Łuczywo skończyła 80. lat

Sto lat, Heleno! Bez Ciebie nie byłoby „Wyborczej”

Nienawidzi wszelkiej celebry i hołdów, choć na trwale zapisała się w historii Polski i historii naszej gazety. Bez Heleny Łuczywo nie byłoby w czasach komunistycznej dyktatury podziemnego „Robotnika” i „Tygodnika Mazowsze”, nie byłoby potem „Wyborczej”.

Roman Imielski

To Helenka zrobiła „Wyborczą”. W 1989 r. byłem kandydatem na posła, jeździłem na Śląsk. Miałem inne sprawy na głowie – wspominał Adam Michnik. – Później też Helena zrobiła „Wyborczą”. Był z nami również Julek Rawicz, redaktor wybitny. Ja akurat byłem swego rodzaju asystentem odpowiedzialnym za linię „Wyborczej”. Gdy proponowałem teksty wykraczające poza formułę dziennika, Helena zgadzała się i wspierała, bo wiedziała, że to bardzo ważne. Opisywaliśmy i komentowaliśmy rzeczywistość, ale też mieliśmy szansę ją kształtować.

Helena jest redaktorką wyśmienitą, do tego świetną organizatorką. W czasach komunistycznej dyktatury, w latach 70. XX w., związała się z Komitetem Obrony Robotników. Była w ścisłym gronie osób tworzących podziemne pismo „Robotnik”. W czasie karnawału „Solidarności” zakładała Agencję Prasową „Solidarność”, a po wprowadzeniu stanu wojennego przez lata kierowała podziemnym „Tygodnikiem Mazowsze”. Uczestniczyła w obradach Okrągłego Stołu w zespole ds. mediów.

Ale dla nas, ludzi „Wyborczej”, była przede wszystkim współtwórczynią – wraz z Adamem Michnikiem, Piotrem Niemczyckim, Juliuszem Rawiczem czy Ernestem Skalskim (który tego samego dnia obchodził 91. urodziny; sto lat w zdrowiu!) – a potem przez bardzo długi czas wicenaczelną naszej gazu-

ty. To ona uczyła nas pisania tekstów, bo była też bardzo wymagającą redaktorką.

Wspaniałe zasługi Heleny opisał w 2014 r. brytyjski historyk i publicysta Timothy Garton Ash, gdy w siedzibie „Wyborczej” przy ul. Czerskiej w Warszawie wmurowano tablicę upamiętniającą jej założycieli. Pozwól sobie obszernie cytować jego słowa.

„Są dwa rodzaje ludzi. Jest jakieś siedem miliardów tych, którzy lubią, jak się ich chwali. I jest Helena Łuczywo – mówił wtedy Garton

FOT. MARZENA HMIELEWICZ / AGENCJA WYBORCZA.PL

*Helena jest kulturalna,
myśląca, szeroko
oczytana, a zarazem
twarda jak stal
i niesłuchanie skuteczna*

TIMOTHY GARTON ASH

Ash. – Helena jest osobą skromną, ludzką i bardzo ciepłą w bezpośrednim obejściu. Jest kulturalna, myśląca, szeroko czytana i troskliwa, a zarazem twarda jak stal, niesłuchanie pracowita i skuteczna”.

Mówił też o Helenie: „Zanim jeszcze Adam Michnik i oczywiście Lech Wałęsa zamazali o »Gazecie Wyborczej«, były długie, mozolne lata pracy w opozycji i w drugoobiegowym »Robotniku« oraz »Tygodniku Mazowsze«. Ciężka, często nudna i ryzykowna praca w bardzo trudnych warunkach. Jednak największym osią-

◀ **Helena Łuczywo i Piotr Niemczycki (wtedy wiceprezes Agory, spółki wydającej „Gazetę Wyborczą”) w redakcji** FOT. WOJTEK DUSZENKO / AGENCJA WYBORCZA.PL

gnięciem sprzed ćwierćwiecza, zaraz po Okrągłym Stole, a przed historycznymi wyborami 4 czerwca, było pojawienie się z dnia na dzień, jakby znikąd, fenomenu, jakim była »Gazeta Wyborcza«. To jedyny znany mi w świecie dziennik, który narodził się – dosłownie – w przedszkolu, tam, na ulicy Iwickiej.

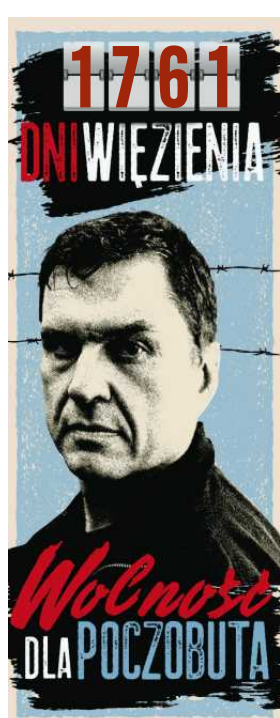
Potem to Helena z Adamem wymyśliła nagłówek, który ma zapewnić miejsce nie tylko w polskich, ale i w europejskich podręcznikach: »Wasz prezydent, nasz premier«. A, jak mówimy po angielsku, the rest is history (reszta to znana historia).

Wielu z tu obecnych, a także ci, których tu z nami nie ma, i ci, którzy odeszli, przyczyniło się do tych narodzin, dalszego wzrostu i życia »Gazety«. Ich też wspomnijmy”.

Garton Ash zakończył przemówienie tak: „Nie ma jednak cienia wątpliwości, że bez Heleny Łuczywo nie byłoby »Gazety Wyborczej« – nie ma wątpliwości, kiedy patrzmy na to, czym »Gazeta« jest od ćwierć wieku i co symbolizuje. Jest więc słusze i historycznie sprawiedliwe, żeby właśnie jej nazwisko otwierało tablicę fundatorów”.

Jako człowiek, który spędził w „Wyborczej” już ponad 30 lat, dodam od siebie: dziękujemy, Heleno! I sto lat! ●

Andrzej rysuje

Ciepło z Polski do Ukrainy

Trwa zbiórka środków na zakup i transport generatorów prądu i stacji zasilających dla Kijowa.

Adres zbiórki: pomagam.pl/a7emy8
Wczoraj do godz. 16 udało się zebrać

ponad
1,5 mln zł

www.nekrologi.wyborcza.pl/34415789

Żegnamy

Andrzeja Paczkowskiego

Przyjaciele z NOWEJ

Slówko Literówka Quizy Sudoku Krzyżówki

Szukaj

W APLIKACJ
WYBORCZEJ

Slówko

Zeskanuj QR kod
i pobierz aplikację

Syndyk masy upadłości

Zofii Olszewskiej – sygn. akt LU1S/GUP-s/501/2025, zaprasza do składania ofert, na sprzedaż z wolnej ręki, w trybie wyboru najkorzystniejszej oferty, za cenę nie niższą niż cena wywoławcza, składnika masy upadłości, którym jest:

- spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr 214, o pow. użyt. 44,00 m², 2 piętro w bloku wielorodzinnym, ul. Lubelska 246 w Niemcach, gmina Niemce, powiat lubelski, woj. lubelskie, nr KW LU11/00154148/1 – cena wywoławcza - 197.520,00zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset dwadzieścia złotych 00/100) – co stanowi 75% wyceny biegłego sądowego;

Oferty zgodne z warunkami sprzedaży, z potwierdzeniem wpłaty wadium, należy składać terminie 21 dni od dnia ukazania się ogłoszenia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych, na adres: Syndyk Masy Upadłości Zofii Olszewskiej, ulica Narutowicza 55/6, 20-016 Lublin, w zamkniętej kopercie z napisem: „Oferta na zakup nieruchomości Zofii Olszewskiej – sygn. akt LU1S/GUP-s/501/2025 - „NIE OTWIERAĆ” (liczy się data wpływu oferty i wadium).

Operat szacunkowy wraz z pełnymi warunkami sprzedaży znajduje się na stronie internetowej www.kancelaria-empe.pl w zakładce *Ogłoszenia sprzedaży/Sprzedaż z wolnej ręki*

Lublin/34416116

OGŁOSZENIE

WÓJT GMINY PIONKI

informuje o rozpoczęciu konsultacji społecznych projektu uchwały Rady Gminy Pionki w sprawie przyjęcia Regulaminu określającego zasady wyznaczania składu oraz zasady działania Komitetu Rewitalizacji

Na podstawie art. 5a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 1-3 i ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 278 z późn. zm.) zaprasza mieszkańców Gminy Pionki do udziału w konsultacjach społecznych, których przedmiotem jest projekt uchwały w sprawie przyjęcia Regulaminu określającego zasady wyznaczania składu oraz zasady działania Komitetu Rewitalizacji.

Konsultacje odbywają w terminie od 19 stycznia 2026 r. do 22 lutego 2026 r.

Szczegółowe informacje można uzyskać:

- w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Pionki, w zakładce: Konsultacje społeczne;
- na portalu informacyjnym Gminy Pionki (www.gmina-pionki.pl);
- w Urzędzie Gminy Pionki, ul. Zwycięstwa 6a, 26-670 Pionki (Kancelaria Urzędu Gminy oraz pokój nr 16).

Radom/34415831

OBWIESZCZENIE WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Zgodnie z art. 88 ust. 1 oraz art. 90 ust. 1, w związku z art. 31f ust. 1 i 6 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1747 ze zm.) – dalej specustawa oraz zgodnie z art. 9, art. 10 § 1, art. 61 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) - dalej Kpa, niniejszym zawiadamia się, że zostało wszczęte postępowanie w sprawie wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na wejście na teren nieruchomości w celu wykonania badań podłoża gruntowego oraz zapewnienie dojazdu umożliwiającego ich wykonanie:

inwestor: Centralny Port Komunikacyjny Sp. z o.o.
Al. Jerozolimskie 142B, 02-305 Warszawa

inwestycja: budowa lotniska wraz z liniami kolejowymi oraz infrastruktury towarzyszącej w ramach zadania „Budowa Węzła kolejowego CPK Zadanie Częściowe/Pakiet nr 1”

Adres zamierzenia inwestycyjnego: województwo mazowieckie
powiat sochaczewski
gmina Teresin, jednostka ew. 142808_2
obręb 0003 Elżbietów, dz. ew. nr: 172, 181,
obręb 0009 Ludwików, dz. ew. nr: 50, 87, 88, 104/7, 105, 106,
obręb 0011 Maurycew, dz. ew. nr: 23, 30, 32, 89/1, 93/1,
obręb 0019 Seroki Parcela, dz. ew. nr: 206/20, 206/21.

Decyzja o zezwoleniu na udostępnienie nieruchomości, ma na celu umożliwienie inwestorowi przeprowadzenie badań lub pomiarów niezbędnych do przygotowania i realizacji inwestycji, w szczególności prac geologicznych lub określenia warunków posadowienia obiektów budowlanych bez wykonywania robót geologicznych.

Akta przedmiotowej sprawy znajdują się do wglądu w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie, Wydział Infrastruktury i Rolnictwa, Delegatura – Placówka Zamiejscowa w Radomiu, ul. Żeromskiego 53, 26-600 Radom, pok. 204 w poniedziałek w godz. 13⁰⁰ - 16⁰⁰ lub w czwartek w godz. 8⁰⁰ - 12⁰⁰ po wcześniejszym umówieniu się telefonicznym pod nr 48 36-20-594. Osoby nieumówione nie będą obsługiwane, gdzie do czasu wydania orzeczenia, strony mogą się zapoznać z materiałem dowodowym w niej zgromadzonym.

Data publicznego obwieszczenia 19 stycznia 2026 r.
WIR-I.747.7.54.2025.IK1

Warszawa/34415021

OBWIESZCZENIE WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Na podstawie art. 11d ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 311) zawiadamia się, że w dniu 21 lipca 2025 r. złożono w tutejszym organie, wniosek, uzupełniony w dniu 24 września 2025 r. oraz 10 października 2025 r., następnie zmieniony w dniu 21 listopada 2025 r. oraz w dniu 27 listopada 2025 r., w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi wojewódzkiej Nr 805 w zakresie budowy drogi dla pieszych i rowerów na odcinku od km ok. 28+875 do km ok. 29+946”. Inwestorem przedsięwzięcia jest Zarząd Województwa Mazowieckiego, działający przez pełnomocnika Pana Łukasza Milewskiego.

Działki usytuowania obiektu (gmina Parysów, powiat garwoliński, województwo mazowieckie)

- numery działek w istniejącym pasie drogowym drogi wojewódzkiej Nr 805:

jednostka ewidencyjna 140309_2 Parysów, obręb 0001 Choiny – działka o nr ew.: 1021; **jednostka ewidencyjna 140309_2 Parysów, obręb 0005 Parysów** – działki o nr ew.: 446, 844/1;

- numery działki w projektowanym pasie drogowym drogi wojewódzkiej Nr 805 przechodzące w całości pod planowaną inwestycję:

jednostka ewidencyjna 140309_2 Parysów, obręb 0005 Parysów – działki o nr ew.: 846/1, 846/2, 557;

- numery działek w projektowanym pasie drogowym drogi wojewódzkiej Nr 805 podlegające podziałowi (w nawiasie numery działek po podziale, tłustym drukiem - numery działek przeznaczone do przejęcia pod inwestycję, przechodzące na rzecz jednostki samorządu terytorialnego – Województwa Mazowieckiego):

jednostka ewidencyjna 140309_2 Parysów, obręb 0001 Choiny – działki o nr ew.:

306/1 (**306/4**, 306/5), 303 (**303/1**, 303/2), 300 (**300/1**, 300/2), 297 (**297/1**, 297/2), 294 (**294/1**, 294/2), 291 (**291/1**, 291/2), 288/1 (**288/3**, 288/4), 288/2 (**288/5**, 288/6), 282 (**282/1**, 282/2), 281 (**281/1**, 281/2); **jednostka ewidencyjna 140309_2 Parysów, obręb 0005 Parysów** – działki o nr ew.: 447 (**447/1**, 447/2), 448/2 (**448/5**, 448/6), 448/1 (**448/3**, 448/4), 449 (**449/1**, 449/2), 450 (**450/1**, 450/2), 451 (**451/1**, 451/2), 452 (**452/1**, 452/2), 453 (**453/1**, 453/2), 454 (**454/1**, 454/2), 455 (**455/1**, 455/2), 456 (**456/1**, 456/2), 457 (**457/1**, 457/2), 458 (**458/1**, 458/2), 459 (**459/1**, 459/2), 460 (**460/1**, 460/2), 461 (**461/1**, 461/2), 462 (**462/1**, 462/2), 463 (**463/1**, 463/2), 464 (**464/1**, 464/2), 465 (**465/1**, 465/2), 466 (**466/1**, 466/2), 467/1 (**467/3**, 467/4), 467/2 (**467/5**, 467/6), 468 (**468/1**, 468/2), 469 (**469/1**, 469/2), 470/2 (**470/3**, **470/4**, 470/5), 920 (**920/3**, **920/4**, 920/5), 470/1 (**470/6**, **470/7**), 495 (**495/3**, 495/4), 556 (**556/3**, 556/4), 847/2 (**847/5**, 847/6), 411 (**411/3**, 411/4), 378 (**378/1**, 378/2), 379 (**379/1**, 379/2),

- numery działek podlegające ograniczeniu w korzystaniu niewchodzące w skład projektowanego pasa drogowego, w zakresie budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, innych dróg publicznych, urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, zjazdów (w nawiasie numery działek po podziale przeznaczone po budowę/przebudowę):

jednostka ewidencyjna 140309_2 Parysów, obręb 0001 Choiny – działki o nr ew.: 309;

jednostka ewidencyjna 140309_2 Parysów, obręb 0005 Parysów – działki o nr ew.: 447 (447/2), 451 (451/2), 452 (452/2), 453 (453/2), 379 (379/2), 378 (378/2), 464 (464/2), 465 (465/2), 466 (466/2), 468 (468/2), 411 (411/4), 495 (495/4), 556 (556/4), 847/2 (847/6), 413, 644/1, 845, 644/2.

Stronami postępowania w sprawie są wnioskodawca, właściciele, użytkownicy wieczyści nieruchomości objętych wnioskiem.

Ponadto zawiadamia się, że w dniu 11 grudnia 2025 r. zostało wydane postanowienie Nr 1784/SAAB/2025 w trybie art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 r., poz. 418), nakładające na inwestora obowiązek usunięcia, w terminie 60 dni, nieprawidłowości i braków w projekcie budowlanym.

Akta sprawy do wglądu znajdują się w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim, w Wydziale Infrastruktury i Rolnictwa w Delegaturze – Placówce Zamiejscowej w Radomiu, ul. Żeromskiego 53, 26-600 Radom (pok. 204), godz. przyjęć w poniedziałki w godz. 13⁰⁰ – 16⁰⁰ oraz w czwartki w godz. 8⁰⁰ - 12⁰⁰, gdzie można składać ewentualne uwagi i wnioski dotyczące przedmiotowej sprawy, do dnia wydania orzeczenia w sprawie.

Zgodnie z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

Jednocześnie informuję, iż w trakcie prowadzonego postępowania, o czynnościach tutejszego organu, strony postępowania będą informowane w drodze publicznych obwieszczeń, zgodnie z art. 49 § 1 Kpa.

Data publicznego obwieszczenia 19 stycznia 2026 r.
WIR-I.7820.2.27.2025.EG

Warszawa/34414560

Tajemnica zabójstwa Jarosława Ziętary

Piotr Żytnicki

2 grudnia 2025 r. sędzia Maciej Świergosz z Sądu Apelacyjnego w Poznaniu stwierdził: – Mówię to z przykrością, ale nie można pomijać nielojalności służb specjalnych, które przez wiele lat skrywały fakty i zaprzeczały jakimkolwiek związkom z zaginionym dziennikarzem.

Te słowa nie przebiły się do opinii publicznej, bo ważniejszy był wyrok, który Świergosz wydał tego dnia – nakazał powtórzenie procesu dwóch ochroniarzy znanego biznesmena Mariusza Świtalskiego. Stwierdził, że zebrane dowody pozwalają skazać ich za porwanie i pomoc w zabójstwie dziennikarza Jarosława Ziętary, który przepadł bez wieści 1 września 1992 r.

– Ten wyrok dodał nam wiatru w żagle. Potwierdza, że szliśmy i nadal idziemy w dobrym kierunku – mówi prokurator Eryk Stasielak, naczelnik małopolskiego wydziału Prokuratury Krajowej, który zajmuje się tą sprawą po przeniesieniu jej z Poznania.

Gdy sędzia Świergosz zarzucał służbom specjalnym nielojalność, te po cichu próbowały się zrehabilitować. Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego otworzyła prokuraturze dostęp do niejawnych archiwów z lat 90. XX w. Przejęła je po nieistniejącym już Urzędzie Ochrony Państwa.

– Chcemy się dokopać do materiałów wytworzonych przez UOP – potwierdza prokurator Stasielak. – Interesują nas zarówno materiały dotyczące ewentualnych kontaktów służb specjalnych z Jarosławem Ziętara, jak i osób i firm, którymi się interesował.

– Szef ABW Rafał Syrysko upoważnił nas do zapoznawania się z materiałami niejawnymi, które znajdują się w archiwach tej służby – dodaje prokurator. – Wskazaliśmy, jakie materiały nas interesują. Z częścią już się zapoznaliśmy, na pozostałe nadal czekamy.

To zaskakująca zmiana, bo do tej pory służby specjalne niechętnie wracały do wydarzeń sprzed 34 lat. Odegrały w nich niejasną rolę – możliwe nawet, że nieumyślnie przyczyniły się do śmierci dziennikarza.

Dlaczego zginął Jarosław Ziętara?

Jarosław Ziętara był 24-letnim reporterem „Gazety Poznańskiej”. 1 września 1992 r. wyszedł z domu do redakcji, ale do niej nie dotarł. Poznańska prokuratura i policja nie potrafiły wyjaśnić, co się stało. W 2011 r. – po apelu redaktorów naczelnych największych gazet – śledztwo wznowiono i przeniesiono do Krakowa.

Prokuratura twierdzi, że dziennikarza porwano sprzed domu i zgładzono, bo badał nielegalne interesy poznańskich biznesmenów Mariusza Świtalskiego i Aleksandra Gawronika.

Świadkowie twierdzili, że fotografował ciężarówkę z przemycanym alkoholem, które wjeżdżały do magazynu Elektromisu, firmy Świtalskiego. Został za to pobity, ale nie odpuścił.

Prokuratura podzieliła tę sprawę na trzy wątki. Gawronika oskarżyła o podżeganie do zabójstwa dziennikarza. Przegrała – sądy w Poznaniu prawomocnie uniewinniły Gawronika, podważając wiarygodność świadków.

Dwóch ochroniarzy Mariusza Świtalskiego prokuratura oskarżyła o uprowadzenie dziennikarza i przekazanie nieustalonym mordercom. W pierwszej instancji przegrała, ale w drugiej nastąpił przełom. Sąd uwierzył prokuraturze i proces ochroniarzy zacznie się od nowa.

Ostatni wątek – wykonanie egzekucji na dziennikarzu – prokuratura umorzyła

ABW otwiera przed prokuraturą tajne archiwa

To zaskakująca zmiana, bo do tej pory służby specjalne niechętnie wracały do wydarzeń z 1992 roku. Odegrały w nich niejasną rolę – możliwe nawet, że nieumyślnie przyczyniły się do śmierci młodego dziennikarza z Poznania.

• **Jarosław Ziętara zginął 1 września 1992 r. Na zdjęciu: zniczek przy ul. Kolejowej w Poznaniu w 23. rocznicę jego zaginięcia**

FOT. PIOTR SKÓRNICKI / AGENCJA WYBORCZA.PL

z powodu niewykrycia sprawców. Prawo pozwala wznowić śledztwo, jeśli pojawią się nowe dowody. Można je zbierać bez wznowienia śledztwa.

Prokurator Stasielak potwierdza, że właśnie z tego przepisu korzysta teraz małopolski wydział Prokuratury Krajowej, przeglądając niejawne archiwa służb specjalnych.

UOP chciał zatrudnić Ziętare

W Poznaniu przez lata powtarzano, że Ziętara nie mógł wpaść na trop żadnej afery, bo niewiele znał i niewiele potrafił. Ale to nie była prawda – w krótkim czasie miał kilka mocnych tematów: pisał o karierach ludzi ze służb specjalnych, o przemycaniu do Polski komputerów i elektronik, o amerykańskich szpiegach w koncernie miedziowym KGHM. Już na pierwszy rzut oka widać, że miał znakomite źródła.

Prokuratura Krajowa dysponuje unikatowym nagraniem z lutego 1992 r. Na

siedem miesięcy przed zaginięciem Ziętary prawnicy firmy Art-B zorganizowali konferencję prasową w Warszawie. Wśród dziennikarzy był też Ziętara, lokalny reporter z Poznania. Kamera sfilmowała go, gdy zadawał pytanie.

Wątek służb specjalnych pojawił się w śledztwie już na początku lat 90. ubiegłego wieku. Ojciec zaginionego dziennikarza zeznał, że Urząd Ochrony Państwa proponował jego synowi pracę.

Dla służb specjalnych, które w tym czasie budowały swoje kadry, Jarosław Ziętara był atrakcyjnym kandydatem: był młody, znał języki, interesował się polityką. Pracował przy kampanii prezydenckiej Tadeusza Mazowieckiego w 1990 r., pisał pracę magisterską o jego wcześniejszym rządzie.

Kilka dni po zaginięciu Ziętary z jego ojcem spotkał się Maciej Urbański, szef poznańskiej delegatury UOP. Pytał, co wie o kontaktach syna z Urzędem, a potem

zobowiązał go do zachowania rozmowy w tajemnicy. Ojciec wiedział tylko, że syn odrzucił ofertę służb.

Prokuratura próbowała badać ten wątek, ale UOP wyparł się kontaktów z dziennikarzem. Dopiero w 2011 r. Agencja Wywiadu potwierdziła próbę werbunku – na początku 1992 r. Ziętara proponowano pracę w zarządzie wywiadu. Odmówił – chciał pozostać dziennikarzem.

Dlaczego as wywiadu szukał dziennikarza

Nie oznacza to, że Ziętara zerwał kontakty ze służbami. Jedna z wersji zakłada, że funkcjonariusze UOP byli jego informatorami – podrzucali mu tematy i tropy, które wykorzystywał w artykułach. Mogli zatem nakierować go także na Gawronika i Świtalskiego.

Gdyby Ziętara opisał działalność biznesmenów, służby miałyby argument za wszczęciem śledztwa. W tym czasie pro-

Tajemnica zabójstwa Jarosława Ziętary

kuratura nie chciała się zajmować dziką szarą strefą gospodarczą.

Jeśli rzeczywiście tak było, to służby specjalne nie doceniły przeciwnika i sprowadziły na dziennikarza śmiertelne zagrożenie.

Może to potwierdzać relacja emerytowanego generała Gromosława Czempińskiego. Po latach zeznał, że we wrześniu 1992 r. wezwał go szef UOP Jerzy Konieczny i poprosił o zajęcie się zaginięciem Jarosława Ziętary.

Czempiński był wtedy wiceszefem zarządu wywiadu, zasłużonym po uratowaniu w Iraku agentów amerykańskiej CIA. Twierdzi, że pojechał do Poznania, rozmawiał z byłymi esbekami, ale niczego o losach Ziętary się nie dowiedział.

– Potwierdziłem tylko, że Ziętara miał bardzo dobre rozeznanie w środowisku biznesu poznańskiego i miał dużo wrogów – zeznał po latach Czempiński.

Nie potrafił jednak wytłumaczyć, dlaczego zaginięciem mało znanego dziennikarza, o którym informowały tylko lokalne media, interesował się sam szef UOP i dlaczego do Poznania wysłano takiego asa wywiadu jak Czempiński. General nie wykluczył, że Urząd współpracował z Ziętara nieformalnie.

Służby specjalne i dziennikarze

Maciej Urbański, w 1992 r. szef delegatury UOP w Poznaniu, zeznał, że pytał swoich podwładnych o kontakty z Ziętara. Zaprzeczyli, więc uznał, że sprawę należy zostawić policji. Urbański przyznał jednak, że spotkał się z ojcem Ziętary i pytał o kontakty jego syna ze służbami.

Te kontakty potwierdził były oficer policji, który zajmował się przestępczością gospodarczą. Stwierdził, że dzielił się z Ziętara informacjami: – Często mówił, że zajdzie do mnie, jak wyjdzie z UOP. Albo że najpierw idzie do UOP, a potem do mnie. Nie mogę wykluczyć, że chodził tam po informacje.

Kolejną relację przedstawili dziennikarze Łukasz Cieśla i Jakub Stachowiak w książce „Dziennikarz, który wiedział za dużo”. Były oficer UOP z Poznania powiedział im, że na początku lat 90. ubiegłego wieku służby podrzucały dziennikarzom

• Jarosław Ziętara był reporterem „Gazety Poznańskiej”
FOT. ARCHIWUM RODZINNE

Jest oczywiste, że służby specjalne co do zasady niechętnie dzielą się swoją wiedzą, ale w tej sprawie nie napotkaliśmy takiego oporu. Od tamtych wydarzeń minęło ponad 30 lat. Ówcześni funkcjonariusze, którzy być może mieliby coś do ukrycia, już w służbach nie pracują

ERYK STASIELAK

wybrane informacje: – Czasami to był jedyny sposób, by zmusić prokuraturę do roboty. Dziennikarz napisał coś po naszej inspiracji i dzięki temu mogliśmy powiedzieć prokuraturze: trzeba działać, prasa już o tym pisze.

Były oficer potwierdził też, że Ziętara bywał w siedzibie UOP w Poznaniu. – Spotykał się także z naszymi ludźmi w hotelu. Tam był szkolony z zasad konspiracji. Z tego, jak zrobić zdjęcie z ukrycia, na przykład pod bazą Elektromisu – dodał.

General Marek Dukaczewski, były szef wojskowych służb specjalnych, powiedział autorom książki, że na początku lat 90. ubiegłego wieku „trwała dosyć mocna penetracja środowiska dziennikarskiego przez Urząd Ochrony Państwa”. Chodziło nie tylko o werbowanie do pracy.

– Dziennikarze byli kanałem przekazywania informacji. Czyli oddziaływania na opinię publiczną. To był początek nowego państwa i nowych służb, one musiały zaistnieć – wyjaśnił.

Szef ABW znał Ziętara z akademika

W czerwcu 2011 r. wiceszef ABW Paweł Bialek poinformował prokuraturę, że Jarosław Ziętara „nie współpracował z UOP jako osobowe źródło informacji ani nie pozostawał w zainteresowaniu operacyjnym i śledczym UOP”. Wyjaśnił, że do takich wniosków doprowadziła „wnikliwa kwerenda archiwów ABW”. Prokuratura musiała wierzyć na słowo, bo sama nie miała dostępu do niejawnych materiałów służb.

W 2024 r. Rada Polskich Mediów zaapelowała o wznowienie umorzonego śledztwa w sprawie nieustalonych zabójców Jarosława Ziętary. Wskazała, że w archiwach służb specjalnych mogą znajdować się cenne dokumenty, których prokuratura dotąd nie poznała.

Po tym apelu ówczesny minister sprawiedliwości i prokurator generalny Adam Bodnar spotkał się z grupą dziennikarzy, a małopolski wydział Prokuratury Krajowej wznowił zbieranie dowodów.

– Czynności dowodowe prowadzimy od ponad roku – potwierdza prokurator Eryk Stasielak. To w ramach tych czynności prokuratura uzyskała niedawno dostęp do archiwów ABW.

Tym razem współpraca ma się układać gładko. – Jest oczywiste, że służby specjalne co do zasady niechętnie dzielą się swoją wiedzą, ale w tej sprawie nie napotkaliśmy takiego oporu. Od tamtych wydarzeń minęło ponad 30 lat. Ówcześni funkcjonariusze, którzy być może mieliby coś do ukrycia, już w służbach nie pracują – tak tę zmianę tłumaczy prokurator Stasielak.

Zauważa też, że od dwóch lat szefem ABW jest Rafał Syrysko, kolega Jarosława

Ziętary z akademika i studiów na poznańskim Uniwersytecie Adama Mickiewicza. Syrysko – w przeciwieństwie do Ziętary – wybrał karierę w służbach.

– Myślę, że również jemu wyjaśnienie tej sprawy leży na sercu. Dał nam wolną rękę w szukaniu materiałów – zapewnia prokurator Stasielak.

Prokuratura czeka na dokumenty z ABW

– Z częścią materiałów możemy zapoznać się tylko w siedzibie ABW. Prokurator Elżbieta Potoczek-Bara jeździ do Warszawy i czyta. Co możemy, ściągamy do Krakowa – mówi Stasielak.

– Nie odmówiono nam dostępu do żadnego dokumentu, o który prosiliśmy, natomiast nie wszystkie materiały na razie nam pokazano – dodaje. – Na pewno zajmie to jeszcze kilka miesięcy. Prokurator Potoczek-Bara ma też inne obowiązki, dlatego nie może być w Warszawie codziennie.

Pytamy, dlaczego ABW nie pokazała dotąd wszystkich żądanych dokumentów. Stasielak nie widzi w tym celowego działania: – Mamy świadomość, że nasze zapytania dokładają służbom pracy, bo ktoś musi zrobić kwerendę i szukać materiałów, które nas interesują.

Małopolski wydział Prokuratury Krajowej przesłuchuje także nowych świadków, którzy do tej pory nie składali zeznań. Według naszych informacji to m.in. byli funkcjonariusze UOP. – Śpieszymy się, bo systematycznie odchodzą – mówi Stasielak. Prokuraturę wspierają policjanci z komendy wojewódzkiej w Krakowie.

Prokurator nie chce powiedzieć, czy w dokumentach, które ABW już pokazała, są ślady kontaktów służb specjalnych z Jarosławem Ziętara. Nieoficjalnie dowiadujemy się natomiast, że prokuratura interesuje się również dokumentami z rozpracowania firm powiązanych na początku lat 90. ubiegłego wieku m.in. z Mariuszem Świtalskim.

Prokurator Stasielak: – Nie mogę ujawnić, co znajduje się w materiałach, które pokazała nam ABW. Ale mogę powiedzieć, że są to interesujące materiały, i na pewno warto było je czytać. ●

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

Kraj/34414001

GAZETA
wyborcza
wyborcza.pl
NIE MA WOLNOŚCI BEZ SOLIDARNOŚCI

**codziennie w sprzedaży
w sieci**

**teraz już także
na nowych regałach prasowych**

Sędzia chce uniewinnienia

Sławomir Bezak jest jedynym sędzią poszukiwanym listem gończym, którego niedawno pozbawiono urzędu. W odwołaniu od wyroku jego obrońca domaga się uchylenia orzeczenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie uniewinnienia sędziego.

Ewa Ivanova

Sławomir Bezak jest sędzią Sądu Rejonowego Warszawy. To jedyny sędzia w Polsce poszukiwany listem gończym. Najpierw przebywał na Ukrainie, a potem zbiegł do Kanady. Ukrywał się od ponad sześciu lat. Prokuratura chce go ścigać za osiem przestępstw o charakterze urzędniczym oraz korupcyjnym.

Wciąż pobiera część wynagrodzenia, dostał nawet nagrodę jubileuszową. Niedawno, po latach przedłużającego się w czasach Zbigniewa Ziobry postępowania dyscyplinarnego, został pozbawiony stanowiska sędziego. Jednak wyrok jest nieprawomocny i jego obrońca wniósł odwołanie do Sądu Najwyższego.

Układ korupcyjny sędziego z syndykiem

Wątek sędziego Bezaka pojawił się w sprawie prowadzonej przeciwko syndykowi, który został zatrzymany przez CBA w czerwcu 2018 r. Prokuratorzy ustalili, że sędzia stworzył z nim układ korupcyjny – pracując w wydziale upadłościowym sądu, żądał od syndyka korzyści majątkowych. Sędziemu grozi od 8 do 10 lat pozbawienia wolności. Ale postawienie mu zarzutów jest niemożliwe. Polska nie ma z Kanadą umowy o ekstradycji. Śledztwo od listopada 2020 r. jest zawieszone. Wcześniej uchylono sędziemu immunitet, a jeden z warszawskich sądów wyraził zgodę na tymczasowy areszt.

Równolegle prowadzone jest postępowanie dyscyplinarne sędziego. W czasach Ziobry się ślimaczyło. W 2019 r. Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie zezwolił na pociągnięcie Bezaka do odpowiedzialności karnej. Od tego czasu był zawieszony. Nie orzekał, ukrywał się, ale jednocześnie pobierał wynagrodzenie – od maja 2019 r. obniżono je jedynie o 25 proc.

Zwrot nastąpił niedawno, gdy zmienił się sędzia referent i prezes Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie. Sprawę skierowano na rozprawę i już po pierwszym terminie – 2 września 2025 r. – zapadł wyrok. Sławomir Bezak stracił sędziowską toż, a jego wynagrodzenie obniżono o 50 proc.

Jeśli Sąd Najwyższy utrzyma orzeczenie, Bezak prawomocnie straci status sędziego, a więc także wynagrodzenie.

Naruszanie godności urzędu „Wyborcza” poznała uzasadnienia orzeczenia. Bezakowi wymierzono upomnienie za niewykazanie części środków w oświadczeniu majątkowym. Z kolei wieloletnie ukrywanie się sędziego uznano za uchybienie godności urzędu i orzeczono karę złożenia sędziego z urzędu.

Sąd Dyscyplinarny, uzasadniając wyrok, nie miał wątpliwości, że zachowanie sędziego negatywnie rzutuje na obraz całego sądownictwa. Szczególnie krytycznie ocenił fakt ukrywania się przed organami ścigania, a więc „uniemożliwienie oczyszczenia dobrego imienia sprawowanego przez niego urzędu”.

Zdaniem sądu sędzia nie może stwarzać choćby pozorów niespektowania porządku prawnego. Nie może paraliżować latami postępowania. Pobieranie w tym czasie wynagrodzenia i nagrody jubileuszowej jest w tej sytuacji „zwyczajnie nieprzyzwoite, nieuczciwe i niegodne sędziego”.

Sąd podkreślił, że obowiązujące w tym zakresie przepisy mogą mieć demoralizujący wpływ i działać szkodził na wizerunek instytucji sądownictwa. Dodał też, że sędzia, ukrywając się przez sześć lat, świadomie dokonał bilansu zysków i strat swojego postępowania. Nie miało też znaczenia, czy rzeczywiście dopuścił się zarzucanych mu przestępstw – przewinienie dyscyplinarne polegało na tym, iż uniemożliwiał zweryfikowanie tego przez organy ścigania.

Sąd Dyscyplinarny zdecydował się na najwyższy wymiar kary – uznał, że tylko takie rozstrzygnięcie powstrzyma naruszanie godności urzędu sędziego.

Obrońca wniósł odwołanie

Wyrok Sądu Dyscyplinarnego się nie uprawomocnił. Pod koniec listopada 2025 r. obrońca sędziego wniósł odwołanie. Rozpozna je Izba Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego.

W odwołaniu adwokat domaga się uchylenia orzeczenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie uniewinnienia sędziego od zarzutu związanego z uchybieniem godności urzędu.

• **Zwrot w sprawie Sławomira Bezaka nastąpił niedawno, gdy zmienił się sędzia referent i prezes Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie. Sprawę skierowano na rozprawę i już po pierwszym terminie – 2 września 2025 r. – zapadł wyrok** FOT. KRZYSZTOF ӨWIK / AGENCJA WYBORCZA.PL

W zamian za przychyłność syndykowi sędzia Bezak miał dostać m.in. samochody osobowe dla siebie, brata i bratowej oraz 200 tys. zł w gotówce

Obrońca Bezaka twierdzi, że Sąd Dyscyplinarny pierwszej instancji popełnił błąd w ustaleniach faktycznych. Miał polegać na pominięciu faktu podjęcia przez Izbę Dyscyplinarną SN w maju 2019 r. uchwały, na mocy której wyrażono zgodę na zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie Bezaka. Efektem tego była – według obrońcy – niewłaściwa wykładnia i uznanie sędziego za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego związane z ukrywaniem się.

Poza tym mecenas wskazał, że zgodę na tymczasowe aresztowanie Bezaka podjęła Izba Dyscyplinarna w składzie: Małgorzata Bednarek, Adam Roch (byli prokura-

torzy związani z Ziobrą) oraz ławnik. Jego zdaniem Izba nie była sądem w znaczeniu konstytucyjnym i konwencyjnym.

Obrońca przypominał, że to na podstawie uchwały Izby Dyscyplinarnej Sąd Rejonowy Warszawa-Mokotów w grudniu 2019 r. zastosował wobec sędziego Bezaka tymczasowe aresztowanie. A w styczniu 2020 r. prokurator z Prokuratury Krajowej wydał postanowienie o poszukiwaniu go listem gończym.

Według niego nie można postawić znaku równości między ukrywaniem się na podstawie legalnie stosowanych środków zapobiegawczych a zachowaniem sędziego, który czekał na usunięcie z obrotu prawnego nielegalnie funkcjonujących orzeczeń.

Adwokat zarzucił także, że w sprawie zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza. Sędzia dyscyplinarna, która orzekała w pierwszej instancji, złożyła wniosek o wyłączenie jej od rozpoznania sprawy, gdyż wskazała na kilkuletnią znajomość z obwinionym. Jednak sąd wniosku nie uwzględnił. Uznał, iż sam fakt znajomości nie jest okolicznością powodującą wątpliwość co do bezstronności sędziego.

Sprawa dyscyplinarna

Z ustaleń „Wyborczej” wynika, że w jego sprawie dyscyplinarnej od zawieszenia w 2019 r. działo się niewiele. Sędzia referent, który dostał sprawę, uznał, że nie może być ona skierowana na rozprawę z powodu uchybień, ale nie zwrócił się do rzecznika dyscyplinarnego o uzupełnienie dokumentów.

Również nic nie zrobiła ówczesna prezes sądu dyscyplinarnego przy warszawskim sądzie apelacyjnym, neosędzia Izabela Szumniak. Po zakończeniu jej „prezesowania” wykryto zresztą w sądzie dyscyplinarnym kilkanaście postępowań, w których od kilku lat nie podejmowano żadnych czynności.

Na dyscyplinarkę sędziego nie stawił się żaden z ówczesnych zastępców rzecznika dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym. Funkcje te wówczas pełnili: była prokurator, neosędzia Mirosława Chyr oraz sędzia Jakub Iwaniec, którego dotyczy kilka postępowań dyscyplinarnych i karnych. Niedawno oboje stracili stanowiska.

W aktach sądu w sprawie Sławomira Bezaka nie ma śladu aktywności zastępców rzecznika dyscyplinarnego powołanych w czasach ministra Ziobry. ●

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416086

Z głębokim żalem żegnamy

Profesora

Leszka Paradowskiego

Nestora polskiej gastroenterologii,
Wieloletniego Kierownika Katedry i Kliniki Gastroenterologii
i Hepatologii Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu,
Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu w latach 1999-2005,
Prezesa Polskiego Towarzystwa Gastroenterologii w latach 2001-2005

Rodzinie i Najbliższym

składamy
wyrazy głębokiego współczucia

Zespół Katedry i Kliniki Gastroenterologii i Hepatologii
Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416351

15 stycznia 2026 roku
zmarła moja najukochańsza Mama-Mamunia

Janina Smagała-Chamczyk

Urodzona 16 maja 1937 roku w Trzcieńcu k/Rzeszowa.
Absolwentka krakowskiej polonistyki, wspaniała wychowawczyni, nauczycielka
i wybitny pedagog wielu pokoleń młodzieży szkół średnich w Bielsku-Białej,
z którym to miastem związała całe swoje życie zawodowe.
Oddana bez reszty Rodzinie i Przyjaciółom.
Odeszła od nas na zawsze do Pana opatrzona św. Sakramentami.

Msza święta zostanie odprawiona
19 stycznia 2026 roku o godzinie 13.00
w kościele parafialnym w Trzcieńcu k/ Rzeszowa.

O czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

Córka

Fatalne wystąpienie Hołowni

• W swoim wystąpieniu Szymon Hołownia ani razu nie powiedział, kiedy w partii miałyby się odbyć wybory. To dla wielu ostrzeżenie, że będzie chciał utrzymać status quo jak najdłużej

FOT. SEAWOMIR
KAMIŃSKI / AGENCJA
WYBORCZA.PL

Przerwa w obradach rady krajowej Polski 2050, którą wymusił w piątek Szymon Hołownia, podsycą spekulacje na temat jego planów. – Pokazał, że regułami, które ustaliłimy jako demokratyczna partia, on jako przewodniczący za bardzo się nie przejmuje – słyszymy od uczestników spotkania. Dziś rada wznowi obrady.

Iwona Szpala

Piątkowy wieczór miał być finałem wyborczych przepychanek, do których doszło po unieważnieniu drugiej tury głosowania na lidera.

Przypomnijmy: w pierwszej turze wewnętrznych wyborów nowego szefa Polski 2050 najwięcej głosów zebrały Katarzyna Pelczyńska-Nałęcz i Paulina Henning-Kloska. O tym, kto obejmie schedę po Szymonie Hołowni, miała zadecydować druga tura. Przeprowadzono ją w poniedziałek 12 stycznia, ale w nocy partia wydała komunikat o unieważnieniu głosowania. Powodem miały być problemy techniczne.

W piątek rada krajowa partii szykowała się do decyzji: powtórzyć rywalizację między Katarzyną Pelczyńską-Nałęcz a Pauliną Hennig-Kloską czy rozpisać nowe wybory. Ale nie wszystko poszło zgodnie z planem.

Hołownia postawił warunki

Zaczęło się od wystąpienia Szymona Hołowni.

– Wygłosił nam spicz, postawił ultimatum, że partia ma powtórzyć całe wybory. Oświadczył, że nie odnajdzie się w Polsce 2050 Katarzyny Pelczyńskiej-Nałęcz ani Pauliny Hennig-Kloski. Jeśli więc zdecydujemy o powtórzeniu drugiej tury, zabierze zabawki i odejdzie. Bo pod przywództwem jednej czy drugiej kandydatki to już nie będzie jego Polska 2050, tylko partia reprezentująca jedynie część poglądów środowiska politycznego – relacjonuje jeden z uczestników rady krajowej.

Potem, jak słyszymy, Szymon Hołownia opowiedział, jak widzi dalszy rozwój wypadków.

– Zostaje na stanowisku lidera, w zarządzie utrzymują się Katarzy-

na Pelczyńska-Nałęcz i Paulina Hennig-Kloska. Pozostałym zgodnie z kalendarzem kończy się kadencja. Tracą stanowiska 21 stycznia, nowy skład miałaby wybrać rada krajowa – relacjonuje jeden z polityków Polski 2050. – Jeśli zgodzimy się na te warunki, to Hołownia łaskawie będzie dalej nam przewodzić i ratować partię – dodaje nasz inny rozmówca, który brał udział w spotkaniu rady krajowej. Polityk opowiada, że wystąpienie Hołowni poza jego akolitami zostało odebrane fatalnie. Ludzie mówili, że to, co proponuje, jest niezgodnie z regułami i statutem partii, próbuje stawiać ultimatum, ostrzega, że odejdzie.

Wystąpienie Hołowni poza jego akolitami zostało odebrane bardzo źle. Mówiono, że polityk próbuje stawiać ultimatum, ostrzega, że odejdzie

– Dystans był tym większy, że przed radą krajową przeprowadziliśmy ankietę w regionach, większość opowiedziała się za powtórzeniem drugiej tury wyborów – mówi polityk Polski 2050. I podkreśla jeszcze jedno: Hołownia ani razu nie powiedział, kiedy w partii miałyby się odbyć wybory. – To dla wielu było ostrzeżeniem, że będzie chciał utrzymać status quo jak najdłużej. W czasie wystąpienia pokazał, że regułami, które ustaliliśmy jako demokratyczna partia, on jako przewodniczący za bardzo się nie przej-

muje – komentuje jeden z uczestników spotkania.

W Polsce 2050 mnożą się spekulacje

Po debacie przyszedł czas na głosowania, które Hołownia przegrywał. Rada krajowa nie zdążyła dojść do kluczowego punktu.

– Hołownia prowadził nasze spotkanie zdalnie. W pewnym momencie oświadczył, że jest już zmęczony, przebywa na urlopie poza Polską i on się wyłącza. Prowadzenie przekazał Agnieszce Buczyńskiej, to jego prawa ręka, zaufana. Ogłosiła przerwę do poniedziałku i też się wylogowała. To wywołało kolejne oburzenie. Duża część z nas chciała dokończyć radę krajową. Mówiliśmy, że nie ma powodu do przerwy, sporo osób zostało na łączach. Ale w końcu ludzie uznali, że idą na kompromis. Liczę, że w poniedziałek ustalimy rzeczy podstawowe – precyzyjny czas przedłużenia rządów obecnych władz, którym na dniach kończy się kadencja. Precyzyjny czas i tryb partyjnych wyborów – słyszymy od polityka Polski 2050.

Przerwa, którą wymusił Szymon Hołownia, prowokuje spekulacje, m.in. o tym, że jego propozycję może jednak przyjąć Paulina Hennig-Kloska. Krążą pogłoski, że dogadują się z Pelczyńską-Nałęcz, a w grze jest mocniejsza pozycja Hennig-Kloski w partii.

– Przecież Paulina Hennig-Kloska wystartowała dlatego, że nie zdecydował się Szymon Hołownia – przekonuje nasz inny rozmówca. – Zgłosiła się do partyjnych wyborów późno. Była wśród tych, którzy namawiali Hołownię do startu, zbierali nawet podpisy potrzebne do rejestracji na kandydata. W partii było wiadomo, że Szymon Hołownia się łamie i ma coraz większy apetyt, by powalczyć o reelekcję. Więc myślę, że w poniedziałek postawi na swoim i utrzyma władzę w partii – słyszymy.

Inni nasi rozmówcy nie mają takiej pewności. Podkreślają, że Hennig-Kloska w dyskusji trzymała stronę zwolenników powtórzenia drugiej tury. ●

OGŁOSZENIE PŁATNE

Lublin/34415948

IF-I.7840.5.7.2025.RP

Lublin, dnia 14 stycznia 2026 r.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY LUBELSKIEGO

**o wydaniu decyzji nr 1/26 z dnia 9 stycznia 2026 r.,
znak: IF-I.7840.5.7.2025.RP o pozwoleniu na budowę inwestycji
towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu**

Na podstawie art. 12 ust. 1 w związku z art. 15 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2025 r., poz. 1222 ze zm.) oraz art. 10, art. 49 i art. 61 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) oraz art. 72 ust. 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.)

zawiadamiam,

że na wniosek ORLEN S.A. z dnia 3 listopada 2025 r., uzupełnionego w dniu 11 grudnia 2025 r., została wydana decyzja nr 1/26 z dnia 9 stycznia 2026 r., o pozwoleniu na budowę inwestycji towarzyszącej inwestycjom w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu dla inwestycji pn.:

Budowa, przebudowa obiektów i urządzeń budowlanych na terenie odwiertów i istniejących obiektów oraz budowę gazociągów wraz z infrastrukturą towarzyszącą w ramach zadania „Zagospodarowanie odwiertów Jastrzębiec 4, 5, 6, 7, 8 – KGZ Tarnogród” – odcinek od strefy przyodwiertowej J2 w granicach woj. lubelskiego do OZG Tarnogród Wola Różaniecka”.

Inwestycja będzie realizowana na działkach:

powiat biłgorajski, gmina 060212_5 Tarnogród, obręb 0002 Luchów Górny

numery działek ewidencyjnych:

60, 61, 62, 63, 64, 65, 245, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92/1, 92/2, 93, 94, 95, 97, 98, 99, 249, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 253, 254, 255, 256/1, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 273, 274, 275, 277, 278, 314, 316, 2716/3, 284/1, 285/1, 294/2, 294/3, 302, 303, 304, 305, 306, 307/1, 309, 310/1, 311, 312, 313, 315/4, 317/1, 318, 319, 320, 321/2, 322/2, 323/1, 324/2, 325, 326/1, 327, 350, 342, 343, 344, 345, 346/2, 347, 348, 349, 351

powiat biłgorajski, gmina 060212_5 Tarnogród, obręb 0007 Tarnogród-Wieś

numery działek ewidencyjnych:

2574, 2529, 2528, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613/1, 2613/2, 2614, 2615, 2616, 2617, 2629, 2618, 2625, 2626, 2627, 2497, 2679, 2678, 2677, 2676, 2675, 2674, 2673, 2672/1, 2668/1, 2667/1, 2666, 2665, 2671, 2669, 2664, 2663, 2660, 2659, 2656, 2655, 2652, 2651, 2648, 2647/3, 2736/2, 2710/2, 2680/3, 2681/3, 2682, 2684/2, 2685/3, 2686/3, 2687/3, 2688/3, 2689/3, 2690/3, 2691/3, 2692/3, 2693/3, 2694/3, 2695/3, 2696/3, 2697/3, 2698/3, 2699/3, 2700/3, 2701/3, 2702/3, 2703/3, 2704/6, 2705/3, 2709/2, 2710/1, 2711/3, 2711/4, 2711/1, 3127/3, 3128/2, 3129, 3130, 3131, 3132, 3133, 3134, 3135, 3136, 3137, 3138, 3139, 3005/2, 3140, 3141, 3142, 3143, 3144, 3145, 3146, 3147, 3149, 3150, 3153, 3154, 3155, 3179, 3167, 3166, 3165, 3164, 3412, 3410, 3409, 3406, 3405, 3403, 3402, 3401, 3384

powiat biłgorajski, gmina 060212_5 Tarnogród, obręb 0004 Wola Różaniecka

numery działek ewidencyjnych:

1943, 110, 111/4, 112/4, 1166/1, 113/1, 113/6, 114/2, 115, 116, 117/2, 118, 120, 143/2, 144/2, 145/2, 146/4, 147/4, 148/1, 149/4, 150/2, 151, 152, 153/3, 154, 155, 157, 158, 159/2, 160/2, 161/2, 162/2, 163/1, 164/2, 165/2, 166/2, 167/2, 168, 169/4, 170/4, 171/4, 172/4, 172/8, 173/3, 174/3, 175/4, 176/2, 177/1, 178/2, 179/6, 180/2, 181/1, 182, 183/1, 184/2, 185, 186/2, 187/2, 188/2, 189/2, 190/2, 191/4, 192/6, 193/5, 194/5, 195/5, 196/8, 197/6, 199/4, 200/7, 201/5, 202/4, 203/5, 204/7, 205/8, 208/6, 1970/2, 211/3, 212/5, 213/5, 214/5, 215/7, 216/7, 217/5, 218/5, 219/8, 220/5, 232, 237/2, 239/5, 240/3, 241/3, 242/7, 243/7, 244/7, 245/7, 246/5, 247/4, 248/5, 249/5, 250/7, 251/7, 252/7, 253/9, 254/7, 255/7, 256/7, 257/7, 258/7, 259/7, 260/7, 261/7, 262/8, 263/7, 264/14, 265/7, 266/11, 266/10, 267/2, 268/5, 269/2, 270/7, 271/7, 272/5, 273/7, 274/5, 275/11, 276/5, 277/5, 278/5, 279/5, 280/5, 281/5, 282/7, 283/5, 284/5, 285/5, 286/5, 287/5, 288/5, 289/5, 290/5, 291/5, 292/5, 293/2, 322, 323, 329/2, 425, 424, 423, 426, 427, 428, 438/4, 439/4, 438/3, 439/3, 438/1, 439/1, 522/2, 892, 891

Powyższa decyzja, zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu **podlega natychmiastowemu wykonaniu.**

Zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, odwołanie od niniejszej decyzji wnosi się do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, za pośrednictwem Wojewody Lubelskiego, w terminie 14 dni od dnia, w którym zawiadomienie o jej wydaniu w drodze obwieszczenia uważa się za dokonane. Zgodnie z art. 12 ust. 2a ww. ustawy obwieszczenie uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia, w którym nastąpiło obwieszczenie w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim, tj. od dnia 19 stycznia 2026 r. Odwołanie powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie, zgodnie z art. 34 ust. 3 ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.

Z treścią decyzji oraz aktami sprawy można zapoznać się drogą telefoniczną pod wskazanym niżej numerem telefonu, poprzez elektroniczną skrzynkę podawczą (ePUAP): /luwwlublinie/ezd lub za pośrednictwem eDoręczeń oraz osobiście w Lubelskim Urzędzie Wojewódzkim w Lublinie przy ul. Lubomelskiej 1-3, II piętro, **po uprzednim umówieniu wizyty** (poniedziałek, wtorek, czwartek i piątek w godzinach 9⁰⁰ do 14⁰⁰).

Treść decyzji została również zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego w zakładce Strona główna > Ogłoszenia > Decyzje Wojewody Lubelskiego: <https://luwwlublinie.bip.gov.pl/decyzje-wojewody-lubelskiego/>.

Numer telefonu do kontaktu: (81) 307-96-45.

Z up. Wojewody Lubelskiego

/-/

Aneta Ciesielczuk
Z-ca Dyrektora Wydziału Infrastruktury
/podpisano elektronicznie/

Reakcja Europy na cła USA

Emmanuel Macron, Keir Starmer i inni przywódcy, którzy wysłali swoich żołnierzy na Grenlandię, w zdecydowanych słowach krytykują ruch Donalda Trumpa i zapowiadają, że nie dadzą się zastraszyć.

Maciej Czarnecki

Lawina oświadczeń jest reakcją na ogłoszenie w sobotę przez Donalda Trumpa, że od 1 lutego nałoży 10-proc. cła na Danię, Norwegię, Szwecję, Francję, Holandię, Niemcy i Wielką Brytanię, które wysłały na największą wyspę świata po kilku żołnierzach, by zademonstrować, że zamierzają dbać o jej bezpieczeństwo.

Strategicznie położona i bogata w zasoby Grenlandia jest terytorium autonomicznym Danii, członka NATO. Jednak amerykański prezydent snuje wizję jej przejęcia, przekonując, że Dania odpowiednio jej nie broni.

W sobotę zarówno w duńskich miastach, jak i w zamieszkanym przez ok. 20 tys. osób Nuuk, grenlandzkiej stolicy, odbyły się wielotygodniowe demonstracje przeciwko USA. Zeszłoroczny sondaż pokazał, że dołączenia do USA chciałoby tylko 6 proc. Grenlandczyków. Większość chce stopniowego uzyskiwania niepodległości od Duńczyków, z którymi na razie łączą ich silne więzi, od kultury po subsydia budżetowe współfinansujące zasilki, darmową edukację i służbę zdrowia.

Będziemy bronić naszego bezpieczeństwa

W reakcji na ruch amerykańskiego prezydenta premier Wielkiej Brytanii Keir Starmer oświadczył, że „nakładanie cel na sojuszników z powodu działań na rzecz zapewniania ich zbiorowego

• Protest przeciwko żądaniu Donalda Trumpa, by arktyczna wyspa została przekazana USA, Nuuk na Grenlandii, 17 stycznia 2026 r. FOT. REUTERS / MARKO DJURICA

bezpieczeństwa w ramach NATO jest całkowicie błędne”. Zapowiedział też, że będzie rozmawiał o tym bezpośrednio z amerykańską administracją.

Prezydent Francji Emmanuel Macron nazwał cła „niedopuszczalnymi” w sytuacji, w której Europa próbuje bronić Grenlandii, a Dania jest członkiem Unii Europejskiej, NATO i ONZ.

– Francja jest oddana suwerenności i niepodległości narodów w Europie i innych częściach świata – oświadczył Macron. – Z tego powodu wspieramy i nadal będziemy wspierać Ukrainę oraz zbudowaliśmy koalicję pragnących silnego i trwałego pokoju, aby bronić tych zasad i naszego bezpieczeństwa. Również z tego powodu zdecydowaliśmy się przyłączyć do ćwiczeń wojskowych, które zarządziła Dania na Grenlandii – dodał prezydent Francji.

Dodał, że Europejczycy podtrzymują tę decyzję, także dlatego, że dotyczy ona bezpieczeństwa w Arktyce i na granicach Europy. – Żadne zastraszanie ani groźby nie będą miały na nas

wpływu, czy to na Ukrainie, Grenlandii, czy gdziekolwiek indziej na świecie, gdy staniemy w obliczu takich sytuacji – zapewnił Macron.

W podobnym tonie wypowiedział się premier Szwecji Ulf Kristersson, oświadczając, że „nie pozwolimy sobie na to, by nas szantażowano”. – Szwecja prowadzi obecnie intensywne dyskusje z innymi krajami UE, Norwegią i Wielką Brytanią, aby znaleźć wspólną odpowiedź – dodał.

Szef MSZ Norwegii Espen Barth Eide skomentował, że decyzja Trumpa jest nie na miejscu: – W NATO panuje szeroka zgoda co do potrzeby wzmacniania bezpieczeństwa w Arktyce, w tym na Grenlandii. Kwestie handlowe, w tym cła, nie powinny być łączone z zagadnieniami bezpieczeństwa ani wykorzystywane w tym kontekście.

Natomiast Dania, nie kryjąc, że nie zgadza się ze stanowiskiem Trumpa, próbuje jednocześnie trochę tonować nastroje. Szef jej dyplomacji Lars Løkke Rasmussen przypomniał o „kon-

struktywnych” rozmowach ze swoim amerykańskim odpowiednikiem Marco Rubio w zeszłym tygodniu i wspólnej konkluzji, że trzeba robić więcej, by zapewnić bezpieczeństwo w Arktyce.

„Właśnie dlatego my i nasi partnerzy w NATO zwiększamy je w pełnej transparentności wobec naszych amerykańskich sojuszników” – wytłumaczył Rasmussen.

To robienie dobrej miny do złej gry. Po spotkaniu z Rubio i wiceprezydentem USA J.D. Vance'em kamery uchwyciły, jak Rasmussen i minister spraw zagranicznych w autonomicznym rządzie Grenlandii Vivian Motzfeldt nerwowo zapalili papierosy. Sami nie kryli, że pozostają „fundamentalne różnice”.

Kluczowy pozostaje dialog

„Integralność terytorialna i suwerenność są fundamentalnymi zasadami prawa międzynarodowego” – przypomniała w poście na X szefowa Komisji Europejskiej Ursula von der Leyen, oceniając, że cła osłabiłyby relacje transatlantyckie.

We wspólnym oświadczeniu z szefem Rady Europejskiej Antonio Costą von der Leyen podkreśliła, że „dialog pozostaje kluczowy”.

– Jeśli Rosja zaatakuje Ukrainę, musimy stanąć w obronie integralności terytorialnej, suwerenności i prawa międzynarodowego na Ukrainie. Jeśli prawa człowieka są łamane w Wenezueli, musimy stanąć w obronie praw człowieka w Wenezueli. Jeśli chcemy dobrobytu, musimy otwierać rynki, a nie je zamykać. Musimy tworzyć strefy integracji gospodarczej, a nie podnosić cła – powiedział Costa.

Wczoraj w Brukseli już po zamknięciu wydania odbyła się narada ambasadorów 27 krajów członkowskich UE. Zebrali się w ograniczonym składzie, z maksymalnie jednym doradcą u boku każdego z uczestników. To dowód na to, o jak delikatnych sprawach dyskutowali.

W tym tygodniu Trump i europejscy przywódcy spotkają się oko w oko na Światowym Forum Ekonomicznym w Davos. Będzie to ostatnia okazja, by uniknąć wejścia w życie amerykańskich cel i prawdopodobnej odpowiedzi Europy. ●

Jak powstrzymać Trumpa ws. Grenlandii

Awanturnictwu amerykańskiego prezydenta w sprawie Grenlandii sprzeciwiają się członkowie Kongresu, w tym Republikanie, dla których to rzadkość. Co w praktyce mogą zrobić?

Donald Trump powtarza, że USA potrzebują Grenlandii dla swojego bezpieczeństwa narodowego. W sobotę zapowiedział nałożenie cel na sojusznice państwa z NATO, które wysłały tam garstkę swoich żołnierzów, by zademonstrować, że to Sojusz będzie bronił wyspy.

Republikański senator z Karoliny Północnej Thom Tillis ocenił, że decyzja prezydenta jest „zła dla Ameryki, amerykańskiego biznesu i dla amerykańskich sojuszników”, natomiast ucieszy Władimira Putina, Xi Jinpinga i innych wrogów USA, którzy chcą podzielonego NATO.

„Najgłupsza rzecz”

Jego kolega partyjny, kongresman z Nebraski Don Bacon, poszedł jeszcze dalej i wypalił, że obsesja Trumpa na punkcie Grenlandii to „to najgłupsza rzecz, jaką kiedykolwiek sły-

szalem”. Zawyrokował, że prezydent może spotkać za to impeachment.

W piątek w Kopenhadze gościła delegacja kongresmenów i senatorów z obu partii. Odcinali się oni od retoryki Trumpa, zapewniając, że będą starali się na niego wpłynąć.

Choć najważniejsze słowa padły z ust tego, kto do Danii nie poleciał – wpływowego szefa Republikanów w Senacie Johna Thune’a. Dyplomatycznie, ale jednak stanowczo podkreślił on, że „na pewno nie ma apetytu na niektóre z rozważanych opcji”, co odnosiło się do militarnej aneksji wyspy.

Jak powstrzymać prezydenta

Wbrew pozorom, Kongres nie jest tak bezżębny jak się wydaje, słuchając Trumpa. Owszem, projekt rezolucji zgłoszonej przez senatorów (republikankę Lisę Murkowski i demokratę Rubena Gallego) i kongresmenów (Bacona i demokratę Ro Khanę), by potwierdzić „poszanowanie suwerenności Królestwa Danii, w tym Grenlandii”, wydaje się głównie symboliczny. Jednak inne już niekoniecznie, bo to właśnie Kongres decyduje o wydatkach państwa.

Murkowski i senatorka Demokratów Jeanne Shaheen zgłosiły projekt, który zakazałby finansowania z publicznych pieniędzy jakiegokolwiek operacji wojskowej w celu przejęcia kontroli nad terytorium sojusznika w NATO.

Mam nadzieję, że ostatecznie nie będzie to konieczne, ale żyjemy w czasach, w których rozmawiamy o rzeczach, o których nigdy nie myśleliśmy, że są możliwe

– powiedziała Murkowski reporterom, wnosząc propozycję.

Podobną opracował Gallego, a także inny demokrat, Jimmy Gomez. Idący w odwrotnym kierunku projekt Republikanina z Florydy Randy’ego Fine’a, która autoryzowałaby aneksję Grenlandii i uczynienie z niej 51. stanu USA, nie ma żadnych szans. Jednak zwraca uwagę na ważny aspekt: tylko Kongres może zadecydować o włączeniu do USA nowych terytoriów, o czym wprost mówi art. IV sekcja 3 Konstytucji.

Fascynuje go McKinley

To wszystko nie oznacza jednak, że Trumpa uda się okiełznać.

Po pierwsze, Białe Dobre, który systematycznie marginalizuje Kongres w różnych sprawach, ostrzega, że rezolucje ograniczające prerogatywy prezydenta jako naczelnego dowódcy będą rzekomo niekonstytucyjne. O tym generalnie decydowałby Sąd Najwyższy, który już kilkakrotnie sygnalizował przychylność wobec interpretacji prawa poszerzającej uprawnień egzekutywy.

Natomiast w przypadku Wenezueli Trump porwał Nicolasa Maduro zanim Kongres zdołał cokolwiek uchwalić. W zeszłym tygodniu udało mu się zatopić w Senacie rezolucję, która zakazywałaby mu kolejnych interwencji w tym kraju.

Po drugie, Trump mógłby spróbować polityki faktów dokonanych, decydując się na rządzenie wyspą de facto, nawet jeśli formalnie nie zostanie ona włączona do USA. I czekając, aż członkowie Kongresu zmiękną.

Istnieje precedens dotyczący Hawajów. W 1897 roku podpisany przez prezydenta Williama McKinleya traktat o aneksji tych wysp nie uzyskał wymaganej większości dwóch trzecich głosów w Senacie, więc nie wszedł w życie.

Jednak podczas wojny amerykańsko-hispańskiej wody Hawajów były otwarte dla amerykańskich okrętów, co Białe Dobre uznał za faktyczne podporządkowanie tych strategicznie położonych wysp i poprosił Kongres o stwierdzenie tego rezolucją (czyli zwykłą większością głosów).

Uchwalono ją w 1898 roku – to tzw. rezolucja Newlandsa, od Francisca G. Newlandsa, kongresmena z Nowadży, który ją zgłosił. W 1901 roku Sąd Najwyższy de facto przyklepał aneksję, orzekając w sprawie DeLima v. Bidwell.

Przypomnijmy, że Trump wielokrotnie dawał wyraz swojej fascynacji McKinleym, którego rządzący upłynęły pod znakiem ekspansji terytorialnej i imperializmu USA, a także protekcyjnej polityki celnej. W zeszłym roku po powrocie do władzy republikanin wydał polecenie, by Mount Denali na Alasce przywrócić poprzednią nazwę – Mount McKinley. Najwyższy szczyt Ameryki Północnej nosił ją właśnie na pamiątkę 25. prezydenta USA. ●

Maciej Czarnecki

Syn Kadyrowa ranny w wypadku

Adam Kadyrow szycowany przez ojca na kolejnego przywódcę Czeczenii miał poważny wypadek samochodowy. Może to uderzyć w „porządek”, jaki Putinowi udało się zaprowadzić w wybuchowym regionie.

Wacław Radziwinowicz

To, do czego doszło w piątek wieczorem w dzielnicy Putinowskiej w Groznm, władze gorączkowo, choć i nieudolnie, starają się ukryć.

W sobotę opublikowały krótkie nagranie (bez dźwięku), na którym Adam Kadyrow prowadzi naradę i otrzymuje kolejne ze swoich już bardzo licznych odznaczeń – tym razem za wkład w bezpieczeństwo Zaporoskiej Elektrowni Atomowej na okupowanym terytorium Ukrainy.

Filmik miał dowodzić, że sekretarz Rady Bezpieczeństwa Czeczenii jest cały, zdrowy i w roboczej formie.

Stracił panowanie nad autem

Nogi mistyfikacji były na tyle krótkie, że szybko okazało się, iż sfilmowana narada odbyła się jeszcze w czwartek, a więc jeszcze przed potężnym karambolem w Groznm.

Według portalu Kavkaz.Realii Adam za kierownicą Gelandewage na czele towarzyszących mu aut pędził w piątek około godz. 17.00 Szosą Staropromysłowską w stolicy republiki. Tak z fantazją, zajmując całe jezdnie, w Czeczenii zwykli jeździć ci, którym wolno wszystko.

Młody kierowca stracił jednak panowanie nad autem, które rozbiło się według portalu o przydrożną barierę. Na Gelandewagena wpadły kolejne maszyny. Jak twierdzi „Nowa Gazeta Europa”, w karambolu zginął człowiek, być może nie jeden.

Policja i służby od razu zamknęły ruch w całej okolicy.

Ranny Kadyrow został przewieziony do miejscowego szpitala. Wkrótce potem z lotniska w Groznm wystartował „latający szpital”, sanitarny samolot Ministerstwa Spraw Nadzwyczajnych, a za nim w kierunku Moskwy poleciał samolot Kadyrowa seniora.

Adam, jak twierdzi internetowa witryna WCzK-OGPU, miał trafić na specjalny chirurgiczny oddział Kliniki Botkińskiej, który przyjmuje pacjentów jedynie na polecenie ministra zdrowia lub mera Moskwy.

Informacji o stanie zdrowia Adama Kadyrowa na razie brak.

To, że władze starają się utajnić karambol w Groznm, nie dziwi. Skutki tego, co się stało, mogą raptem zmienić sytuację na tylko pozornie spokojnym Kaukazie Północnym.

Główny następca

„Pokój”, jaki po swojej wojnie kaukaskiej zaprowadził w Czeczenii Władimir Putin, opiera się na klanie Kadyrowów, który bardzo twardą ręką trzyma swój naród.

Funkcję naczelnika regionu Putin jeszcze w 2000 r. powierzył Ahmatowi Kadyrowowi. Kiedy ten 9 maja 2004 r. zginął w zamachu, władza z błogosławieństwa Kremla najpierw nieformalnie przeszła w ręce 28-letniego wówczas (był za młody, aby stanąć na czele republiki jako jej prezydent) Ramzana, syna zabitego.

Ten, choć prymitywny i niewykształcony – ma doktorat, jest aka-

demikiem i generałem porucznikiem policji, ale sklecenie dwóch zdań po rosyjsku przychodzi mu z trudem – okazał się dość sprytny i brutalny, by utrzymywać w ryzach poddanych w interesie Moskwy i dbać o spokój u sąsiadów.

Dziś Ramzan, choć dopiero niespełna 50-letni, jest tak poważnie chory, że mimo zabiegów propagandowych nie udaje się tego ukryć przed światem. Zmienia się w oczach. Często znika ze sceny, bo trafia do kremłowskiego Centralnego Szpitala Klinicznego, gdzie robią mu ratujące życie

dializy, a pewnie poddają też innym trudnym procedurom.

Kadyrow wyraźnie śpieszy się, promując, jak tylko potrafi, swojego młodszego syna Adama na następcę.

Ten zdobył „sławę molojecką”, kiedy jeszcze jako 15-latek pod okiem ojca i nadzorców przed kamerami pobił w areszcie bezbronnego studenta Nikitę Zura-wielia, więzionego za spalenie Koranu.

Po tym „bohaterskim czynie” na chłopca posypał się deszcz odznaczeń (ma ich już 13) i kolejnych awansów, włącznie z mianowaniem jeszcze 17-latka sekretarzem Rady Bezpieczeństwa Czeczenii.

Przezorny ojciec, sam bliski śmierci, zawczasu „betonuje” republikę pod syna. Jak obliczyli niezależni dziennikarze z grupy śledczej „Projekt”, 96 członków klanu Kadyrowów zajmuje ważne funkcje w organach władzy (Putin jest

znacznie skromniejszy, bo urządził „zaledwie” 27 swoich krewnych). Kadyrowowie siedzą na wszystkich kluczowych funkcjach w aparacie władzy republiki.

Gdyby z tego rozkładu personalnego wypadł namaszczone na dziedzica Adam, konstrukcja by runęła.

Czy ojciec zdoła przekazać władzę synowi?

Ramzan ma też starszego, 21-letniego syna Ahmata, którego dwa tygodnie temu nawet uczynił wicepremierem republiki. Na niego jednak nie stawia, upierając się przy Adamie. Gdyby Ramzana zabrakło, a władzy nie udało by się przekazać znowu od ojca synowi, potężny problem miałby Putin. Musiałby zainstalować na śpiącym czeczeńskim wulkanie albo człowieka z Moskwy, co byłoby bardzo trudne, albo przedstawiciela innego klanu.

I ten, i tamten musieliby „wyczyścić” region, gdzie prawa i obyczaje są bardziej średniowieczne, z przedstawicieli klanu Kadyrowów. A to byłaby operacja i trudna i niebezpieczna.

Klan głęboko zakorzenił się w strukturach administracyjnych i gospodarczych Czeczenii. Stoi też za nim potężna siła zbrojna. To dziś w sumie 21 pułków i samodzielnych batalionów formalnie podporządkowanych rosyjskiemu Ministerstwu Obrony, MSW czy Rosgwardii (wojska wewnętrzne). Tymi oddziałami liczącymi, jak się ocenia, około 30 tys. bagnetów dowodzi jednak bardziej Grozny niż Moskwa, a ich żołnierzy i funkcjonariuszy powszechnie i słusznie nazywa się „kadyrowcami”.

Jeśli Kreml będzie musiał wyco-rzeńić klan Kadyrowów, bez brutalnej przemocy sobie nie poradzi. A to mogłoby na nowo podpalić region. ●

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34415904

Wójt Gminy Zakrzew ogłasza pisemny przetarg nieograniczony na sprzedaż:

nieruchomości położonej w miejscowości Nieczatów działka nr ew. 208 o powierzchni 0,7300 ha, działka nr ew. 215 o powierzchni 0,6200 ha,

Cena wywoławcza za obydwie nieruchomości to: **1.146.000,00 zł (netto)**

Zbycie gruntu podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług w wysokości 23% na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 oraz art. 2 ust.22 oraz art. 7 ust.1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Nieruchomości posiadają urzędzoną Księgę Wieczystą o nr RA1R/00026062/4. Nieruchomości będące przedmiotem sprzedaży nie są obciążone.

Nieruchomość gruntowa, tj. działka nr 208 jest niezabudowana. Przedmiotowa nieruchomość jest porośnięta samosiejkami drzew i krzewów oraz roślinnością trawiastą. Ma kształt zbliżony do prostokąta o wymiarach około 26 m x 281 m (pomiar orientacyjny). Dojazd do nieruchomości asfaltową ulicą Prosta, a następnie drogą polną. Nieruchomość nie jest wyposażona w urządzenia infrastruktury technicznej. Nieruchomość posiada dostęp do sieci elektroenergetycznej w odległości około 35 m od strony południowo – wschodniej.

Nieruchomość gruntowa, tj. działka nr 215 jest niezabudowana. Przedmiotowa nieruchomość jest porośnięta samosiejkami drzew i krzewów oraz roślinnością trawiastą. Ma kształt trapezu o wymiarach około 32 m x 181 m x 57 m x 228 m. Dojazd do nieruchomości drogą polną. Nieruchomość nie jest wyposażona w urządzenia infrastruktury technicznej. Nieruchomość posiada dostęp do sieci elektroenergetycznej od strony południowego boku.

- termin składania wniosków przez osoby, którym przysługuje pierwszeństwo w nabyciu nieruchomości na podstawie art. 34 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2025r. poz. 1077, 1080) upłynął w dniu 07.01.2026 r. – w tym terminie nie wpłynęły żadne wnioski.

Warunkiem uczestnictwa w procedurze sprzedaży jest :

1. Złożenie oferty, zawierającej dane oferenta (nazwę, siedzibę, dokumenty dot. legalności występowania w obrocie prawnym przedsiębiorcy (wypis z KRS lub ewidencji działalności gospodarczej - nie dotyczy osób fizycznych), proponowaną cenę nabycia w kwocie nie niższej od wartości ceny wywoławczej (wskazanej wyżej) oraz proponowane warunki płatności. Oferty pisemne (w zamkniętych kopertach) oznakowane: **„Oferta na zakup nieruchomości położonych w Nieczatów – działka nr 208, 215”** należy złożyć do dnia **23.03.2026 roku do godziny 14:00** na adres: Urząd Gminy Zakrzew, Zakrzew 51, 26-652 Zakrzew
 2. Dokonanie wpłaty wadium w pieniądzu do dnia 17.03.2026 r., w wysokości 60.000,00 zł na rachunek bankowy Urzędu Gminy Zakrzew
Bank Spółdzielczy w Radomiu Nr rachunku **80 9147 0009 0021 6906 2000 0006**
Kopię dowodu wpłaty wadium należy załączyć do oferty.
- Od obowiązku wnie-sienia wadium zwalnia się uczestników spełniających warunki określone w § 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 września 2004 r (Dz. U Nr 207, poz. 2108).

Część jawna przetargu odbędzie się o godz. 09:00 w dniu 27.03.2026 r. w sali konferencyjnej Urzędu Gminy Zakrzew

- Wpłacone wadium przez uczestnika postępowania, którego oferta zostanie wybrana zostanie zaliczone na poczet ceny zakupu nieruchomości. Pozostałym oferentom zostanie niezwłocznie zwrócone. Wpłacone wadium przepadać na rzecz Gminy Zakrzew, jeżeli oferent, którego oferta została wybrana uchyli się od zawarcia umowy sprzedaży w ustalonym terminie. Za najkorzystniejszą zostanie wówczas wybrana inna oferta, a w przypadku braku pozostałych ofert postępowanie zostanie unieważnione.
- Do oferty należy dołączyć pisemne oświadczenie, że oferent zapoznał się ze stanem faktycznym i prawnym nieruchomości.
- **Koszty zawarcia umowy sprzedaży ponosi kupujący.**
- Wybór najkorzystniejszej oferty nastąpi w terminie 3 dni od upływu terminu na złożenie ofert.
- Ogłoszenie o przetargu dostępne jest na tablicy urzędowej w siedzibie Urzędu Gminy Zakrzew, na stronie internetowej oraz BIP Urzędu Gminy Zakrzew, a także jednorazowo w dniu 19.01. 2026 roku w prasie Gazeta Wyborcza.

Dane pod którymi można uzyskać więcej informacji:
Urząd Gminy Zakrzew, Zakrzew 51; 26-652 Zakrzew,
tel. 48 610-51-14 wew. 33 gmina@zakrzew.pl, https://zakrzew.pl,
https://zakrzew.bip.gmina.pl

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416034

W dniu 8 stycznia 2026 roku odszedł

Adw. Andrzej Malinowski

Pożegnanie odbędzie się 23 stycznia 2026 roku o godzinie 13.00

Powązkach Wojskowych.

o czym zawiadamia pogrążona w smutku

rodzina

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416099

Z głębokim żalem przyjęliśmy wiadomość o odejściu

**Pani Profesor dr hab. med.
Walentyna Zoch Zwierz**

wieloletni Kierownik Kliniki Pediatrii i Nefrologii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku
nauczyciel i opiekun młodych lekarzy pediatrów i nefrologów
Pamięć o Niej pozostanie w naszych myślach i sercach.

Rodzinie i Bliskim

składamy wyrazy szczerego współczucia

Zarząd i Członkowie Polskiego Towarzystwa Nefrologii Dziecięcej
wraz z Konsultantem Krajowym w Dziedzinie Nefrologii Dziecięcej

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416318

Z głębokim żalem informujemy, że 14 stycznia 2026 roku, w wieku 91 lat, zmarł

prof. dr hab. Mieczysław Mąkosza

Światowej klasy specjalista w zakresie metodologii syntezy organicznej, wieloletni Dyrektor Instytutu Chemii Organicznej Polskiej Akademii Nauk, Przewodniczący Rady Naukowej IChO PAN, wybitny uczony i mentor wielu pokoleń chemików, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, wielokrotnie uhonorowany tytułem doktora honoris causa uczelni polskich i zagranicznych. Laureat licznych prestiżowych nagród i wyróżnień, w tym Nagrody Fundacji na rzecz Nauki Polskiej.
Pozostanie w pamięci współpracowników, uczniów i całego środowiska naukowego jako wybitny uczony, wymagający, a zarazem życzliwy nauczyciel oraz oddany Instytutowi organizator nauki.

Rodzinie, Bliskim oraz Współpracownikom Profesora

składamy wyrazy głębokiego współczucia

Dyrekcja, członkowie Rady Naukowej i Pracownicy
Instytutu Chemii Organicznej Polskiej Akademii Nauk.

OGŁOSZENIE PŁATNE

34416373

ODESZLI.pl

Stwórz Miejsce Pamięci
Wejdź na serwis odeszli.pl

ROZMOWA Z

DR. TOMASZ WARCZOKIEM

socjologiem

KASIA BIELECKA: Kogo zaliczamy do elity? Projekt World Elite Database, w którym uczestniczy kilkadziesiąt krajów z Europy, obu Ameryk i Azji, bada właśnie elity, a ja się zastanawiam w zasadzie kogo?

DR TOMASZ WARCZOK: Elity, na których się koncentrujemy definiujemy przez trzy główne frakcje.

Pierwsza i najbardziej oczywista to najbogatsi – ci z czołówki list najzamożniejszych, typu „Forbes” czy „Wprost”. Są to pracodawcy i ludzie zajmujący się biznesem, których nazywamy frakcją superbogactw.

Druga frakcja to prezesi i szefowie rad nadzorczych największych przedsiębiorstw w danym kraju, zarówno giełdowych, jak i tych spoza giełdy. W Polsce akurat te największe przedsiębiorstwa to często spółki Skarbu Państwa i my interesujemy się także prezesami tych przedsiębiorstw publicznych.

Trzecia to tzw. regulatorzy, czyli ci, którzy tworzą normy działalności biznesowej. To są wysocy urzędnicy państwowi, członkowie parlamentu, przedstawiciele organizacji biznesowych, związków zawodowych itd. Wszyscy ci, którzy biorą udział w szeroko rozumianej regulacji rynku.

Zbieramy przede wszystkim dane dotyczące ich trajektorii życiowych: wykształcenia, drogi zawodowej i – co dla nas jest bardzo ważne – pochodzenia społecznego. Porównujemy te dane między kilkudziesięcioma krajami. Ta baza się rozwija, pierwsze publikacje już się pojawiły i dzięki tej skali możemy pokazać źródła władzy ekonomicznej i pewne specyfiki poszczególnych krajów oraz regionów.

Taka baza pozwala porównywać specyfikę danego kraju. Co możemy na jej podstawie powiedzieć o Polsce?

– Uderzające jest to, że nasza elita ekonomiczna, podobnie jak chińska, jest dość młoda. Ale to nie jest zaskakujące, bo nasz kapitalizm jest młody, powstał po transformacji ustrojowej.

Frapujące jest jednak to, co odkryliśmy na etapie zbierania danych: bardzo trudno w Polsce uzyskać informacje dotyczące pochodzenia społecznego tych osób. Jest to absolutnie niedoceniana charakterystyka.

Nasi koledzy z zespołów z Wielkiej Brytanii czy Francji, którzy dysponują takimi danymi historycznymi, byli zdziwieni, że my nie mamy takich informacji.

Próbowałem dotrzeć np. do dziennikarzy i do osób znających te elity osobiście. Ale na pytanie o pochodzenie osoby X często odpowiadano mi: „Ale po co to jest? To jest niepotrzebne”. W przypadku polityków również – ważne były powiązania partyjne, a nie to, skąd się wywodzą. To spotykało się z kompletnym niezrozumieniem.

Wynika to stąd, że w Polsce dyskurs klasowy, pochodzenia społecznego, jest praktycznie nieobecny. Nie widzi się wagi tego pochodzenia dla szans życiowych jednostki. Panuje przeświadczenie, które często słyszeliśmy: „Przecież wszyscy pochodzimy z tych bloków PRL-owskich. Jaka tu jest różnica?”. I ma to dalekosiężne skutki, ponieważ uniemożliwia dostrzeżenie ukrytych mechanizmów reprodukcji przywilejów. A różnice są.

Ale skoro klasyczna reprodukcja biznesowa, oparta na dziedziczeniu kapitału, u nas nie występuje, to skąd bierze się nowa klasa dominująca? Jak wygląda ta reprodukcja w praktyce?

– Reprodukacja w sensie klasycznym dopiero się zaczyna. Mamy dopiero dzisiaj

Jak działają elity?

– Elity zawsze muszą narzucić taką wizję świata, aby ci niżej w hierarchii uwierzyli, że ci, którzy są na pozycjach wyższych na to zasługują – mówi dr. Tomasz Warczok, który bada skąd pochodzi polska elita ekonomiczna. Nasz fenomen: prawnicy wysokiego szczebla.

• **Dyplom jest gwarancją, że jednostka ma niezbędne zdolności, umiejętności i talenty do sprawowania funkcji kierowniczej** FOT. PATRYK OGORZAŁEK / AGENCJA WYBORCZA.PL

pierwsze pokolenie dziedziczące biznes – na przykład, w słynnym przypadku właściciela Polsatu – to się dzieje na naszych oczach. To jest to, co nasi koledzy z krajów o długiej tradycji kapitalistycznej, jak Wielka Brytania czy Szwajcaria, mogą śledzić od XIX wieku. Tam dziedzicznie statusu rodziny, a co za tym idzie odtwarzanie całej struktury nierówności, ma miejsce ma przestrzeni wielu pokoleń.

Dla polskich elit biznesowych ważne było jednak nie tyle dziedziczenie dóbr ekonomicznych, ale coś mniej uchwytnego, a przy tym kluczowego – kapitał kulturowy i społeczny.

Okazuje się, że znaczna część naszych superbogactw i elity biznesu wywodzi się z rodzin drobnych przedsiębiorców PRL-owskich.

Oni nie odziedziczyli wielkich majątków...

...ale odziedziczyli know-how – czyli pewien zasób kulturowy, wiedzę o tym, jak robić biznes w specyficznych warunkach. Odziedziczyli też kapitał społeczny, czyli koneksje i powiązania.

Przykłady jasno to ilustrują: była to często sytuacja, gdzie dyrektor regionalnego oddziału PKS-u, przedsiębiorstwa komunikacyjnego, jednocześnie prowadził małą pieczarkarnię. Miał dostęp do kapitału społecznego, znał ludzi i dzięki

temu mógł rozwijać ten mały biznes. Jego syn nie odziedziczył wielkich pieniędzy, ale odziedziczył ten know-how, czyli jak prowadzić działalność i jak wykorzystywać sieci społeczne.

Podobnie duża część tej elity wywodzi się z rodzin rolniczych, które prowadziły gospodarstwa ogrodnicze. A zapominamy, że to był jeden z ważniejszych i przynoszących zyski sektorów w PRL-u. Dzieci dziedziczą więc tutaj może nie fabrykę, ale pewien etos przedsiębiorczości, nawet niewielki kapitał, który można rozwijać, ale też znajomości, sieci społeczne.

Reprodukcja następuje, ale dziedziczy się raczej kapitał kulturowy i społeczny, a w mniejszym stopniu kapitał ekonomiczny w klasycznym sensie.

Chyba ważny jest szczególnie kapitał kulturowy, bo – jak się okazuje – polskie elity są też zaskakująco wykształcone, prawda?

– Tak. Nasza elita jest relatywnie dobrze wykształcona. Jest znacznie lepiej wykształcona niż np. elity biznesu w Skandynawii.

Uderzający jest zwłaszcza odsetek osób z doktoratami wśród regulatorów, prezesów dużych spółek, a nawet samych biznesmenów.

To zbliża nas do Niemiec. W Niemczech stopień doktorski jest w sferze publicznej niezwykle znaczący i waloryzowany. Można go sobie zapisać na wizytówce, co jest bardzo ważnym symbolem w sferze reprezentacji społecznej. Polska idzie podobną drogą.

U nas z kolei duża grupa elit to absolwenci studiów prawniczych. I ta nadreprezentacja prawników zbliża nas do elit amerykańskich, oddala zaś od elit chińskich, wśród których dominują inżynierowie.

To o tyle ciekawe, że w Polsce – w przeciwieństwie chociażby do Stanów – praktycznie nie ma elitarnych szkół.

– Tak – pomimo tego dobrego wykształcenia, nie ma u nas właściwie elitarnych szkół. SGH, Uniwersytet Jagielloński czy Warszawski nie mają charakteru elitarnego w sensie selektywności i możliwości dostania się na nie, jak Harvard czy francuskie Grandes Écoles – te „wielkie szkoły”, które są przepustką do najwyższych stanowisk. I w tym sensie ta nieelitarność naszych uczelni zbliża nas znów do Niemiec.

A jak to jest? Dyplom doktora, powiedzmy że prawa, jest przepustką do elity, sposobem na awans? Czy ci, którzy reprodukują pozycję rodziców dzięki dyplomowi potwierdzają swój status?

– Dyplom jest wyrazem pewnej wiedzy i umiejętności, ale przede wszystkim jest legitymacją pozycji jednostki. Musimy pamiętać, że wszystkie elity w dziejach muszą się legitymizować. Muszą narzucić taką wizję świata, aby ci, którzy sytuują się niżej w hierarchii, uwierzyli, że ci, którzy są na pozycjach wyższych, na to zasługują. W dawnych czasach przednowoczesnych legitymizowano się religią – zajmowano pozycję władzy z boskiego nakazu. Dziś religia została zastąpiona przez edukację i kulturę.

Dyplom jest gwarancją, że jednostka ma niezbędne zdolności, umiejętności i talenty do sprawowania funkcji kierowniczej. I tak jak w przypadku dawnego boskiego nakazu jest to pewna mistyfikacja – wiemy z licznych badań, że dyplom nie tyle odzwierciedla osobiste zdolności czy talenty jednostki, co status jej rodziny pochodzenia. Po prostu szanse uzyskania

Młodzież, zwłaszcza ta wywodząca się z rodzin nieuprzywilejowanych, bądź przerywa edukację bądź zdobywa zdewaluowane dyplomy

dypłomu, zwłaszcza prestiżowego, wyższej uczelni rosną wraz ze wzrostem możliwości i wykształcenia rodziny, z której się pochodzi.

W tym sensie można powiedzieć, że dzisiaj dyplom, szczególnie dyplom rzadki lub w połączeniu z tytułem naukowym, jest niczym znak dzisiejszego szlachectwa.

Dzisiaj? W dobie takiej inflacji wykształcenia?

– Musimy być świadomi rozwarstwienia w edukacji. Wraz ze wzrostem zapotrzebowania na pracowników wysoko wykwalifikowanych, popyt na wyższe wykształcenie dynamicznie wzrósł, doprowadzając z czasem do inflacji dyplomów. Znaczna część ludzi, którzy podjęli trud zdobycia wyższego wykształcenia – często nie mając zaplecza rodzinnego – otrzymali w efekcie rozpowszechnienia tego wykształcenia zdevaluowane dyplomy.

W odpowiedzi na to dla dzieci z klas wyższych i wyższych średnich szuka się dyplomów rzadkich, a przez to prestiżowych, często zagranicznych, a przygotowuje się ich do tego bardzo wcześnie. Nawet już w przedszkolu. W sytuacji zaostrzonej rywalizacji edukacyjnej, elity wybierają ucieczkę w górę, stąd skłonność do sięganie po dyplomy wyższej rangi, np. doktorskie.

Jedni dyplomem potwierdzają swoje kompetencje, predyspozycje ale też pochodzenie, a dla drugich to źródło poczucia rozczarowania?

– Tak, ale tu warto dodać, że to rozczarowanie jest potężnym źródłem frustracji, marazmu, rezygnacji, ale także polem mobilizacji przez skrajne ugrupowania polityczne. Ten wzorec znajduje się w moich analizach, np. w przedwojennej Polsce, gdy studenci prawa z drobnej burżuazji zwracali się przeciwko studentom pochodzenia żydowskiego, widząc, że rynek pracy jest dla nich ograniczony. W 1968 roku podobny wybuch antysemityzmu był także efektem inflacji dyplomów i blokady awansów.

Dziś mamy do czynienia z podobną dynamiką. Młodzież, zwłaszcza ta wywodząca się z rodzin nieuprzywilejowanych, bądź przerywa edukację bądź zdobywa zdevaluowane dyplomy. Odczuwając rozczarowanie i frustrację odrzuca to, z czego sama została odrzucona – czyli naukę, akademię, edukację. Tłumaczy to rosnącą nie-

ufność, a nawet niechęć wobec wykształconych elit, elit intelektualnych, ekspertów, naukowców, lekarzy oraz towarzyszącą temu popularność teorii spiskowych.

Co ważne, widzimy takie skłonności także w tej części klasy średniej, która doświadcza deklasacji lub przynajmniej odczuwa zagrożenie utraty swojego statusu.

Wracając do elit. Jestem ciekawa, czy wśród tych dzisiejszych elit są jednak osoby pochodzące z dawnej szlachty?

– Nasza elita biznesu generalnie nie pochodzi ze szlachty czy arystokracji. Jeśli jednak zdarzyła się taka osoba, to zwykle znajdowała się ona wśród prawników. W bazie wielcy.pl [prowadzonej przez Marię Minakowską Wielkiej genealogii – przyp. red.] sprawdzałem pochodzenie naszej elity ekonomicznej i jedynymi, którzy pochodzili z dawnej inteligencji lub szlachty, byli prawnicy wysokiego szczebla – partnerzy dużych kancelarii warszawskich. Tam znajdowałem synów, a nawet wnuków dawnych profesorów prawa.

Wśród prawników nadal żywa jest narracja, że dawniej wejście do elity zawodowej było przede wszystkim kwestią talentu i ciężkiej pracy – że przed czterdziestką można było zostać partnerem w dużej kancelarii. Czy taka opowieść o własnej drodze zawodowej – opartej na wysiłku, a nie na przywilejach – jest typowym sposobem, w jaki elity uzasadniają swoją pozycję?

– To bardzo ważny wątek. Uczestniczyłem w badaniach koordynowanych we Francji, z którego wynikało, że w krajach zachodnich klasa wyższa legitymizuje się właśnie przepracowaniem. I to jest zmiana historyczna: podczas gdy w XIX wieku ostentacyjna konsumpcja i czas wolny były tym, czym klasa wyższa manifestowała swój status, dziś legitymizuje się pracą, a nawet ostentacyjnym zapracowaniem.

Można by powiedzieć, że to komunikat jestem zapracowany, więc zasługuję na moją pozycję. Natomiast z wywiadów, które przeprowadziliśmy w ramach World Elite Database, wynika, że dla polskich elit jest to rodzaj „przyjemnego przepracowania”.

Jak to?

– Może demonstrować zapracowanie, ale trzeba pamiętać, że mimo wszystko klasy wyższe mają dużą autonomię działania, czyli panują nad własnym czasem. Je-

śli mogą wyjść o dowolnej godzinie, wyjechać na kilka dni, zorganizować sobie cięty break, to z przyjemnością idą do pracy. W naszych wywiadach to się pojawiało: kwestia zaangażowania, ale raczej w takim pozytywnym sensie, że to przynosi przyjemność i satysfakcję.

W jednym z wywiadów z prezesem dużej spółki wyczuliśmy nawet niechęć do życia rodzinnego – chociaż był dumny z córki, to wyliczał, ile czasu im poświęca, a po wyjeździe z przyjemnością wracał do pracy, tak jakby ten wyjazd był koniecznością, a praca spełnieniem.

Autonomia nad czasem jest ogromnym zasobem i jedną z kluczowych kwestii, która odróżnia klasę wyższą od średniej.

Bo klasa średnia nad swoim czasem już nie panuje?

– Jej czas jest kontrolowany przez korporację, podporządkowany deadline’om i ko-

W Polsce obowiązuje niechęć do przyznania się do klasy wyższej. Za to klasa średnia to kategoria dla wszystkich bardzo atrakcyjna, większość osób chce się z nią utożsamiać

nieczność koordynacji. Klasa średnia musi być też ciągle dostępna – mailowo, telefonicznie – często poza normowanymi godzinami. Autonomia jest tu iluzoryczna, bo nasz czas jest kontrolowany przez pracodawcę, a urlopy wymagają czyjejś zgody, skoordynowania z pozostałymi pracownikami.

Z kolei klasa ludowa nie ma już żadnej kontroli nad swoim czasem. Ich czas jest regulowany przez grafiki, zmiany i listy obecności. Nie ma możliwości elastycznego wzięcia wolnego. Co więcej, ta kontrola dotyczy nawet czasu poza pracą, ponieważ fizyczne wyczerpanie po nienormowanych godzinach narzuca konieczność szybkiej regeneracji.

Bardzo zaskoczyło mnie też, że osoby z elit, z którymi pan rozmawiał myślą o sobie raczej jako o osobach z klasy... średniej.

– W Polsce obowiązuje niechęć do przyznania się do klasy wyższej, jest ona też słabo

obecna w mediach. Za to klasa średnia to kategoria dla wszystkich bardzo atrakcyjna, sytuuje się pośrodku, między skrajnościami, więc większość osób chce się z nią utożsamiać. Jest ona też narzucona w dyskursie publicznym, w tym naukowym, który definiuje klasę średnią tak szeroko, że czasem obejmuje ona większą część populacji (nawet 60–70 proc.).

Ale też tak wyglądają autoidentyfikacje Polek i Polaków. Według badania CBOS jako klasa średnia określa się 77 proc. badanych.

– Ale proszę zwrócić uwagę, że jeżeli prosimy tych samych ludzi, żeby się umieszcili na skali od 1 do 9, to bezbłędnie umieszczają się zgodnie z porządkiem klasowym. W badaniach CBOS robotnicy umieszczali się niżej, niż technicy i pracownicy biurowi średniego szczebla, ci ostatni zaś poniżej menedżerów. Klasy ludowe odczuwają więc swój pośredni status, czyli relatywnie małe społeczne uznanie, w przeciwieństwie do klas wyższych, które cieszą dużym społecznym respektem, nawet jeżeli jest on niechętnie wyrażany bądź nawet przyjmuje formę resentymentu.

Hierarchia klasowa w Polsce istnieje tak jak w każdym nowoczesnym państwie, jednak w odróżnieniu od Wielkiej Brytanii czy Francji, gdzie ciągle jeszcze mówi się o burżuazji, drobnym mieszczaństwie, klasie ludowej, język klasowy nie funkcjonuje w dyskursie publicznym.

I co to zmienia?

– Ta nieobecność języka klasowego jest szczególnie użyteczna dla klasy wyższej, gdyż służy ukryciu jej przywilejów i podtrzymuje jej faktyczną hegemonię. Osoby, które zarabiają bardzo duże pieniądze wciąż mogą powiedzieć: „Jestem tylko skromną klasą średnią, wciąż na dorobku”. A skoro tak, to przecież nie powinniśmy oczekiwać, że będą oni płacić wyższe podatki. W moim przekonaniu zastąpienie „klasy wyższej” w polskim dyskursie publicznym wszechobecną „klasą średnią” tłumaczy takie ukryte przywileje tej klasy jak silnie regresywny system podatkowy w Polsce, który zidentyfikowali koledzy ekonomiści, Michał Brzeziński, Jakub Sawulski i Paweł Brzeziński w znakomitej książce „Nierówności w Polsce”. ●

Rozmawiała Kasia Bielecka

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

Kraj/34414351

DO 24 STYCZNIA

Zamów PRENUMERATĘ TECZKOWĄ „Wyborczej”

— na luty u swojego sprzedawcy prasy

- Masz pewność, że każde wydanie będzie na Ciebie czekać (zamawiasz gazetę na cały miesiąc z góry)
- Masz niższą cenę niż przy zakupie pojedynczych wydań każdego dnia
- Masz bezpłatny dostęp do Wyborcza.pl*
- Masz gwarancję niezmienności cen w okresie realizacji prenumeraty
- Możesz zostać członkiem Klubu Wyborczej i mieć dostęp do archiwum tekstów

CENA 199,99 zł**
OSZCZĘDZISZ CO NAJMNIEJ 11 zł

Dostęp także do Wyborcza.pl*

*Prenumeratorów teczkowych zapraszamy do Klubu „Wyborczej”. Jego członkowie mogą m.in. uczestniczyć w spotkaniach online z redakcją i jej gośćmi. Dodatkowo Klubowicze mają dostęp do archiwum tekstów „Wyborczej”. Co zrobić, by zostać członkiem Klubu: 1. Skontaktuj się z naszą infolinią, tel. 22 555 54 55 (od poniedziałku do piątku w godz. 8-17). 2. Podaj numer dowodu zakupu prenumeraty teczkowej.

**Cena sugerowana. Kwota oszczędności wynika z różnicy ceny sugerowanej i sumy cen codziennej sprzedaży detalicznej.

Kto traci na bezradności państwa wob

To nie musi być reforma Inspekcji Pracy. Ale rząd powinien zwalczać fikcyjne samozatr

Korcz, Bielecka

Sprawa przekształcania umów B2B czy zlecenie, która w ostatnich dniach przetransformowała się w polityczny spór między koalicjantami, to tylko z pozoru biurowa reforma. Obojętność państwa na rozrost fikcyjnego samozatrudnienia to nie tylko sprawa informatyków czy grafików, którym groziło przekształcenie umów, ale problem wszystkich pracowników, pacjentów, czy podatników.

Fikcyjne samozatrudnienie to sprawa wszystkich pracujących

Sprawa wypychania na śmieciowe i fikcyjne umowy znalazła się nagle w samym centrum publicznej debaty, bo między koalicjantami zabrakło fundamentalnego porozumienia. Przede wszystkim co do tego, jak państwo powinno regulować rynek pracy. Przed samym projektem uszczelniania przepisów jeszcze długa droga, kluczowa wydaje się jednak deklaracja premiera, który przyznał, że jest przeciwny „nadmiernemu wykorzystywaniu elastycznych form zatrudnienia”.

To ogólne określenie na umowy inne niż umowa o pracę. „Elastyczne umowy” to umowy zlecenie, o dzieło, czy B2B (business to business), których nie obejmuje kodeks pracy. Ich elastyczność polega więc m.in. na tym, że godziny pracy nie są (przynajmniej w teorii) nie powinny być regulowane, ale osobę na takiej umowie można też np. dużo łatwiej zwolnić.

W sumie, biorąc pod uwagę różne formy zatrudnienia, na polskim rynku pracy funkcjonują dziś trzy grupy pracowników:

osoby na etatach objęte prawem pracy, odprowadzające proporcjonalne do zarobków składki i podatki;

osoby na umowach śmieciowych (zlecenie, dzieło), które nie mają prawa np. do płatnego urlopu, częściowo odprowadzają składki. W większości przypadków brak etatu jest dla nich niekorzystny;

osoby fikcyjnie samozatrudnione, które mimo wykonywania pracy w praktyce etatowej, prowadzą jednoosobową działalność gospodarczą, z którą ich pracodawca podpisuje kontrakt. Ta grupa dzieli się z kolei na osoby wypychane na samozatrudnienie (bo to oszczędność dla pracodawcy) i na tych pracowników, którym finansowo bardziej opłaca się być jednoosobową firmą, niż mieć umowę o pracę.

Unia Europejska widząc – także w danych płynących z rynku pracy (skale przyrostu liczby jednoosobowych firm, które nikogo nie zatrudniają i mają jedno główne źródło dochodu widać na wykresie poniżej) – jak rozwarstwia się nasz rynek pracy, zobowiązała Polskę do tego, by więcej osób odprowadzało pełne składki emerytalne, miało prawo do płatnego L4 itd. I tak wśród kamieni milowych Krajowego Planu Odbudowy (KPO) pojawił się słynny już zapis o wzmocnieniu Inspekcji Pracy.

PIP miała zyskać możliwość przekształcania fikcyjnego samozatrudnienia (B2B) w umowy o pracę. Póki co ten zapis decyzją premiera został wstrzymany. Dla osób, które celowo wybierają B2B, oznaczałoby to spadek zarobków na rękę, dla przedsiębiorców – wyższe koszty ich zatrudnienia.

Przeciwnicy reformy podnieśli larum: rząd próbuje uderzać w przedsiębiorców. Jeśli ktoś chce – argumentowali – to dlaczego bronić mu prowadzenia jednoosobowej firmy?

Sęk w tym, że fikcyjne samozatrudnienie to nie tylko sprawa branży IT, lekarzy, czy grafików. To, że na rynku pracy funkcjonuje grupa osób zatrudnianych na innych warunkach, wpływa na wszystkich pracujących (i nie tylko).

Fikcyjnie samozatrudnieni płacą niższe składki

Jeśli pracodawca ma na wynagrodzenie pracownika budżet rządu 18 tys. zł, osoba na umowie o pracę dostanie z tej kwoty na rękę 10 tys. zł. Osoba na B2B, nawet po okresie ulgi „mały ZUS”, 13,8 tys. zł. Dlaczego? ZUS od wynagrodzenia pracownika będzie wynosił 3,2 tys. zł. Od wynagrodzenia samozatrudnionego 2,3 tys. zł, czyli blisko tysiąc złotych mniej.

Dysproporcje na korzyść samozatrudnionych rosną wraz ze wzrostem wynagrodzenia. Poniższa tabela pokazuje to na przykładzie rozliczenia ryczałtowego.

Krótkoterminowo to spora oszczędność. I to ona napędza dziś fikcyjne samozatrudnienie, które szczególnie powszechne stało się w branżach o dobrych zarobkach. Bo – co widać w powyższej tabeli – ucieczki z etatu opłacają się tym bardziej, im więcej się zarabia. Jak to możliwe? Spójrzmy np. na składkę emerytalną.

Dziś oszczędności, za dwadzieścia lat głodowe emerytury

Osoby pracujące na jednoosobowej działalności gospodarczej same deklarują podstawę składek emerytalnych. Mogą ją ustalić na poziomie minimalnym – 60 proc. przeciętnego wynagrodzenia – niezależnie od tego, ile faktycznie zarabiają.

Skutki niskich, nieproporcjonalnych do zarobków, składek samozatrudnionych, najlepiej obrazuje głośny raport „Dobrowolne ubóstwo. O konsekwencjach dobrowolnego ZUS dla samoza-

trudnionych”, przygotowany przez Polską Sieć Ekonomii w 2025 roku.

Z możliwości płacenia składki emerytalnej jedynie od 60 proc. przeciętnego wynagrodzenia korzysta aż 99,18 proc. samozatrudnionych. Mimo że ich średni miesięczny dochód przekracza średnie zarobki w Polsce nawet dwukrotnie. W 2022 roku przeciętne wynagrodzenie wynosiło 6346 zł brutto (podstawa składki to 60 proc. z tej kwoty), a średnie zarobki samozatrudnionych 12 942 zł.

W praktyce oznacza to, że do systemu emerytalnego trafiają składki nieadekwatne do ich dochodów, a zgromadzony kapitał nie wystarczy na sfinansowanie nawet minimalnych świadczeń emerytalnych.

Według wyliczeń opisanych w raporcie np. samozatrudniona kobieta, która przez całe życie opłacała tylko minimalne składki, otrzymałaby emeryturę w wysokości 927 zł.

Ale ponieważ ustawowa emerytura minimalna jest wyższa, państwo będzie musiało jej dopłacać 854 zł miesięcznie.

W przypadku mężczyzn dopłata wynosiłaby od 153 do 421 zł miesięcznie, w zależności od korzystania z ulg składkowych.

Co więcej, system ulg dodatkowo obniża składki: w 2022 roku 22 proc. samozatrudnionych nie płaciło składek w ogóle, a kolejne 11 proc. korzystało z małego ZUS-u plus.

Autorzy raportu podkreślają, że osoby prowadzące działalność przez 30–35 lat, które rozpoczęły pracę po 1998 r., nie uzbierają środków wystarczających nawet na emeryturę minimalną. Tyle, ile im do niej zabraknie, dopłaci państwo – czyli my, wszyscy podatnicy.

Oczywiście można argumentować, że „lepiej mieć pieniądze w kieszeni i samemu je zainwestować, niż płacić ZUS”.

W 2023 roku bank Santander opublikował dane, według których dla 79 proc.

Polaków jedyną formą zabezpieczenia na przyszłość jest ZUS.

Skala problemu i jego społeczne skutki uwidocznią się jednak dopiero w przyszłej dekadzie. I być może dlatego taki stan rzeczy nieszczerze martwi obecnie rządzących.

Fikcyjne B2B pogłębiają deficyt NFZ

Deficyt Narodowego Funduszu Zdrowia w 2025 r. wyniósł ok. 14 mld zł, a prognozy na 2026 rok mówią o luce rządu ok. 25–26 mld zł. Problemem nie jest wyłącznie procent z budżetu państwa, przeznaczany na ochronę zdrowia, ale też to, że przez preferencyjne zasady naliczania składek dla samozatrudnionych, część pieniędzy po prostu nie trafia do systemu.

Z wyliczeń Marcina Materny z biura maklerskiego Banku Millennium wynika, że gdyby wszyscy samozatrudnieni płacili składkę zdrowotną według tych samych zasad, co pracownicy na etacie, NFZ mógłby dostawać nawet ok. 11 mld zł więcej. Wszystko przez preferencyjne zasady naliczania składek dla przedsiębiorców (a co za tym idzie, również dla osób na fikcyjnym B2B).

Weźmy ryczałtowców. Składka zdrowotna nie zależy od dochodu, tylko od trzech progów przychodowych (do 60 tys. zł rocznie, od 60 tys. do 300 tys. zł i powyżej 300 tys. zł). Jeśli przedsiębiorca osiąga więcej niż 300 tys. zł przychodu rocznie, wpada do najwyższej stawki i płaci stałą składkę miesięczną, niezależnie od tego, czy jego roczny przychód wynosi 310 tys., czy 1,3 mln zł. To sprawia, że najbogatsi przedsiębiorcy w niewielkim stopniu dokładają się do ochrony zdrowia.

Według danych Ministerstwa Finansów w 2024 roku z najwyższego progu ryczałtowej składki zdrowotnej korzystało ponad 1,1 mln przedsiębiorców. Łącznie osiągnęli oni ok. 140 mld zł przychodu i odprowadzili do NFZ ok. 4 mld zł składek.

Dla porównania, gdyby obowiązywała ich zasada zbliżona do etatu – czyli 9 proc. składki powiązanej z dochodem – wpływ wyniosłby ok. 8 mld zł.

Fikcyjne samozatrudnienie to sprawa wszystkich pracujących

pracy

ec fikcyjnych przedsiębiorców na B2B

udnienie, bo tracą na tym uczciwi pracownicy i pracodawcy. Oto 7 powodów dlaczego.

Oznacza to, że ok. 4 mld zł, które mogłyby trafić do NFZ, w systemie ryczałtowym do niego nie trafiają.

Ale przyjrzyjmy się jeszcze podat-kowi liniowemu. Tu składka wynosi 4,9 proc. dochodu (na etacie: 9 proc.) W 2024 r. podatnicy liniowi osiągnęli łącznie ok. 170 mld zł dochodu, a do NFZ trafiło z tego tytułu ok. 8 mld zł składki. Gdyby obowiązywała ich zasada etato-wa, zapłaciliby ok. 15 mld zł – czyli luka wynosi tu ok. 7 mld zł.

To pozwala oszacować, że ok. 11 mld zł rocznie mniej trafia do NFZ – i wy-nika tylko z preferencyjnego nalicza-nia składki zdrowotnej dla samozatrud-nionych. Ale co ważne: to nie są wyli-czenia dotyczące wyłącznie fikcyjnych B2B (bo preferencje obejmują także re-alnych przedsiębiorców). Problem z roz-rastającym się B2B pogłębia jednak lukę w przychodach ze składki.

To, że obciążenia składkowe są dziś postawione na głowie, dobrze pokazu-je też fakt, że realni przedsiębiorcy mu-szą składkę zdrowotną płacić nawet wte-dy, gdy... nie mają żadnego dochodu. Co z kolei pokazuje, w jak dobrej sytu-acji są osoby, które dobrowolnie pracu-ją na B2B. Mają co miesiąc dochód, jak pracownicy, ale korzystają z ulgowych rozliczeń zaprojektowanych dla przed-siębiorców. Mogą to robić, bo Inspekcja Pracy nie ma narzędzi do kontroli i egze-kwowania fikcyjnego samozatrudnienia.

Substytut etatu niszczy uczciwą konkurencję

Na wypychaniu na B2B ko-rzystają nie tylko sami pra-cujący, którzy „optymalizują składki”, ale też pracodawcy. Koszty podpisania „kontrak-tu z firmą” są dużo niższe niż koszty zatrudniania na etat.

Żeby pracownik dostał „na rękę” 7 tys. zł, firma musi ponieść w sumie koszty rzędu około 12 tys. zł. W przypad-

• **Młoda kobieta, która ma plany założenia rodziny, nie może pozwolić sobie na ucieka-nie od opłacania składek**

FOT. ADAM STĘPIEN / AGEN-CJA WYBORCZA.PL

na samozatrudnienie tworzy też nie-uczciwą konkurencję między samymi pracownikami.

B2B jest gorszą umową dla kobiet

Stan, w którym prawo pracy traktowane jest przez samo państwo jako opcjonalne, a nie obowiązkowe, prowadzi do sytuacji, w której pracow-nicy jednej firmy, a nawet jednego zespołu, pracują na różnych warunkach. Choć dzieje się tak nie tylko w IT, to dostępne dla tej branży dane dobrze pokazują problem.

W IT na umowie o pracę zatrudnio-nych jest tylko 46 proc. osób (dane Just Join IT z 2024 roku). Inne badanie, przy-gotowane w 2024 rok przez No Fluff Jobs, pokazało, że wśród kobiet etat chciałoby mieć 77,7 proc. pracowniczek. Faktycznie ma go 66,2 proc. z nich.

Wnioski? Kobiety istotnie częściej pracują na etacie. Dlaczego rzadziej ko-rzystają z optymalizacji podatkowych?

Młoda kobieta, która ma plany za-łożenia rodziny, po prostu nie może pozwolić sobie na uciekanie od opła-cania składek. Nie mówiąc o proble-mach, w jakich znajdują się te, które są na samozatrudnienie wypychane przez pracodawcę.

Zatrudniona na B2B kobieta w ciąży nie jest np. objęta ochroną przed zwol-nieniem, którą mają pracownice pod-legające pod prawo pracy. Nawet je-śli umowa B2B zawiera takie zapisy, nie wynikają one z kodeksu pracy i mogą zostać wypowiedziane znacznie łatwiej. Jeśli np. w trakcie ciąży konieczne bę-dzie zwolnienie L4, osoba na B2B, któ-ra nie odprowadza dobrowolnej skład-ki chorobowej, nie będzie za ten okres otrzymywać żadnych świadczeń.

Kluczowa jest jednak różnica w wyna-grodzeniu za czas urlopu macierzyńskie-go. Kobieta zatrudniona na etacie, któ-ra zarabia co miesiąc 6,5 tys. zł brutto, w trakcie urlopu macierzyńskiego będzie otrzymywać (w wariantcie równych wypłat przez 12 miesięcy) co miesiąc około 4,5 tys. zł brutto. Kobieta na B2B – 3,9 tys. zł.

W tym sensie państwo, które nie dba o egzekwowanie praw pracowniczych, nie zapewnia też ochrony przyszłym matkom, wypychanym na B2B. I przy-zwała na ukrytą dyskryminację, w której na optymalizację podatkowe i składko-we mogą pozwolić sobie tylko te osoby, które nie planują rodzicielstwa.

Niesprawiedliwość podatkowa

System podatkowy i skład-kowy, oprócz finansowania działań państwa, ma też funk-cję stymulacyjną. Może słu-żyć rządowi do zachęcania do zakładania firm, które będą tworzyć miejsca pracy czy inwestowania w określone, innowacyjne branże. Ale ten naturalny element polityki gospo-darczej traci swoją rolę, gdy korzystają z niego fikcyjni przedsiębiorcy.

Skala zjawiska jest znaczna. Z ok. 2,78 mln działalności gospodarczych w Polsce aż 2,33 mln (czyli ponad 80 proc.) to działalności jednoosobowe. Jednocześnie polska gospodarka pod

względem innowacyjności pozostaje da-leko w tyle za większością państw człon-kowskich UE.

To pokazuje, że struktura polskich przedsiębiorstw pozostaje zdominowa-na przez małe podmioty o ograniczo-nym potencjale inwestycyjnym. W tym sensie system ulg podatkowych i skład-kowych nie realizuje swojej funkcji rozwojowej.

Być może i wspiera przedsiębio-rczość opartą na inwestycjach, inno-wacjach i tworzeniu stabilnych miejsc pracy, ale jednocześnie zachęca do zastępowania ucieczek na fikcyjne samozatrudnienie.

Tak skonstruowany system ulg staje się w praktyce regresywnym systemem podatkowym. Bo im większe masz do-chody, tym bardziej opłaca się założyć fikcyjną firmę, by korzystać z niższych składek i podatków.

Długofalowe koszty dla państwa

Wypaczony system prowadzi do narastających nierówności i poczucia niesprawiedliwości: uczciwe zatrudnienie przestaje się opłacać – zarówno praco-dawcom, jak i pracownikom.

Rynek pracy zaczyna funkcjonować w dualizmie: przepisy wciąż istnieją, stosuje się do nich większość pracodaw-ców i pracowników, ale część lepiej za-rabiających (bo im opłaca się to najbar-dziej) zaczyna zasadam umykać.

Gdy coraz więcej osób orientuje się, że nie ponoszą za to konsekwencji, omi-janie prawa zaczyna się popularyzować. I tak rozrasta się grupa dobrze zarabiają-cych, którzy płacą podatki i składki niż-sze od osób, które podlegają prawu pra-cy (co jasno widać w powyższej tabeli).

Przedsiębiorstwa zatrudniające pra-cowników na umowach o pracę pono-szą istotnie wyższe koszty zatrudnienia:

pełne składki, urlopy, chorobowe czy okresy wypowiedzenia. Za to firmy, któ-re wypychają pracowników na B2B, uni-kają tych kosztów. Efekt jest systemowy i rzutuje na model gospodarczy Polski.

W dłuższej perspektywie sprzyja to tworzeniu gospodarki opartej na taniej, elastycznej i łatwo wymienialnej sile ro-boczej, a nie na trwałych inwestycjach i wzroście produktywności.

Państwo, nie robiąc porządku z fik-cyjnym samozatrudnieniem, tak na-prawdę kieruje nas w stronę tego modelu.

Jednocześnie B2B oznacza pełną in-dywidualizację ryzyka. Choroba, wypa-dek czy nagle zerwanie kontraktu nie uruchamiają mechanizmów ochron-nych znanych z etatu. Ryzyko, które w relacji pracowniczej jest współdzielo-ne przez pracodawcę i system ubezpie-czeń społecznych, zostaje przerzucone w całości na jednostkę. Jest przerzuc-o-ne, ale nie znika.

Bo gdy samozatrudniony na B2B za-czyna np. chorować lub nie jest w stanie kontynuować pracy, koszty i tak wraca-ją do państwa. To ono obejmuje takie-go samozatrudnionwgo opieką w po-staci świadczeń socjalnych, pomocy społecznej czy dopłat do minimalnych emerytur.

Paradoks polega na tym, że cała Polska – i sfera publiczna, i prywatna – w tym mechanizmie uczestniczy. Kon-trakty B2B są powszechne w publicz-nych szpitalach, gdzie lekarze wykonują pracę na kontraktach, oraz w spółkach skarbu państwa, takich jak LOT. Jedno-cześnie rząd deklaruje walkę z lukami w finansach publicznych i potrzebę sta-bilnych dochodów NFZ oraz ZUS, w tym samym czasie pozwalając wąskiej grupe stosunkowo zamożnych na optyma-lizację podatkowe. ● **Maria Korcz, Kasia Bielecka**

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34416085

publikuje wyciąg z ogłoszenia V przetargu ustnego nieograniczonego

na sprzedaż prawa własności samodzielnego lokalu mieszkalnego, wchodzącego w skład nieruchomości zabudowanej, położonej we Wrocławiu przy ul. Ślęznej 88-94, oznaczonej ewidencyjnie jako działka nr 23/2, AM-38, Obręb Południe objętej KW nr WR1K/00093137/7.

Przedmiot przetargu stanowi lokal mieszkalny nr 7 położony na 1 piętrze w budynku przy ul. Ślęznej 88 we Wrocławiu, którego powierzchnia i udział w nieruchomości wspólnej oraz cena wywoławcza zostały podane w poniższej tabeli:

	Adres	Powierzchnia (w m ²)	Udział w nieruchomości wspólnej	Cena wywoławcza	Wadium
		lokal			
1	ul. Ślężna 88/7	42,02	463/100 000	510 000,00 zł	51 000,00 zł

W skład nieruchomości objętej KW nr WR1K/00093137/7 wchodzi 253 lokale mieszkalne, 8 lokali użytkowych oraz 7 garaży.

W dziale III opisanej księgi wieczystej wpisane są ograniczone prawa rzeczowe.

Teren na którym posadowiona jest nieruchomość posiada aktualny miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego – Uchwała Nr XLVI/1404/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 25 lutego 2010 r., oznaczony na rysunku planu miejscowego symbolem 1U/MW.

Przetarg odbędzie się w siedzibie Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu w dniu 20 marca 2026 r. o godz. 10.00 w sali konferencyjnej nr 4.A.108.1 mieszczącej się na IV piętrze w budynku Centrum Naukowej Informacji Medycznej przy ul. Karola Marcinkowskiego 2-6; wejście administracyjne.

Wadium należy wpłacić do dnia 17 marca 2026 r. na konto Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, 50-367 Wrocław, ul. Wybrzeże Ludwika Pasteura 1, Santander Bank Polska S.A. IV Oddział we Wrocławiu nr 72 1090 2402 0000 0006 3000 0428, przy czym za dzień wpłaty wadium przyjmuje się datę wpływu środków na konto Uczelni, a nie datę zlecenia przelewu.

Pełny tekst ogłoszenia opublikowany jest na stronie internetowej Uczelni: <https://www.umw.edu.pl/pl/nieruchomosci> oraz <https://bip.umw.edu.pl/artykuly/211/przetargi-na-zbycie-nieruchomosci>.

Dodatkowe informacje w sprawie przetargu można uzyskać telefonicznie pod nr 71 784 10 71.

Zastępca Dyrektora Generalnego
ds. Infrastruktury, Inwestycji i Remontów
Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu
Ewa Fiedler-Leńska

Wrocław, 19.01.2026 r.

■

Najbogatsi przedsiębiorcy na B2B w niewielkim stopniu dokładają się do ochrony zdrowia

ku B2B wystarczy, że wyda około 9,5 tys. zł, a pracownik po odprowadzeniu ZUS-u otrzyma na rękę 7 tys. zł.

W praktyce oznacza to, że podczas gdy jedna firma wydaje 12 tys. zł, by zapewnić zatrudnionemu 7 tys. zł, druga osiąga (niemal) ten sam efekt kosztem niższym o 2,5 tys. zł.

Efekt? Pracodawcom przestrzeganie prawa pracy po prostu się nie opłaca. Ci, którzy chcieliby zatrudniać uczciwie, są w płacowej rywalizacji o pracowników na przegranej pozycji. Paradoksalnie więc egzekwowanie przez państwo tego, by pracodawcy zatrudniali na umowach o pracę, a nie śmieciówkach jest w interesie firm. Tych, które prawa nie omijają.

Ale służyłoby także samym pracow-nikom. Gdy firma wpada w finanso-we tarapaty, koszty łatwiej uciąć zwal-niając osoby na umowach o pracę – bo kosztują więcej. W ten sposób fikcyj-

BURMISTRZ MIASTA GOSTYNINA
ul. Rynek 26, 09-500 Gostynin, tel. 24-236-07-10, fax. 24-236-07-12
www.gostynin.pl um@gostynin.pl

INFORMACJA
Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1145 z późn. zm)

Burmistrz Miasta Gostynina informuje,
że od dnia 14 stycznia 2026 roku na okres 21 dni na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Gostynina przy ul. Rynek 26 oraz na stronie internetowej Urzędu Miasta – umgostynin.bip.org.pl zostanie umieszczony wykaz nieruchomości niezabudowanej:
• przeznaczonej do sprzedaży w trybie przetargu ustnego ograniczonego oznaczonej numerem ewidencyjnym 1152/17 o pow. 0,0268 ha położonej w Gostyninie przy ul. Dybanka, w celu powiększenia i poprawy warunków zagospodarowania nieruchomości przyległych.
Burmistrz Miasta Gostynina
mgr Agnieszka Korajczyk -Szyperska
Gostynin, dnia 13 stycznia 2026 r.

Płock/34415951

Syndyk masy upadłości
Henryka Mizak, sygn. akt **LU15/GUP-s/583/2025**, zaprasza do składania ofert na sprzedaż z wolnej ręki, w drodze wyboru najkorzystniejszej oferty, za cenę nie niższą niż cena wywoławcza, nieruchomości zawartej w masie upadłości, którą jest:

- nieruchomość gruntowa, niezabudowana, składająca się z działek ew. nr 141/8 i 141/5, o łącznej pow. 0,1357 ha, położona w m. Jaroszyn, gmina Puławy, powiat puławski, województwo lubelskie, nr KW LU1P/00041234/3 – cena wywoławcza - **7.511,25zł (słownie: siedem tysięcy pięćset jedenaście złotych 25/100)** - co stanowi 75% wyceny biegłego sądowego;

Oferty zgodne z warunkami sprzedaży, z potwierdzeniem wpłaty wadium, należy składać terminie 21 dni od dnia ukazania się ogłoszenia w Krajowym Rejestrze Zadłużonych (KRZ) na adres: Syndyk Masy Upadłości Henryka Mizak, ulica Narutowicza 55/6, 20-016 Lublin, w zamkniętej kopercie z napisem: „Oferta na zakup nieruchomości Henryka Mizak, sygn. akt LU15/GUP-s/583/2025- „NIE OTWIERAĆ” (liczy się data wpływu oferty i wadium). Wycena biegłego z pełnymi warunkami sprzedaży zamieszczona jest na stronie internetowej www.kancelaria-empe.pl w zakładce *Ogłoszenia sprzedaży/Sprzedaż z wolnej ręk*

Lublin/34416122

OBWIESZCZENIE
z dnia 12 stycznia 2026 roku
Prezydenta Miasta Płocka
miasta na prawach powiatu

Na podstawie art. art. 10 § 1 i art. 49 oraz art. 98 § 1 i 2 i art. 101 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 roku poz. 1691 tekst jednolity), w związku z art. 11d ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 roku o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 roku, poz. 311 tekst jednolity),

postanawiam
z dniem 8 stycznia 2026 roku zawiesić postępowanie
administracyjne w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu
na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie publicznej
drogi gminnej oznaczonej w planie miejscowym jako 6KL ½
na odcinku od kilometra: 0+000 do kilometra:
0+319,0 wraz z budową i przebudową niezbędnej infrastruktury
technicznej na terenie Miasta Płocka

na żądanie Inwestora – Prezydenta Miasta Płocka, z siedzibą w Płocku przy pl. Stary Rynek 1, reprezentowanego przez pełnomocnika – Pana Adama Doleckiego, działającego z ramienia firmy LF 4 Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ulicy Szamocka 8, w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na na budowie publicznej drogi gminnej oznaczonej w planie miejscowym jako 6KL ½ na odcinku od kilometra: 0+000 do kilometra: 0+319,0 wraz z przebudową odcinka drogi innej kategorii, budową i przebudową niezbędnej infrastruktury technicznej.

Zgodnie z art. 103 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, a także z art. 35 ust. 8 ustawy Prawo budowlane (Dz. U. z 2025 roku poz. 418 z późniejszymi zmianami) zawieszenie postępowania wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w kodeksie i ustawie Prawo budowlane.

Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania żadna ze stron nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane, zgodnie z art. 98 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej objęte są nieruchomości o numerach ewidencyjnych gruntów:

95/7 i 100/12 (po podziale 100/22 i 100/23) w granicach obrębu ewidencyjnego nr 5 – Kostrogaj Przemysłowy, jednostka ewidencyjna Płock – przeznaczone pod re-alizację inwestycji drogowej, znajdujące się w liniach rozgraniczających pasa drogowego projektowanej drogi;

oraz nieruchomości o numerach ewidencyjnych gruntów: **5/27; 5/29; 5/31; 5/32; 5/33; 5/34** w granicach obrębu ewidencyjnego nr 7 – Działki, oraz nieruchomości o numerach ewidencyjnych gruntów: **91; 95/4; 96/3; 100/12 (po podziale 100/22 i 100/23) w granicach obrębu ewidencyjnego nr 5 – Kostrogaj Przemysłowy, oraz nieruchomości o numerze ewidencyjnym gruntów 402 w granicach obrębu ewiden-cyjnego nr 4 – Łukasiewicz, jednostka ewidencyjna Płock – znajdujące się poza liniami rozgraniczającymi projektowanej drogi, na której przewiduje się budowę i przebudowę niezbędnej infrastruktury technicznej.**

Uwaga: numeracja działek według stanu istniejącego (w nawiasach podano numery działek po podziale), pogrubionym drukiem oznaczono numery działek (istniejących oraz numery działek po podziale), które zostały przeznaczone pod inwestycję drogową.

Zgodnie z art. 49 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku zawiadomienia stron przez obwieszczenie, doręczenie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia publicznego ogłoszenia.

W związku z powyższym można zapoznać się ze złożoną dokumentacją projekto-wą w Referacie Administracji Architektoniczno-Budowlanej w Wydziale Strategii, Architektury i Urbanistyki Miasta Płocka (wejście od ul. Zduńskiej 3) w godzinach: poniedziałek-środa 8⁰⁰ – 15⁰⁰, czwartek 8⁰⁰ – 16⁰⁰, piątek 8⁰⁰-14⁰⁰. **W przypadku chęci skorzystania z prawa do bezpośredniego przejrzenia akt, proszę o uzgodnienie terminu wizyty w Urzędzie Miasta Płocka (tel. 24-367-15-13).**

Płock/34415958

Wodociągi Miejskie w Radomiu Sp. z o.o.,
ul. Filtrowa 4

ogłaszają II przetarg nieograniczony w formie pisemnej
na sprzedaż niżej wymienionych pojazdów:

- 1. Peugeot Boxer, rok prod. 2010, nr rej. WR 3934K**
– cena wywoławcza brutto 11 460,00 zł.
- 2. Peugeot Boxer, rok prod. 2010, nr rej. WR 3935K**
– cena wywoławcza brutto 9 390,00 zł
- 3. Peugeot Boxer, rok prod. 2010, nr rej. WR 3937K**
– cena wywoławcza brutto 11 630,00 zł

Oferty w zamkniętych kopertach opisanych „OFERTA NA ZAKUP POJAZDU – nie otwierać przed 09.02.2026” należy składać w sekretariacie spółki do dnia 09.02.2026 do godz. 10:00. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 09.02.2026 o godz.10:15.

Przystępujący do przetargu wpłacają wadium w wysokości 10% ceny wywoławczej na konto 34 1240 5703 1111 0010 7166 7091. Do oferty załączyć potwierdzenie przelewu oraz nr konta do zwrotu wadium.

Wadium przepada ma rzecz sprzedającego, jeśli żaden z uczestników przetargu nie zaoferuje ceny nabycia równej co najmniej cenie wywoławczej oraz w przypadku, gdy oferent, którego oferta została przyjęta, uchyli się od zawarcia umowy.

Pojazdy można oglądać do dnia 06.02.2026 w godz. 9:00-12:00 na terenie Spółki w Radomiu, ul. Filtrowa 4.

Informacje dotyczące pojazdów znajdują się na stronie: <https://www.woda.radom.pl/index.php/przetargi/> w sekcji „ogłoszenia o sprzedaży” – rok 2026

W sekcji tej umieszczono również klauzulę informacyjną Administratora danych osobowych Informacji telefonicznych udziela p. Stanisław Ziętek tel. 603 550 003

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyny.

Radom/34415998

Spółdzielnia Mieszkaniowa „Żelazna Brama”
ul. Plac Mirowski 14, 00-138 Warszawa

ogłasza przetarg nieograniczony na:

wykonanie klimatyzacji 6 pomieszczeń maszynowni dźwigów w budynkach:
Graniczna 4, Marszałkowska 111A i Przechodnia 2 w Warszawie.

Wymagany termin realizacji zamówienia do 31.05.2026 r.
Wadium – 20 000,00 zł
Materiały przetargowe w cenie 123 zł do nabycia w siedzibie Spółdzielni w godz. 10-15 (po okazaniu potwierdzenia wpłaty na konto 76 1020 1156 0000 7902 0007 3676).
Informacje pod nr tel. 22-620-06-16.
Oferty w zamkniętych kopertach należy składać do dnia 04.02.2026 r. do godz. 10.00
Otwarcie ofert dnia 04.02.2026 r. godz. 11.00 w sali Rady Nadzorczej przy ul. Granicznej 4 w Warszawie.
Zamawiający zastrzega sobie prawo odstąpienia od przetargu bez podania przyczyn na każdym etapie procedury przetargowej.

Warszawa/34415853

WYCiąG z OGŁOSZENIA o TRZECIM PRZETARGU NA SPRZEDAŻ NIERUCHOMOŚCI GRUNTOWEJ
ZABUDOWANEJ STANOWIĄCEJ WŁASNOŚĆ MIASTA I GMINY SIENNO

BURMISTRZ MIASTA I GMINY SIENNO
podaje do publicznej wiadomości, że ogłoszony został trzeci przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż
nieruchomości gruntowej zabudowanej położonej w miejscowości Osówka gmina Siemno, oznaczonej numerem ewidencyjnym 1154/9 o pow. 5394 m², dla której Sąd Rejonowy w Lipsku prowadzi księgę wieczystą numer RA1L/00026832/8.

- 1. Cena wywoławcza nieruchomości** – 60.000,00 zł
- 2. Termin i miejsce przetargu** – 26.02.2026 r. o godz. 12.00 w lokalu Centrum Kultury w Siennie ul. Rynek 19, 27-350 Siemno (I piętro).
- 3. Wysokość wadium** – 3.000,00 zł, należy wpłacić na rachunek Urzędu Miasta i Gminy Siemno nr 19 9129 0001 0050 0560 0008 0015 w terminie do dnia 24.02.2026 r.
- Ogłoszenie o przetargu na sprzedaż przedmiotowej nieruchomości zostało umieszczone pod adresem internetowym www.bip.sienno.pl, na stronie Urzędu Miasta i Gminy Siemno www.sienno.pl oraz na tablicy ogłoszeń urzędu.
- 5. Szczegółowych informacji** można uzyskać pod numerem telefonu: 48 3786044, 513 326 229 lub drogą elektroniczną e-mail: ug@sienno.pl.

Radom/34416020

OGŁOSZENIE O PRZETARGU
Spółdzielnia Mieszkaniowa "USTRONIE" w Radomiu z siedzibą przy ul. Wyścigowej 19
ogłasza
przetarg ustny nieograniczony na pierwszeństwo ustanowienia prawa odrębnej własności
lokalu mieszkalnego – **Sandomierska 13 m. 112** – IV piętro, **2 pokoje z kuchnią**, o pow. użytkowej **43,20 m²**,
cena wywoławcza **195.000 zł** – wadium 10.000 zł.

Warunkiem uczestnictwa w przetargu jest wpłacenie wadium do godziny 14⁰⁰ dnia 10.02.2026 roku na konto Spółdzielni:
ING Bank Śląski SA nr konta 40 1050 1793 1000 0090 3137 3724

Przetarg odbędzie się w siedzibie Spółdzielni przy ul. Wyścigowej 19 w sali narad w dniu **11.02.2026 r. o godzinie 10⁰⁰**.

Mieszkanie można obejrzeć w dniu 27.01.2026 r. w godzinach: 11⁰⁰ – 12⁰⁰.

Przystępujący do przetargu zobowiązani są do zapoznania się z Regulaminem przetargu i do złożenia w dziale członkowsko-mieszkaniowym (stanowisko Nr 1) w terminie do godziny 14⁰⁰ dnia poprzedzającego termin przetargu:

- dowód wpłaty wadium,
- pisemne oświadczenie ze wskazaniem sposobu dokonania zwrotu wadium,
- pisemne oświadczenie o zapoznaniu się z Regulaminem przeprowadzania przetargów,
- pisemne oświadczenie o akceptacji przewidzianej w regulaminie kary umownej,

Przetarg zostanie przeprowadzony zgodnie z Regulaminem zatwierdzonym przez Radę Nadzorczą – uchwała nr 38 z dnia 18.06.2018 r.

W przetargu uczestniczą wyłącznie osoby, które wpłaciły wadium (bez osób towarzyszących). Osoba, która wygrała przetarg winna w terminie 30 dni od dnia, w którym rozstrzygnięto przetarg, wpłacić wylicytowaną cenę. Po spełnieniu warunków statutowych z nabywcą w terminie 14 dni zostanie spisana notarialna umowa o ustanowienie prawa odrębnej własności lokalu mieszkalnego. Osoba, która wygrała przetarg winna odebrać klucze w terminie 7 dni od dnia podpisania aktu notarialnego.

Spółdzielnia zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu ustnego nieograniczonego – licytacji bez podawania przyczyn na każdym etapie postępowania w przypadkach określonych w art. 15 ust.2; ust. 4 oraz art. 16¹ ust. 1; ust. 2 usm, bez prawa dochodzenia jakichkolwiek roszczeń przez uczestników postępowania.

Zwrot wadium nastąpi na konto bankowe w ciągu 7 dni kalendarzowych od dnia przeprowadzenia licytacji.

Zarząd SM "USTRONIE"

Warszawa/34415886

Polityka energetyczna

Bill Gates odwołuje koniec świata

Czy w ślad za USA Unia Europejska także dokona korekty polityki energetycznej?

Gadomski

„Całkowite zużycie energii pierwotnej w USA w ponad 72 proc. pochodzi z dwóch źródeł: ropy naftowej i gazu ziemnego. To wcale nie wygląda na umierający przemysł, o czym słyszałem przez ostatnie 15 lat” – mówił 7 stycznia sekretarz ds. energii Chris Wright podczas konferencji „Goldman Sachs Energy, CleanTech & Utilities”, zorganizowanej przez znany bank inwestycyjny.

W amerykańskim sektorze wydobywania tych paliw obserwuje się spadającą kapitałochłonność, rosnącą wydajność i szybki wzrost produkcji. Inaczej, zdaniem Wrighta, wygląda sytuacja w elektroenergetyce, gdzie gros inwestycji idzie na farmy wiatrowe i panele słoneczne, co nie przekłada się na wyraźny wzrost produkcji energii elektrycznej. Efektem jest natomiast szybki wzrost cen prądu. Wright ostrzega, że droższa i niestabilna energetyka wypycha przemysł energochłonny za granicę. „Jeśli doprowadzicie do tego, że fabryka w Midlands w Anglii zostanie zamknięta, a produkcja przeniesiona do Azji, gdzie będzie zasilana węglem zamiast gazem ziemnym, a towary będą ładowane na statki z silnikiem diesla, to nie będzie to walka ze zmianami klimatu, tylko dezindustrializacja” – mówił.

W praktyce oznacza to, że amerykańskie cele dotyczące emisji gazów cieplarnianych zawarte w ustawie z epoki Bidena zostaną wyrzucone do kosza. Choć

USA wciąż ograniczają emisję CO₂, która spadała także w okresie pierwszej prezydentury Trumpa.

Współgra to ze zmianą poglądów Billa Gatesa, przez lata „klimatycznego jastrzębia”. W październiku ub.r. napisał w liście do światowych przywódców:

„Istnieje apokaliptyczna wizja zmian klimatycznych, która wygląda następująco: »Za kilka dekad katastrofalna zmiana klimatu zdziesiątkuje cywilizację. Dowody są wszędzie wokół nas – wystarczy spojrzeć na fale upałów i burze spowodowane wzrostem globalnych temperatur. Nic nie jest ważniejsze niż ograniczenie wzrostu temperatury«. Na szczęście dla nas wszystkich, ten pogląd jest błędny. Choć zmiana klimatu będzie miała poważne konsekwencje – szczególnie dla mieszkańców najbardziej nędznych krajów – nie doprowadzi do zagłady ludzkości. Ludzie będą mogli żyć i rozwijać się w większości miejsc na Ziemi w dającej się przewidzieć przyszłości. Prognozy emisji spadły, a dzięki odpowiedniej polityce innowacje pozwolą nam znacznie ograniczyć emisje”.

Jakie konsekwencje ma dla Unii Europejskiej łagodniejsze podejście USA do polityki klimatycznej?

Na UE przypada 5,9 proc. światowej emisji gazów cieplarnianych. Emisja w świecie rośnie, a w UE, która najgorliwiej wprowadza instrumenty ograniczające, maleje. W latach 2010-2024 światowa emisja CO₂ wzrosła o blisko 16 proc., a emisja w UE spadła o 28 proc. Na kraje Unii w roku 2010 przypadało ok. 10 proc. światowej emisji, w roku 2024 ok. 6 proc.

Ogłoszony w grudniu 2019 Zielony Ład zapowiada osiągnięcie neutralności emisyjnej do 2050 roku, a pakiet „Fit for 55” z 2021 roku redukcję gazów cieplarnianych o 55 proc. względem roku

1990 do roku 2030. Pakiet przewiduje wprowadzenie opłat za emisję dla transportu i budownictwa, czyli obciążenie ich dodatkowymi kosztami.

Zmniejszenie do roku 2050 emisji netto do zera wiązać się będzie ze znacznymi kosztami. Według firmy konsultingowej McKinsey może to kosztować ok. 28 bln euro w ciągu 30 lat – czyli średnio około 800 mld euro rocznie. W 2024 roku PKB UE wyniósł 19,5 bln dol.

Owszem, te inwestycje tworzyć będą miejsca pracy i PKB, ale raczej nie przyczynią się do wzrostu konkurencyjności unijnej gospodarki ani do spadku cen energii. No, chyba że Unia zdołałaby narzucić całemu światu równie ambitne cele. Chiny – największy producent wyrobów przemysłowych – zobowiązały się nie zwiększać emisji gazów cieplarnianych po roku 2030, a być może nastąpi to szybciej na skutek niższej dynamiki gospodarczej. Na ten kraj przypada 30 proc. emisji CO₂. Indie, które emitują więcej gazów cieplarnianych niż UE i są najszybciej rosnącą dużą gospodarką świata, zobowiązały się jedynie zmniejszać tempo wzrostu emisji w relacji do wzrostu PKB.

UE jest więc obszarem stawiającym sobie najambitniejsze cele dotyczące emisji, godząc się na poniesienie niewspółmiernie wysokich kosztów, mimo że jest relatywnie niewielkim emitentem, a potencjalne zmiany klimatyczne dotkną Europę w mniejszym stopniu niż inne kontynenty.

Ekonomiści często analizują zjawisko „jazdy na gapę” (free rider problem) – sytuację, gdy ktoś korzysta z dobra lub efektu wspólnego, ale nie ponosi kosztów jego wytworzenia. UE finansuje „jazdę na gapę” reszcie świata. Niestety, ma za mały potencjał, by przyniosło to efekt.

Transformacja energetyczna UE stała się jednym z najkosztowniej

szymi i społecznie kontrowersyjnymi projektami ostatnich dekad. Jej tempo i skala coraz wyraźniej obciążają gospodarkę – rosną ceny energii, spada konkurencyjność przemysłu energochłonnego, a część produkcji przenosi się poza Europę – do regionów o niższych standardach środowiskowych. Efektem jest zjawisko „ucieczki emisji”, które osłabia europejski wzrost gospodarczy, nie przynosząc korzyści dla klimatu.

Wyższe rachunki za prąd, paliwa i ogrzewanie uderzają w gospodarstwa domowe, zwłaszcza te o niższych dochodach. To sprzyja radykalizacji nastrojów – rośnie poparcie dla ugrupowań prawicowych, które negują zmiany klimatu. W efekcie ambitna polityka klimatyczna, paradoksalnie wzmacnia siły wroga samej idei ochrony klimatu.

Dlatego potrzebna jest korekta polityki klimatycznej – nie jej porzucenie, lecz większy pragmatyzm. Przykładem bardziej umiarkowanego podejścia mogłoby być wolniejsze tempo wygaszania paliw kopalnych (pod warunkiem że ich eksploatacja jest rentowna) przy równoczesnym inwestowaniu w technologie obniżające emisje, a także koncentrowanie się na innowacjach, a nie na sztywnych zakazach. Taka strategia pozwoliłaby ograniczać emisje bez gwałtownego podnoszenia kosztów życia, chronić konkurencyjność europejskiej gospodarki i budować szersze poparcie społeczne dla realnej, a nie ideologicznej, transformacji klimatycznej. ●

Witold Gadomski

• Teksty w dziale Opinie wyrażają poglądy autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska redakcji

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34415725

DLA TYCH, KTÓRZY NIE MAJĄ CZASU NA PRZECIĘTNOŚĆ

CEMBA. Executive MBA dla liderów

W świecie nadmiaru informacji przewagę daje nie ilość wiedzy, lecz umiejętność jej selekcji i praktycznego wykorzystania. Dlatego CEMBA to Executive MBA projektowany w dialogu z doświadczonymi menedżerami – program oparty na realnych wyzwaniach biznesowych, aktualnej wiedzy i międzynarodowych standardach MBA.

Studia koncentrują się na kluczowych obszarach zarządzania: strategii, finansach, przywództwie, zarządzaniu zmianą i innowacjach. Zajęcia prowadzone są w formie warsztatów, dyskusji i pracy

na rzeczywistych case'ach, przez praktyków podejmujących decyzje strategiczne w swoich organizacjach. Istotnym elementem programu są relacje – CEMBA tworzy przestrzeń do networkingu i wymiany do-

świadczeń z liderami różnych branż. Program jest wymagający merytorycznie, a jednocześnie elastyczny organizacyjnie, co pozwala łączyć intensywną pracę zawodową z rozwojem na poziomie Executive.

CEMBA to Executive MBA dla tych, którzy nie szukają gotowych recept, lecz kompetencji pozwalających samodzielnie podejmować trafne decyzje. Rekrutacja trwa. Warto aplikować.

Po premierze w Teatrze Polskim we Wrocławiu

REPERTUAR W ROLI G

Jak to jest, że uznaliśmy, że warto przez pokolenia płacić kolejnym pokoleniom aktorów, aktorek, reżyserów, reżyserów, i tak dalej, za wypowiadanie ciągle tych samych – albo przynajmniej podobnych – słów tak, by mówiły o „tu i teraz”?

Witold Mrozek

Mów do mnie jak dawniej” – to jedno z wielu zdań, które, wyświetlane nad sceną, witają widzów wchodzących na „Repertuar”, najnowszą premierę Teatru Polskiego we Wrocławiu. Reżyserem spektaklu jest Wojtek Ziemilski, a nowym dyrektorem Teatru Polskiego – Michał Zadara, który wystawił tu przed laty słynne czternastogodzinne „Dziady”.

Oczekiwania są olbrzymie, bo miejsce było kiedyś naprawdę ważne. Zanim władze samorządowe z PSL i minister kultury z PiS zniszczyły ten teatr, cieszył się on opinią najlepszego w Polsce. Za dyrekcji Krzysztofa Mieszkowskiego sukcesy odnosili tu Krystian Lupa, Monika Strzępka, Barbara Wysocka czy Jan Kłata. „Mów do mnie jak dawniej” – możemy te słowa rozumieć jak komiksowy dyamek nad głowami publiczności, zwracającej się do samego Teatru Polskiego, by wrócił do dawnej świetności. Bo to Teatr Polski jest głównym bohaterem przedstawienia Ziemilskiego.

Ale „mów do mnie jak dawniej” to też przecież esencja działania teatru, w którym wracają wiele razy te same teksty. Ziemilski sięgnął do wszystkich 632 spektakli zagranych w historii Teatru Polskiego (to ponoć ponad 6000 postaci i 12 milionów widzów, słyszymy ze sceny). Z każdego z nich wziął do swojego scenariusza co najmniej jedno słowo, z wielu – znacznie więcej.

Tak, „Repertuar” to spektakl zbudowany głównie z tekstowych sampli. Dynamiczny, zaskakujący, błyskotliwy i nieoczywisty. Siódemka wykonawców robi z tego materiału aktorski koncert. Wydestylowane emocje, wypreparowane laboratoryjnie sytuacje i diagnozy.

„Sample” nie oznaczają zresztą konieczności „prawdziwych” słów i zdań – są tu też odgłosy, czy raczej onomatopoeje. Chociażby scena o śmiechu: te wszystkie „ha ha”, „he he” i „chi, chi, chi” w różnych rytmach i tonacjach, pochodzące z różnych konkretnych przedstawień. Trochę przypomina to głośny spektakl niemieckiej choreografki Antoini Baehr „Lachen” z 2010 roku (w Polsce był na festiwalu Audio Art w Krakowie w 2011),

• Spektakl „Repertuar” w Teatrze Polskim we Wrocławiu FOT. MIKOŁAJ PŁYWAŃCZ/TEATR POLSKI WE WROCŁAWIU

gdzie śmiech traktowany jest jak muzyczna partytura.

U Ziemilskiego też mamy sytuację laboratoryjno-koncertową. Aktorzy i aktorki stoją przed pulpitemi, a każde słowo jest przyszpilone „przypisem”, wyświetlanym na bieżąco nad wygłaszającą je osobą – tytułem przedstawienia, rokiem premiery, nazwiskiem autora i reżysera. I tak „Mów do mnie jak dawniej” pochodzi z „Wizyty starszej pani”, sztuki Friedricha Dürrenmatta, wystawionej tu przez Jakuba Rotbauma w 1963 roku.

ZAWSZE TO SAMO?

Teatr Polski we Wrocławiu istnieje pod tą nazwą od 1947 roku. Przed 1945 był tu niemiecki Schauspielhaus, związany głównie z operetką i wodewilem – mówią, że schody na zapleczu budowano tak szeroko, by mogły się na nich minąć dwie tancerki w piórach. Z kolei Scena Kameralna przy Świdnickiej, dawne kino („Kammer-Lichtspiele”), zaraz po wojnie była siedzibą Teatru Żydowskiego, który pod koniec 1955 roku przeniósł się do Warszawy.

„Repertuar” to nie tylko opowieść o budynku czy o ludziach, którzy w nim pracowali. To przede wszystkim historia wyborów – słów, utworów, tekstów – powtarzanych wielokrotnie, wypowiadanych przez różne osoby w tej samej przestrzeni. Jakie znaczenie miały te słowa? Jakie nosły skutki?

Ważymy powracające u Ziemilskiego w pewnym momencie jak refren „Co tam panie w polityce” – w kolejnych wystawieniach „Wesela” w reżyserii Jakuba Rotbauma (1956), Jerzego Golińskiego (1970) czy Igora Przegrodzkiego (1981). Samo zestawienie tych aku-

rat lat zdaje się znaczące w połączeniu z tym, zgrany przeciw, cytatem.

A może wcale znaczące nie jest? „Wesele” wystawiano przecież często. Może akurat to, że grano je w tym teatrze – w roku symbolizującym postalinowską odwilż, w roku masakry na Wybrzeżu i w roku karnawału „Solidarności” i wprowadzenia stanu wojennego – to zwykły zbieg okoliczności, któremu mózg uformowany na kulturze polskiej nadaje przesadne znaczenie.

Zostawmy zresztą Polskę: w jakim stopniu ukształtowały nowoczesne pojęcie miłości schematy obecne w klasycznych dramatach, na czele z wzorcem z „Romea i Julii” (we Wrocławiu – reżyserował to Tadeusz Bradecki w 1994 roku)?

Więcej: za „Repertuarem” idzie pytanie jeszcze bardziej podstawowe. I jeszcze bardziej niebezpieczne. Jak to jest, że w kulturze uznaliśmy, że warto jest przez pokolenia płacić kolejnym pokoleniom aktorów, aktorek, reżyserów i tak dalej za wypowiadanie ciągle tych samych – albo przynaj-

mniej podobnych – słów tak, by mówiły o „tu i teraz”? Albo: przynajmniej skłaniały nas do udawania, że tak się dzieje, bo jest w tym jakaś wartość.

I choć powyższy opis może brzmieć nieco ironicznie, to „Repertuar” może dać na to pytanie jakąś, nawet jeśli niejasną, odpowiedź.

Spektakl Ziemilskiego, grany na monumentalnej, pozostającej w remoncie scenie, na której siedzi też widownia – która może spojrzeć w górę, w pustkę wyjątkowo wysokiej teatralnej przestrzeni – i która jednocześnie cały czas spogląda poniekąd w przeszłość – daje poczucie obcowania z czymś większym od siebie samego.

RUTYNIARSTWO I SZABLON

Paradoks „Repertuaru” polega też na tym, że za ten zbiór tekstów wziął się reżyser, który w teatrze gotowych tekstów nigdy nie wystawia – nie tylko dramatów, ale też adaptacji literatury.

W jednym ze swoich ostatnich przedstawień – „Monologu wewnętrznym” z Komuny Warszawa – Ziemilski prowadził „rozmowę” z florą bakteryjną swoich jelit, leżąc na podłodze i transmitując do głośników odgłosy ze swojej jamy brzusznej – i mówiąc między innymi o doświadczeniu choroby Leśniowskiego-Crohna.

W Teatrze Dramatycznym w Wałbrzychu w 2013 roku artysta zrobił z kolei spektakl „W samo południe”, o wyborach parlamentarnych 4 czerwca 1989 widzianych z perspektywy miasta odległego od centrum wydarzeń – i zaprzął aktorów do roli dokumentalistów: każdy z nich miał odnaleźć konkret-

**„Repertuar” to spektakl
zbudowany głównie
z tekstowych sampli.
Dynamiczny, zaskakujący,
błyskotliwy i nieoczywisty.
Siódemka wykonawców robi
z tego materiału aktorski
koncert**

LÓWNEJ

nego rzeczywistego kandydata z okręgu wabrzyckiego – byli i ci ze strony „Solidarności”, i PZPR – i opowiedzieć coś o nim i jego dalszych losach.

Te metody nie zawsze się podobają. Do premiery Ziemińskiego nie doszło, mimo rozpoczętych prób, dziesięć lat temu w krakowskim Starym Teatrze. Do wspólnego projektu, nazywanego na początku roboczo „Pamięć aktorów”, artysta zaprosił m.in. Annę Dymną. Premiera została odwołana przez ówczesnego dyrektora Jana Klatę. „Wybrani przez twórców wybitni artyści jednogłośnie uznali, że ta praca ich nie rozwija” – opowiadał swoją wersję tych wydarzeń po latach Jan Kłata w wywiadzie dla „Teatru”.

Ziemiński mówił z kolei w „Polish Theatre Journal”, że w Krakowie nie zaufali mu ani aktorzy, ani Jan Kłata, który – choć go zaprosił – nie interesował się w ogóle jego pracą.

– To trudne wyzwanie dla aktorów (i dyrektorów) przyzwyczajonych do tworów tylko pozornie osobistych, gdzie de facto powiela się te same dramaciki, przy okazji bardziej lub mniej egzaltując się swoją rolą medium – podsumowywał Ziemiński, który później z powodzeniem pracował m.in. w Nowym Teatrze i Teatrze Studio w Warszawie.

Takie dosyć sceptyczne, jeśli nie pogardliwe, wobec teatru dramatycznego wypowiedzi sprawiają, że gdy we wrocławskim „Repertuarze” na scenie pojawia się kwestia Triplewa z „Mewy”, że dzisiejszy teatr to rutyniarstwo i szablon – cytat z wrocławskiej premiery w 1995 roku, w przekładzie Artura Sandauera i reżyserii Marka Fiedora – to trudno mi nie pomyśleć, że słowa Czechowa wyrażają zarazem stosunek samego Ziemińskiego do tradycyjnie rozumianego teatru.

Na szczęście aktorzy Teatru Polskiego we Wrocławiu i nowy dyrektor Zadara zaufali Wojtkowi Ziemińskiemu. Z pożytkiem dla siebie, jego – i przede wszystkim widzów.

POWRÓT BABCI

„Teatr stał się dla mnie czymś naturalnym i strasznie irytującym, wszędobylskim. Tak jak dziecko wyrabia sobie alergię na orzechy, bo za wcześniej je dostało, tak ja wyrobiłem sobie alergię na teatr” – mówił Ziemiński „Wyborczej” jeszcze w 2011 roku. Skąd ta alergia? Przez rodzinę.

O Wojtku Ziemińskim w polskim teatrze zrobiło się głośno, gdy w 2010 zrobił „Małą narrację” – spektakl o swoim dziadku, Wojciechu Dzieduszyckim – artyście operowym, kabareciarzu, krytyku, arystokracie, który w PRL został dyrektorem państwowych młynów i, jak się okazało, tajnym współpracownikiem Służby Bezpieczeństwa.

Ziemiński nie wchodził ani w oskarżenia, ani w obronę, robił spektakl o niejednoznaczności i wielości perspektyw. „To jest trudne do wytłumaczenia, rozumiesz, historia, człowiek, historia, człowiek” – tłumaczył, według własnej opowieści, Ziemiński portugalskiemu koledze w tekście „Małej narracji”, który znalazł się w tomie „Transfer!”, wydanym przez Krytykę Polityczną.

Teraz spora część „Repertuaru” Ziemińskiego – ta druga, gdy artysta przestaje wyłącznie cytować – opowiada o babci Ziemińskiego, aktorce właśnie wrocławskiego Te-

atru Polskiego, działającego wówczas jako Teatr Dolnośląski, a potem część większej instytucji o nazwie „Teatry Dolnośląskie” i „Teatry Dramatyczne”. „Dokądkolwiek pojadę, wszędzie spotykam krewnych” – Milionerki z „Immanuela Kanta” Thomasa Bernharda (spektakl Krystiana Lupy z 1996 roku, przekład Jacka St. Burasa).

Gdy dodamy, że matka Wojtka Ziemińskiego to wieloletnia krytyczka teatralna, a krewną była też Izabela Cywińska, ministra kultury, dyrektorka teatrów i reżyserka – teatru faktycznie można mieć dość.

Halina Dzieduszycka, o której w „Repertuarze” mówi się z pewnym dystansem, później została również reżyserką. Poza tym była barwną postacią wrocławskiej socjety: w kolejkach przepychała się, krzycząc, że ona „jest Dzieduszycka”, ku zażenowaniu rodziny – jak opowiada wnuk ustami aktorów.

Ale finał tej opowieści, śmierć babci i identyfikacja zwłok przez jej męża i wnuka, jest poruszający. Z ekranu czytamy prostą, zwięzłą, przejmującą opowieść w paru zdaniach: „Dziadek całował jej zimne usta”, „Ten teatr umarł”, białe na czarnym.

WEHIKUŁ CZASU

I tak oto Wojtek Ziemiński sam napisał dramat – z innych dramatów. „Talent to nie wszystko, tu trzeba mieć temat, postacie. Trzeba znać realia. Z głowy tego wszystkiego nie weźmiesz” – wrzuca na koniec Ziemiński (auto?)ironicznie kawalek kwestii o pisaniu dramatów właśnie, pochodzący z wyreżyserowanych przez jego babcię „Takich czasów”.

To napisana przez przedwojennego jeszcze satyryka Jerzego Jurandota, twórcę Teatru Syrena, socjalistyczna komedia – będąca zarazem satyrą na kończący się właśnie wtedy socrealizm. Jej bohaterem jest literat Skupień, który przyjeżdża do fabryki gwoździ w Dębnowcu, by napisać wzorcowy zaangażowany produkcyjniak. Jurandot bawił się formą – w trzecim akcie niedoszły produkcyjniak przeradza się w „paryską komedię: on-ona-ten trzeci”. „A skąd?” – skąd, jeśli nie z głowy, pada dalej zdziwione pytanie.

„Takie czasy” w czasach PRL były hitem: doczekały się dwudziestu wystawień. W samym maju 1954, w jednym miesiacu (!), gdy odbyła się wrocławska premiera Dzieduszyckiej, sztuka pojawiła się też w Koszalinie, Wrocławiu, Tarnowie, Lublinie, Zielonej Górze i Białymstoku. Jej fragmenty przedrukował kultowy tygodnik „Przekrój”. Dziś ten dramat to zapomniana ramota.

Mały teatralny cud polega na tym, że zwietrzałe słowa ożywają w zupełnie nowy sposób. A to tylko jeden przykład, wzięty z kilku zdań. Można opowiadać bez końca. ●

„Repertuar”. Reżyseria: Wojtek Ziemiński. Współpraca dramaturgiczna: Sodja Zupan-c-Lotker. Muzyka: Paweł Lewicki. Reżyseria światła: Aleksandr Prowaliński. Archiwiści: Joanna Degler, Justyna Kowal, Elżbieta Matecka, Jarosław Minałto. Występują: Dariusz Bereski, Marek Feliksiak, Katarzyna Janekowicz, Igor Kowalik, Agata Obłąkowska-Mazurkiewicz, Edwin Petrykat i Jolanta Zalewska. Teatr Polski we Wrocławiu, Duża Scena, kolejny pokaz: 31 stycznia.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34416196

Wyciąg z II przetargu ustnego nieograniczonego na sprzedaż nieruchomości gruntowej niezabudowanej oznaczonej geodezyjnie jako działka nr 804/20, obręb Ogrodzieniec

- Oznaczenie nieruchomości:** nieruchomość oznaczona geodezyjnie jako działka o nr ew. **804/20** o powierzchni 1,4003 ha, obręb **Ogrodzieniec**, położona przy ul. **Elizy Orzeszkowej**, zapisana w księdze wieczystej **CZ1Z/00038348/8**, rodzaj użytku gruntowego: Tr.
 - Przeznaczenie w planie zagospodarowania przestrzennego:** zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego uchwalonym Uchwałą Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu nr XLVI/339/2009 z dnia 28 października 2009r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ogrodzieniec przedmiotowa nieruchomość zlokalizowana jest na terenie oznaczonym symbolem
 - E 4PU** - tereny produkcyjno-usługowe.W niewielkiej części (1,2% terenu) położona jest w obszarze, objętym ustaleniami zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ogrodzieniec (Uchwała nr XXXVIII/325/2025 Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu z dnia 26 września 2005 r.) oznaczonym symbolami:
 - KD(D)** – droga dojazdowa
 - C 1P, KS** – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów (w tym handel hurtowy) oraz usługi urządzeń komunikacji samochodowej: stacje paliw, parkingi, garaże.
- Cena wywoławcza: 1.072.000,00 zł** (słownie: jeden milion siedemdziesiąt dwa tysiące złotych 00/100).
- Termin i miejsce przetargu:** przetarg odbędzie się dnia **24 marca 2026 r. o godzinie 11:00** w Urzędzie Miasta i Gminy w Ogrodzieńcu w Sali narad (na II piętrze).
- Wysokość wadium: 214.400,00 zł** (słownie: dwieście czternaście tysięcy czterysta złotych 00/100) w formie pieniężnej, wpływ najpóźniej w dniu **18 marca 2026 r.** przelewem na rachunek bankowy Gminy Ogrodzieniec Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna konto nr 85 1020 2498 0000 8102 0436 5300. Za datę wniesienia wadium uważa się datę wpływu środków pieniężnych na rachunek bankowy Gminy Ogrodzieniec.
- Miejsce wywieszenia i publikacji pełnego ogłoszenia oraz warunków przetargu:**
 - na tablicy ogłoszeń na parterze budynku Urzędu Miasta i Gminy w Ogrodzieńcu, ul. Plac Wolności 25,
 - na stronie internetowej www.ogrodzieniec.bip.jur.pl, w zakładce: przetargi,
- Szczegółowych informacji o sprzedawanej nieruchomości i warunkach przetargu można uzyskać w Referacie Inwestycji i Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta i Gminy w Ogrodzieńcu, ul. Plac Wolności 25, pok. 9, tel. 32 67 09 707 w godzinach 8:00 – 17:00 (poniedziałek), 7:30 – 15:30 (wtorek-czwartek), 7:30 - 14:30 (piątek).

Burmistrz Miasta i Gminy Ogrodzieniec

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34416289

NARODOWY INSTYTUT KARDIOLOGII
Stefana Kardynała Wyszyńskiego - Państwowy Instytut Badawczy

OBWIESZCZENIE O PRZETARGU

Narodowy Instytut Kardiologii Stefana Kardynała Wyszyńskiego
- Państwowy Instytut Badawczy

z siedzibą w Warszawie (04-628), ul. Alpejska 42, tel. +48223434145 ekobos@ikard.pl,

ogłasza przetarg pisemny na sprzedaż tomografu komputerowego,

zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 października 1993 roku w sprawie zasad organizowania przetargu na sprzedaż środków trwałych przez przedsiębiorstwa państwowe oraz warunków odstąpienia od przetargu (Dz.U.1993.97.443).

lp.	Nazwa sprzętu	Rok produkcji	Ilość	Cena wywoławcza brutto	Opis: typ, marka
1	Wysokospecjalistyczny tomograf komputerowy SIEMENS	2015	1	1 100 000,00 zł brutto	Sprzęt używany, sprawny technicznie, do demontażu". Nr inwentarzowy: OT/134/2015. Nazwa handlowa: Wysokospecjalistyczny tomograf komputerowy SIEMENS Somatom Force. Nr seryjny: 75798. badanie techniczne ważne do 5.12.2026 r.

* Demontaż i przeniesienie do transportu dokonuje nabywca na własny koszt i ryzyko.

- Termin i miejsce składania i otwarcia ofert**
 - Pisemne oferty należy składać **do 03.02.2026 r. do godziny 10:00** w dokładnie zamkniętej, zaklejonej kopercie z dopiskiem: **„Oferta w pisemnym postępowaniu przetargowym na sprzedaż używanego tomografu komputerowego wchodzącego w skład mienia Narodowego Instytutu Kardiologii. Nie otwierać przed dniem 03.02.2026 r. do godziny 10:30.”** Za datę złożenia oferty przyjmuje się datę tej faktycznego wpływu do Sprzedającego.
 - Otwarcie ofert zostanie przeprowadzone przez komisję przetargową Narodowego Instytutu Kardiologii w dniu 03.02.2026 r. o godz. 10:30 w siedzibie Sprzedającego, pok.0.536b. Otwarcie ofert jest jawne.
 - Oferty złożone po terminie nie będą rozpatrywane.
- Termin związania ofertą.**
 - Termin związania ofertą wynosi 150 dni, licząc od dnia otwarcia ofert przez Sprzedającego.
 - Jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, termin upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.
 - Bieg terminu związania ofertą rozpoczyna się z upływem terminu składania ofert.
- Wybór oferty:** Sprzedawcy przysługuje prawo swobodnego wyboru oferty, jeżeli uczestnicy przetargu zaofiarowali taką samą cenę.
- Ogłędziny przedmiotu przetargu.** Mienie wystawione do przetargu będzie dostępne do obejrzenia na terenie siedziby Sprzedającego w dni robocze (poniedziałek-piątek) w godz. 09:00 – 14:00, **po wcześniejszym telefonicznym uzgodnieniu terminu pod nr tel.: 694413719.** Informacje o aktualnym stanie technicznym urządzenia zawarte są w opisie sprzętu przeznaczanego do sprzedaży. Wnioski o dodatkowe wyjaśnienia można kierować na adres e-mail: ekobos@ikard.pl.
- Warunki przystąpienia do przetargu:**
 - Wadium.** Warunkiem przystąpienia do przetargu jest **wpłacenie wadium w wysokości 10% ceny wywoławczej** określonej w formularzu ofertowym. Wadium należy wpłacić przelewem na rachunek Narodowego Instytutu Kardiologii: **PKO BP 07 1020 1026 0000 1102 0704 8194**, z dopiskiem w tytule przelewu: **„Wadium – przetarg nr IK.A.AG.26.1.2026 na sprzedaż TK, nazwa oferenta”**. Oferenci, którzy wpłacili wadium, zostaną dopuszczeni do udziału w przetargu pod warunkiem zaksięgowania środków na rachunku Sprzedającego najpóźniej w przeddzień terminu przetargu.
 - Przepadek wadium.** Wadium przepada na rzecz Sprzedającego, jeżeli:
 - oferent, którego oferta została przyjęta, uchylił się od zawarcia umowy;
 - nie uiszczył ceny nabycia w terminie określonym w umowie,
 - żaden z oferentów nie zaoferuje ceny równej co najmniej cenie wywoławczej.
 - Zwrot wadium.** Wadium złożone przez oferentów, których oferty nie zostaną przyjęte, zostanie zwrócone bezpośrednio po dokonaniu wyboru oferty, a oferentowi, którego oferta została przyjęta, zostanie zarachowane na poczet ceny.

Szczegółowe informacje dotyczące warunków przetargu, sposobu wniesienia wadium oraz formularza ofertowego dostępne są na stronie internetowej Narodowego Instytutu Kardiologii: <https://bip.ikard.pl/ogloszenia.html>

Gwałt w policji

Na Marcina J. były wcześniej inne skargi

Policja już w grudniu miała informacje, że podejrzany o gwałt w oddziale prewencji w Piasecznie Marcin J. popełnił przestępstwa przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków, a także pił alkohol w jednostce. Został zatrzymany, dopiero gdy funkcjonariuszka oskarżyła go o gwałt.

Michał Żyłowski

Prokuratura prowadzi śledztwo przeciwko policjantowi, który miał zgwałcić młodą funkcjonariuszkę stażystkę. Jak informują śledczy, do przestępstwa doszło w oddziale prewencji 3 stycznia. Przy okazji badania tej sprawy dowiadujemy się o nowych wątkach dotyczących podejrzanego o gwałt Marcina J. dowódcy dziewiątej kompanii Oddziału Prewencji Policji.

Skargi na Marcina J. zawierało anonimowe pismo, które wpłynęło do Komendy Głównej Policji w zeszłym roku. Nie wiemy dokładnie, kiedy to się stało, ale jak ustaliliśmy, anonim został przekazany do Biura Spraw Wewnętrznych Policji w Warszawie. To kierowana przez KGP jednostka odpowiedzialna za wykrywanie i ściganie przestępstw popełnianych przez policjantów.

Zapytaliśmy KGP o to, co zrobiono dotychczas z anonimową skargą, ponieważ według naszych nieoficjalnych informacji, jedynym przesłuchanym przez funkcjonariuszy w tej sprawie był Marcin J. Komisarz Wioletta Szubska z biura prasowego KGP odpowiedziała, że „na skutek anonimu, w grudniu ubiegłego roku warszawski wydział BSWP realizował czynności dotyczące informacji zawartej w anonimowej korespondencji”. Funkcjonariuszka nie odpowiedziała na nasze pytanie o to, czy rzeczywiście jedyną przesłuchaną osobą przez policjantów był Marcin J. Nie zdradza też, co konkretnie znalazło się w anonimowej

wej skardze. Sprawa musiała być jednak poważna, ponieważ pod koniec grudnia 2025 roku, policjanci z BSWP skierowali do Prokuratury Okręgowej w Warszawie wniosek o wszczęcie postępowania przygotowawczego.

Piotr Skiba, rzecznik Prokuratury Okręgowej, potwierdza nam, że BSWP wysłało pismo do prokuratury. – Pismo to dotyczy nieprawidłowości przy zatrzymywaniu osób, a jego wstępna kwalifikacja dotyczy przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez policjantów. Wśród kilku policjantów wymienionych przez BSWP wymieniono także funkcjonariusza aresztowanego w sprawie gwałtu – mówi prokurator Skiba. Jak dodaje policjantów było „co najmniej czterech”.

W materiałach, które BSWP wysłało w grudniu do prokuratury, znalazła się też informacja o tym, że Marcin J. miał pić alkohol w Oddziale Prewencji Policji. – Tak wynika z notatek Biura Spraw Wewnętrznych Policji – informuje Piotr Skiba.

Tak więc, choć BSWP już w grudniu miało podejrzenia, że Marcin J. dopuścił się przestępstwa przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków, a także pił alkohol w jednostce, nie został w związku z tym zatrzymany. Stało się tak dopiero po oskarżeniu go przez funkcjonariuszkę o gwałt.

Prokuratura do tej pory nie wszczęła śledztwa w sprawie, o której BSWP poinformowało pod koniec grudnia. – Ta sprawa trafiła w dniu 12 stycznia 2026 r. do naczelnika jednego z wydziałów Prokuratury, który podjął decyzję,

• Oddział Prewencji Policji w Piasecznie

FOT. JACEK MARCZEWSKI / AGENCJA WYBORCZA.PL

Skargi na Marcina J. zawierało anonimowe pismo, które wpłynęło do Komendy Głównej Policji w zeszłym roku. Nie wiemy dokładnie, kiedy to się stało, ale jak ustaliliśmy, anonim został przekazany do Biura Spraw Wewnętrznych Policji w Warszawie

że sprawa będzie prowadzona na szczeblu Prokuratury Okręgowej w Warszawie. Jednak dotychczas nikt w tej sprawie nie został przez prokuraturę przesłuchany. Notatka służbowa, którą załączono do tych materiałów w kopii, zostanie dołączona do sprawy, w której zastosowano areszt w związku z podejrzeniem zgwałcenia w Oddziale Prewencji w Piasecznie – mówi Piotr Skiba.

Choć – jak wynika z oficjalnych danych – w ubiegłym roku w Oddziale

Prewencji Policji w Warszawie przeprowadzono 45 tys. indywidualnych kontroli trzeźwości, to Komenda Stołeczna Policji nie wiedziała o alkoholu spożywanym przez Marcina J. „W ciągu ostatnich kilku lat Komenda Stołeczna Policji nie odnotowała skarg na wskazanego policjanta. Wobec policjanta nie były prowadzone postępowania dyscyplinarne w związku z nieprawidłowościami, niedopełnieniem obowiązków lub przekroczeniem uprawnień, wykroczeniami i przestępstwami, do których miało dojść na terenie Oddziału Prewencji Policji w Warszawie” – poinformował nas Jacek Wiśniewski z biura prasowego Komendy Stołecznej Policji.

A dlaczego Komenda Główna, której podlega Biuro Spraw Wewnętrznych Policji, nie poinformowała o podejrzeniach wobec Marcina J.? Rzeczniczka KGP Katarzyna Nowak mówi, że tak nakazują procedury. – Jeśli funkcjonariusze BSWP mają podejrzenie, że policjant dopuścił się przestępstwa, to nie informują o tym jego przełożonych, ale zawsze prokuraturę. Wysłanie takiej in-

formacji dokądkolwiek indziej mogłoby utrudnić pracę prokuratury i doprowadzić do próby zatuszowania sprawy. Skierowanie sprawy do prokuratury to najwyższa forma działania w takich przypadkach – mówi Katarzyna Nowak.

Dwa tygodnie po dramatycznym zdarzeniu w Piasecznie w środę 14 stycznia komendant główny policji zorganizował odprawę, na którą zaprosił wszystkich komendantów wojewódzkich policji wraz z pełnomocnikami ds. praw człowieka i rzecznikami prasowymi. Spotkanie to było poświęcone sprawie gwałtu w Oddziale Prewencji Policji. Według naszych nieoficjalnych ustaleń jednym z tematów poruszonych na spotkaniu było to, żeby poważniej traktować anonimowe skargi, które wpływają do policji.

Prokurator Skiba zapewnia, że śledztwo prokuratury dotyczące gwałtu nie utknęło w miejscu. – Przesłuchano już 11 świadków, a niebawem zostanie przesłuchane kolejne sześć osób. Prawdopodobnie do końca lutego zostanie zebrany w tej sprawie cały materiał – zapowiada Skiba. ●

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

wysokieobcasy | Przewodnik po emocjach

PSYCHOLOGIA
żyć lepiej

BRACZEGO
MILION
NAMIENIA
NA STRES
MAMY WŁADZ
CHAST GPT
SPRZĘT
ZADAWALACZ
DYNAMA
KONTAKT
TERECZKA

ODPORNOŚĆ
psychiczna
jak ją budować

TEMAT NUMERU: ODPORNOŚĆ PSYCHICZNA

- Sposoby na wypalenie zawodowe
- Zazdrość nie musi być zła
- Synowa kontra teściowa
- Na stres mamy wpływ

Więcej o psychologii czytaj na
wysokieobcasy.pl/zyclepiej

34416443

Turystyka alkoholowa?

Warszawa zaprasza młodych z zagranicy

Ratusz zamierza wydać 1,4 mln zł na kampanię wizerunkową skierowaną do młodych zagranicznych turystów. Mieszkańcy Śródmieścia alarmują, że przekaz promujący nocne życie pogłębia problemy braku bezpieczeństwa w centrum miasta.

Podczas ostatniego posiedzenia miejskiej Komisji Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego głos zabrał reprezentant koalicji mieszkańców Ciszey, Proszę, zrzeszającej członków wspólnot mieszkaniowych ze Śródmieścia. Artur Pawłowski, mieszkaniec ulicy Chmielnej, zwrócił uwagę na najnowszy projekt internetowej kampanii wizerunkowej miasta „Don't tell anyone”.

– Chcę przeciw niemu zaprotestować i zwrócić uwagę, że problem z bezpieczeństwem w centrum wiąże się ze spożywaniem alkoholu. Ratusz reklamuje Warszawę jako stolicę rozrywki i promuje turystykę alkoholową, co jest zagrożeniem dla bezpieczeństwa mieszkańców – stwierdził mieszkaniec.

Imprezy do rana

Ze zdaniem Ciszey, Proszę nie zgodził się przewodniczący komisji Tomasz Sybliski (KO): – Zupełnie się nie zgadzam z taką interpretacją tego projektu – skontrolował radny, choć przyznał, że nie zna jego całości.

Kością niezgody jest sposób, w jaki ratusz chce zachęcić turystów do odwiedzania stolicy. Autorzy projektu zakładają, że grupą docelową kampanii wizerunkowej są młodzi ludzie w wieku 20-39 lat ze Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Niemiec, reprezentujący pokolenie milenialsów i generacji Z. „Wysztalceni, zorientowani na doświadczenia, zatrudnieni w branżach kreatywnych i technologicznych. Cechuje ich otwartość na świat, ciekawość kulturowa, pragnienie autentycznych podróży oraz wysoka mobilność, cenią sobie elastyczność, rozwój osobisty i poznawanie nowych perspektyw, dysponujący średnim dochodem pozwalającym na samodzielne, świadome podróżowanie” – czytamy w projekcie.

Kampania ma trafić do odbiorców na wiosnę, jej budżet to 1,4 mln zł. Spoty promocyjne byłyby widoczne na platformach społecznościowych, z największym naciskiem na YouTube.

Największe zastrzeżenia tubą sposoby narracji, jakie proponuje projekt. Jeden z nich ma zachęcić nowych turystów do przyjeżdżania do Warszawy, kreując ją na miasto, które nie zasypia i oferuje rozrywkę o każdej porze dnia i nocy.

Jedno z hasel głosi: „Nie miałeś pojęcia, że możesz u nas zjeść dania z całego świata, imprezować do rana albo pójść na zakupy do topowych butików? Mamy do zaoferowania coś więcej niż same pomniki II Wojny Światowej”

– Miasto stawia na przekaz związany z promowaniem sprzedaży alkoholu i imprezowaniem do białego rana. Słyszymy, że Nowe Centrum Warszawy będzie przyjazne dla mieszkań-

ców, gdy w rzeczywistości rozdysponowuje się środki na turystykę alkoholową. Jednocześnie w sposób nierozsądny i bezpardonowy likwiduje się przedszkola, do których wciąż chodzą dzieci. Placówki krytycznie ważne dla rozwoju lokalnej społeczności – mówi „Wyborczej” Pawłowski.

Aktywiści z Ciszey, Proszę twierdzą, że w rozmowach miasto tylko na papierze dba o mieszkańców. Podają przykład przebudowy ulicy Kruczej. We wrześniu 2025 roku pełnomocnik Prezydenta Warszawy ds. Nowego Centrum Warszawy Michał Lejk, porównywał ulicę w nowym kształcie do La Rambl, najsłynniejszej ulicy Barcelony, gdzie między jezdniami wyrasta pasaż drzew.

Jednak zaledwie miesiąc później wycofał się z tego pomysłu. Najpierw spotkał się z mieszkańcami, a potem podczas komisji infrastruktury stwierdził, że „nie będzie to La Rambla tylko park linearny jak w Wiesbaden”.

Miasto składa obietnice bez pokrycia

Spolecznicy twierdzą, że na deklaracjach się skończyło, a projekt ulicy Kruczej jest realizowany w niezmiennym sposób. – Zmieniała się tylko nazwa, projekt został ten sam – twierdzi Pawłowski i alarmuje, że kampania reklamowa to kolejny krok do oddania Śródmieścia w ręce turystów.

Z opinią aktywistów miejskich nie zgadza ratusz. Wydział prasowy ratusza przekazał „Wyborczej”, że komfort życia mieszkańców jest istotny przy planowaniu działań promocyjnych. „Kampania nie jest projektem promującym życie nocne i nie zachęca do zachowań naruszających porządek publiczny. Jednocześnie rozumiemy wrażliwość mieszkańców na kwestie związane z bezpieczeństwem i jakością życia w centrum miasta” – czytamy w odpowiedzi na nasze pytania przesłanej z wydziału prasowego.

Urzednicy zwracają uwagę, że Warszawa jest coraz szerzej doceniana na świecie jako dynamiczna, nowoczesna i przyjazna metropolia i wymieniają: • trzecie miejsce w rankingu Major European Cities & Regions of the Future 2025 „Financial Timesa”; • drugie miejsce w kategoriach Business Friendliness i Human Capital and Lifestyle; • pierwsze miejsce w New Europe Meeting Destinations w Meeting Star Awards 2025.

Warszawa zdobyła też pierwsze miejsce w rankingu European Cities of the Future: 10 Places To Visit In 2026 opublikowanym na łamach magazynu „Forbes”. A także znalazła się na drugim miejscu prestiżowego zestawienia „The New York Times” 52 Places to Go in 2026, wyprzedzając m.in. Bangkok, Barcelonę, Islandię czy Melbourne. Ratusz deklaruje: „Jesteśmy otwarci na dialog z mieszkańcami oraz radnymi i uważnie wsłuchujemy się w zgłaszane opinie, dlatego na pewno z uwagą przeanalizujemy wątpliwości, jakie zostały zgłoszone” – przekazał wydział prasowy. ●

Rafał Górski

OGŁOSZENIE PŁATNE

Warszawa/34416089

Informacja Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w m. st. Warszawie S.A. o jakości wody przeznaczonej do spożycia w grudniu 2025 roku

Lp.	Wskaźnik, nazwa substancji	Jednostka	Zakład Centralny SUW Filtry		Zakład Centralny SUW Praga		Zakład Północny		Zawartość dopuszczalna	
			średnia	max	średnia	max	średnia	max	Polska*	WHO**
WSKAŹNIKI MIKROBIOLOGICZNE										
1.	Ogólna liczba mikroorganizmów w 22±2°C	itk/1ml	—	1	—	15	—	0	bnz	—
2.	Bakterie grupy coli	itk/100ml	—	0	—	0	—	0	0	—
3.	Escherichia coli	itk/100ml	—	0	—	0	—	0	0	0
4.	Clostridium perfringens	itk/100ml	—	0	—	0	—	0	0(*)	—
5.	Enterokoki	itk/100ml	—	0	—	0	—	0	0	—
WSKAŹNIKI ORGANOLEPTYCZNE I FIZYKOCHEMICZNE										
6.	Metność	NTU	<0,10	0,14	0,17	0,32	<0,20	<0,20	1(*)	5(*)
7.	Barwa	mg Pt./l	<2	3	<2	3	<2	<2	(2)	15(*)
8.	Zapach	—	akcept.	akcept.	akcept.	akcept.	akcept.	akcept.	(2)	—
9.	Stężenie jonów wodoru (pH)	—	7,3	7,4	7,5	7,6	7,1	7,2	6,5÷9,5(*)	6,5÷8,0(*)
10.	Twardość	mgCaCO ₃ /l	—	225	—	216	—	271	60÷500	500(*)
11.	Przewodność	µS/cm	829	902	809	932	650	678	2500(*)	—
12.	Żelazo	µg/l	<20	<20	<20	<20	<20	<20	200	300
13.	Mangan	µg/l	<5	<5	<5	<5	<10	<10	50	100(*) ⁽¹¹⁾
14.	Chlorki	mg/l	127	161	125	167	29	29	250(*)	250(*)
15.	Amonowy jon	mg/l	<0,013	<0,013	0,017	0,020	0,024	0,404	0,50	1,5(*)
16.	Azotany	mg/l	—	9,0	—	8,0	—	7,5	50	50(*)
17.	Azotyny	mg/l	—	<0,002	—	<0,002	—	<0,020	0,50	3(*)
18.	Utlenialność z KMnO ₄	mg O ₂ /l	<1,0	1,3	1,7	2,2	1,7	2,0	5,0	—
19.	Chlor wolny	mg/l	—(***)	—(***)	—(***)	—(***)	0,06	0,12	0,3(*)	0,3(*)
20.	Chloryny	mg/l	—	0,28	0,26	0,28	0,27	0,29	—	0,7(*)
21.	Chlorany	mg/l	—	0,04	<0,03	0,06	0,06	0,06	—	0,7(*)
22.	Suma chlorynów i chloranów	mg/l	—	0,32	0,29	0,33	0,33	0,35	0,7(*)	—
23.	Siarczany	mg/l	71	73	—	49	—	120	250(*)	250(*)
24.	Fluorki	mg/l	—	0,10	—	0,14	—	<0,050	1,5	1,5
25.	Glin	µg/l	—	<20	—	—	—	<40	200	200(*) ⁽¹²⁾
26.	Kadm	µg/l	—	<0,05	—	<0,05	—	<0,05	5	3
27.	Ołów	µg/l	—	<0,5	—	<0,5	—	<0,5	10	10
28.	Rtęć	µg/l	—	<0,10	—	<0,10	—	<0,10	1	6 ⁽¹⁰⁾
29.	Nikiel	µg/l	—	1,0	—	2,3	—	0,6	20	70
30.	Miedź	mg/l	—	0,0012	—	<0,0010	—	0,0015	2,0(*)	2,0
31.	Chrom	µg/l	—	<0,5	—	<0,5	—	<0,5	50	50
32.	Arsen	µg/l	—	<0,7	—	<0,7	—	<0,7	10	10
TRIHALOMETANY										
33.	Chloroform	mg/l	—	<0,00006	—	<0,00006	—	<0,00006	0,030	0,3
34.	Bromodichlorometan	mg/l	—	<0,00005	—	<0,00005	—	<0,00005	0,015	0,06
35.	Suma trihalometanów	µg/l	—	0,11	—	0,5	—	<0,05	100	—

⁽¹⁾ Clostridium perfringens (łącznie ze sporami) należy badać w wodzie pochodzącej z ujęć 1 powierzchniowych i mieszanych
⁽²⁾ Akceptowalny przez konsumentów i bez nieprawidłowych zmian
⁽³⁾ Parametr powinien być uwzględniany przy ocenie agresywnych właściwości korozyjnych wody
⁽⁴⁾ W punkcie czerpalnym u konsumenta
⁽⁵⁾ Wartość dopuszczalna, jeżeli nie powoduje zmiany barwy wody spowodowanej agresywnością korozyjną wody
bnz – bez nieprawidłowych zmian (Zaleca się, aby ogólna liczba mikroorganizmów nie przekraczała: – 100 itk /1 ml w wodzie wprowadzanej do sieci wodociągowej, – 200 itk /1 ml w kranie konsumenta)

⁽¹⁾ Wskaźniki(substancje), które wpływają na wygląd, smak i zapach wody – poziom akceptowalny przez konsumentów
⁽²⁾ Kryterium zdrowie – 5 mg/l;
⁽³⁾ Pojedynczy parametr
⁽⁴⁾ Krótkotrwale działanie
⁽⁵⁾ Rtęć nieorganiczna
⁽¹¹⁾ Kryterium zdrowie – 400 µg/l
⁽¹²⁾ Kryterium zdrowotne – 900 µg/l

* Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 07.12.2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. z 2017 r., poz. 2294)

** Wytyczne WHO: „Guidelines for Drinking-water Quality”, fourth edition, Genewa 2011 r.

*** Do dezynfekcji wody stosowany jest dwutlenek chloru

„Analizując jakość wody w wodociągu warszawskim na wyjściach do sieci w miesiącu grudniu 2025 r. na podstawie wyników przesłanych przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A., Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie stwierdza, że próbki wody wodociągowej w badanym zakresie odpowiadają warunkom określonym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. z 2017 r., poz. 2294) jak również normom zalecanym przez WHO (Światową Organizację Zdrowia).”

Informacja Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w m. st. Warszawie S.A. o jakości wody przeznaczonej do spożycia w dzielnicy Wawer w grudniu 2025 roku

Lp.	Wskaźnik, nazwa substancji	Jednostka	SUW Radość	SUW Falenica	Zawartość dopuszczalna Polska*	WHO**
WSKAŹNIKI MIKROBIOLOGICZNE						
1.	Ogólna liczba mikroorganizmów w 22±2°C	itk/1ml	0	1	bnz	—
2.	Bakterie grupy coli	itk/100ml	0	0	0	—
3.	Escherichia coli	itk/100ml	0	0	0	0
4.	Enterokoki	itk/100ml	0	0	0	—
WSKAŹNIKI ORGANOLEPTYCZNE I FIZYKOCHEMICZNE						
5.	Metność	NTU	0,14	0,11	1 ⁽¹⁾	5 ⁽⁴⁾
6.	Barwa	mg Pt./l	6	3	1 ⁽¹⁾	15 ⁽⁴⁾
7.	Zapach	—	akcept.	akcept.	1 ⁽¹⁾	—
8.	Stężenie jonów wodoru (pH)	—	7,4	7,4	6,5÷9,5 ⁽²⁾	6,5÷8,0 ⁽⁴⁾
9.	Przewodność	µS/cm	378	646	2500 ⁽³⁾	—
10.	Żelazo	µg/l	22	<20	200	300
11.	Mangan	µg/l	<5	<5	50	100 ^(4, 5)
12.	Amonowy jon	mg/l	<0.013	<0.013	0.50	1,5 ⁽⁴⁾
13.	Chlor wolny	mg/l	0,24	0,22	0,3 ⁽⁴⁾	0,3 ^(4, 6)
(1) Akceptowalny przez konsumentów i bez nieprawidłowych zmian						
(2) Parametr powinien być uwzględniany przy ocenie agresywnych właściwości korozyjnych wody						
(3) W punkcie czerpalnym u konsumenta						
(4) Wskaźniki(substancje), które wpływają na wygląd, smak i zapach wody – poziom akceptowalny przez konsumentów						
(5) Kryterium zdrowie – 400 µg/l						
(6) Kryterium zdrowie – 5 mg/l						
bnz – bez nieprawidłowych zmian						

⁽¹⁾ Akceptowalny przez konsumentów i bez nieprawidłowych zmian
⁽²⁾ Parametr powinien być uwzględniany przy ocenie agresywnych właściwości korozyjnych wody
⁽³⁾ W punkcie czerpalnym u konsumenta
⁽⁴⁾ Wskaźniki(substancje), które wpływają na wygląd, smak i zapach wody – poziom akceptowalny przez konsumentów
⁽⁵⁾ Kryterium zdrowie – 400 µg/l
⁽⁶⁾ Kryterium zdrowie – 5 mg/l
bnz – bez nieprawidłowych zmian

* Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 07.12.2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. z 2017 r., poz. 2294)

** Wytyczne WHO: „Guidelines for Drinking-water Quality”, fourth edition, Genewa 2011 r.

Informacja Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w m. st. Warszawie S.A. o jakości wody przeznaczonej do spożycia w dzielnicy Wesoła w grudniu 2025 roku

Lp.	Wskaźnik, nazwa substancji	Jednostka	SUW Stara Miłosna	SUW Wola Grzybowska	Zawartość dopuszczalna Polska*	WHO**
WSKAŹNIKI MIKROBIOLOGICZNE						
1.	Ogólna liczba mikroorganizmów w 22±2°C	itk/1ml	1	1	bnz	—
2.	Bakterie grupy coli	itk/100ml	0	0	0	—
3.	Escherichia coli	itk/100ml	0	0	0	0
4.	Enterokoki	itk/100ml	0	0	0	—
WSKAŹNIKI ORGANOLEPTYCZNE I FIZYKOCHEMICZNE						
5.	Metność	NTU	0,16	0,16	1 ⁽¹⁾	5 ⁽⁴⁾
6.	Barwa	mg Pt /l	5	5	1 ⁽¹⁾	15 ⁽⁴⁾
7.	Zapach	—	akcept.	akcept.	1 ⁽¹⁾	—
8.	Stężenie jonów wodoru (pH)	—	7,4	7,5	6,5÷9,5 ⁽²⁾	6,5÷8,0 ⁽³⁾
9.	Przewodność	µS/cm	892	894	2500 ⁽²⁾	—
10.	Żelazo	µg/l	<20	<20	200	300
11.	Mangan	µg/l	<5	<5	50	100 ^(4,5)
12.	Amonowy jon	mg/l	<0,013	<0,013	0,50	1,5 ⁽⁴⁾
(1) Akceptowalny przez konsumentów i bez nieprawidłowych zmian						
(2) Parametr powinien być uwzględniany przy ocenie agresywnych właściwości korozyjnych wody						
(3) Wskaźniki(substancje), które wpływają na wygląd, smak i zapach wody – poziom akceptowalny przez konsumentów						
(4) Kryterium zdrowie – 400 µg/l;						
(5) Wskaźniki (substancje), które wpływają na wygląd, smak i zapach wody – poziom akceptowalny przez konsumentów bnz – bez nieprawidłowych zmian						

⁽¹⁾ Akceptowalny przez konsumentów i bez nieprawidłowych zmian
⁽²⁾ Parametr powinien być uwzględniany przy ocenie agresywnych właściwości korozyjnych wody
⁽³⁾ Wskaźniki(substancje), które wpływają na wygląd, smak i zapach wody – poziom akceptowalny przez konsumentów
⁽⁴⁾ Kryterium zdrowie – 400 µg/l;
⁽⁵⁾ Wskaźniki (substancje), które wpływają na wygląd, smak i zapach wody – poziom akceptowalny przez konsumentów
bnz – bez nieprawidłowych zmian

* Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 07.12.2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. z 2017 r., poz. 2294)

** Wytyczne WHO: „Guidelines for Drinking-water Quality”, fourth edition, Genewa 2011 r.

„Analizując jakość wody na wyjściach do sieci z poniższych stacji:

- Zakład Centralny SUW Radość;
- Zakład Centralny SUW Falenica;
- Zakład Centralny SUW Stara Miłosna;
- Zakład Centralny SUW Wola Grzybowska

w miesiącu grudniu 2025 r. na podstawie wyników przesłanych przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w m.st. Warszawie S.A., Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w m.st. Warszawie stwierdza, iż jakość wody z powyższych wodociągów odpowiada warunkom określonym w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. U. z 2017 r., poz. 2294), jak również normom zalecanym przez WHO (Światową Organizację Zdrowia). Pod względem bakteriologicznym woda odpowiada wymaganiom sanitarnym.”

Żoliborz nie chce mostu

Mieszkańcy boją się bomb

Żoliborz protestuje przeciw budowie mostu przez Wisłę, nawet jeśli miałyby nim jeździć tylko tramwaje z rowkami i służbami ratowniczymi. Wśród argumentów jest zagrożenie bombardowaniem. – To się ociera o śmieszność – przyznaje radny. Dlaczego więc poparł to stanowisko?

Jarosław Osowski
Michał Wojtczuk

Na Żoliborzu grupa mieszkańców znowu przeciw Mostowi Krasińskiego. Temat wraca już trzeci raz, w poprzedniej dekadzie zaprojektowana niemalym kosztem inwestycja z powodu protestów straciła decyzję środowiskową. Przeprawa ma połączyć skrzyżowanie Wisłostrady i ul. Krasińskiego z ul. Jagiellońską na Pradze. Dalej na wschód planowany jest wiadukt nad terenami PKP w kierunku Bródna.

Dla mieszkańców tego osiedla i bardziej oddalonych kwartałów nowej zabudowy na Zielonej Białolece to szansa na lepszy dojazd do centrum. Dlatego miejskie biuro architektury umieściło Most Krasińskiego w „Strategii Warszawa 2040+”. Żeby udobrychać żoliborzan, urzędnicy chcą zostawić na przeprawie tylko pieszych, rowery i tramwaje. Po wybetonowanym torowisku mogłyby jeździć wyłącznie karetki pogotowia, straż pożarna i inne służby.

Wielowątkowość i wyjątkowość Żoliborza

Ta wizja też nie podoba się jednak na Żoliborzu. W tym tygodniu przeciwnicy miejskich planów strategicznych postanowili to jasno wyartykułować podczas nadzwyczajnej sesji rady dzielnicy. Skorzystali z okazji, że trzy godziny wcześniej odbywała się sesja uroczysta – z okazji obchodzonego w tym roku stulecia Placu Wilsona radni jednogłośnie przyjęli stanowisko, że powinno powstać Muzeum Żoliborza. Co prawda nie wiadomo gdzie, ale samorząd dzielnicy uważa, że należy się jej taka placówka, która ukaże „bogatą historię Żoliborza, jego wielowątkowość i wyjątkowość”.

Podczas uroczystej sesji rady dzielnicy przemawiali: Marcin Napiórkowski, dyrektor Muzeum Historii Polski, które mieści się na żoliborskiej Cytadeli, stołeczny konserwator zabytków Michał Krasucki, żoliborski publicysta Paweł Dunin-Wąsowicz i warszawianista Tomasz Pawłowski.

– Byłem w niekomfortowej sytuacji, bo musiałem pilnować, że-

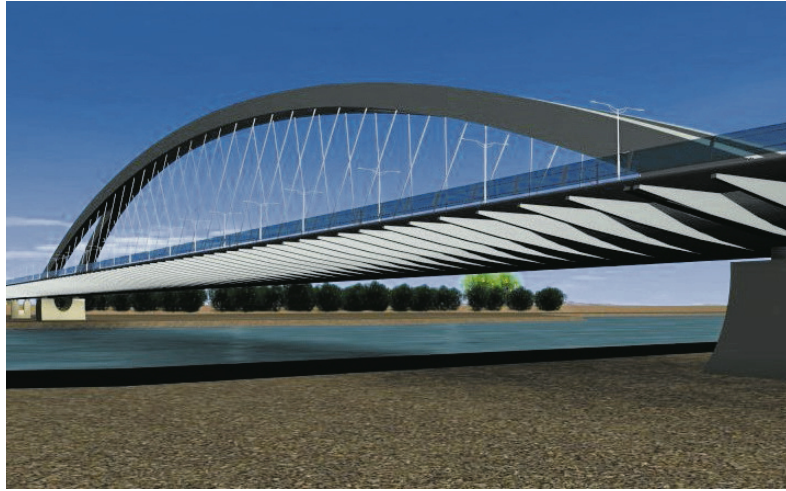
by wystąpienia i prezentacje zaproszonych przez nas gości nie przekraczały dziesięciu minut. Musieliśmy zdążyć na sesję nadzwyczajną, która miała się zacząć o godz. 20.30 – relacjonuje „Stołecznej” przewodniczący rady Żoliborza Wiktor Jasionowski (Koalicja Obywatelska). Uprzedzając opowieść o dalszych wypadkach, zastrzega: – Praca w godzinach nocnych nie sprzyja jednak dobrym rozwiązaniom.

Ocean demagogii

W tej kadencji Żoliborzem wyjątkowo zgodnie rządzi sojusz KO, Miasto Jest Nasze i Partii Razem. Wniosek o sesję nadzwyczajną złożyli radni opozycji – czwórka z PiS i dwie radne, które zostały po rozpadzie nowego klubu Żoliborz Ma Głos. Przed wyborami w 2024 r. patronowała mu Danuta Kuroń. Jak się dowiadujemy od dzielnicowych radnych, wybrany z tej listy Tadeusz Müller, syn znanej restauratorki Magdy Gessler, jako buddysta uznał, że praca w charakterze wiceprzewodniczącego rady Żoliborza klóci się z jego równowagą wewnętrzną. Po czym złożył mandat radnego.

Jedynym punktem obrad sesji nadzwyczajnej było stanowisko ze sprzeciwem wobec Mostu Krasińskiego. W tym dokumencie znajdujemy następujący passus: „Mosty, w tym z trasami tramwajowymi, stanowią element infrastruktury krytycznej i są w pierwszej kolejności narażone na ataki z powietrza. W tym kontekście zasadne byłoby dofinansowanie budowy metra z Funduszu Bezpieczeństwa i Obronności”.

– Po tej szopce aż nie mogłam zasnąć. To był ocean demagogii – mówi radna Donata Rapacka, która po krótkiej przygodzie z Polską 2050 Szymona Hołowni wróciła do klubu Koalicji Obywatelskiej. – Przyszedł tłum, setka osób [Żoliborz ma ponad 50 tys. mieszkańców – red.], sala była wypełniona po brzegi. Od samego początku były do nas pretensje, występowali też samozwańczy eksperci. Słyszeliśmy np., że tramwaje będą powodować na ul. Kra-

• Tak miał wyglądać Most Krasińskiego planowany między Żoliborzem a Śliwicami ok. 2015 r. FOT. MATERIAŁY URZĘDU M.ST. WARSZAWY

W pierwszej kolejności bombarduje się elektrownie, oczyszczalnie ścieków i właśnie mosty. Rozmawiałam o tym z osobami, które się na tym znają

JOLANTA ZJAWIŃSKA

radna z komitetu Żoliborz Ma Głos

sińskiego większy hałas niż samochody na Wisłostradzie.

Szantaż mieszkańców

Jednym z inicjatorów stanowiska antymostowego był Grzegorz Hlebowicz, radny PiS: – Chciałbym zauważyć, że zostało przyjęte jednogłośnie – odnotowuję z satysfakcją w rozmowie ze „Stołecznią”. Wyraża obawy, że planowana przeprawa przez Wisłę, choć ma być tylko tramwajowa, i tak ściągnie na Żoliborz tranzyt z zakorkowanej trasy ekspresowej S8 i sąsiedniego Mostu Grota-Roweckiego.

Radny nie wierzy bowiem ani w to, że z wybetonowanego torowiska będą korzystać wyłącznie pojazdy uprzywilejowane, ani w to, że budowa „zacznie się kiedyś, kiedyś, po 2044 r.”. Tranzyt Żoliborzowi zdaniem Grzegorza Hlebowicza grozi też dlatego, że ratusz chce docelowo przedłużyć ul. Krasińskiego koło Cmentarza Wojskowego do Al. Prymasa Tysiąclecia w kierunku Woli.

Jako jedyny w obronie tramwajów na Moście Krasińskiego miał odwagę

wystąpić radny Miasto Jest Nasze Łukasz Porębski. – Ostatni raz tak dużo ludzi przyszło na sesję rady Żoliborza chyba dziesięć lat temu, zresztą również przy okazji sprawy tego mostu. To nie były okoliczności służące dyskusji merytorycznej. Nie było warunków, żeby odkręcać np. sformułowania o tym, że most jest podatny na ataki z powietrza.

Mosty niebezpieczne dla ludzi

– To zdanie nie było akurat mojego autorstwa – wzbrania się radny Hlebowicz, wskazując na swego partyjnego kolegę Adama Buławę, byłego dyrektora Muzeum Wojska Polskiego, które po niedawnej przeprowadzce też zresztą rezyduje na Cytadeli.

– Chodzi o to, że w pierwszej kolejności bombarduje się elektrownie, oczyszczalnie ścieków i właśnie mosty. Rozmawiałam o tym z osobami, które się na tym znają – przekonuje Jolanta Zjawińska, radna z komitetu Żoliborz Ma Głos, która też podpisała się pod projektem stanowiska. W jej opinii „mosty mogą być

niebezpieczne”, więc lepiej postawić na metro.

Pytana, czy w takim razie nie należy już budować mostów i co począć z prowadzącymi na Żoliborz mostami Gdańskim i Grota-Roweckiego, odpowiada, że tamte przeprawy były przerzucane przez Wisłę w spokojniejszych czasach. A jednak Gdańsk oddany w 1959 r. powstał w okresie zimnej wojny między Związkiem Radzieckim a krajami Zachodu. Z kolei Most Grota-Roweckiego otwarto w 1981 r. kilkanaście dni przed wprowadzeniem w Polsce stanu wojennego.

Na sesji nadzwyczajnej były próby prerעדagowania stanowiska, ale większość radnych odrzuciła poprawki. Dlaczego jednak dokument poparła ostatecznie Koalicja Obywatelska wbrew własnemu prezydentowi miasta Rafałowi Trzaskowskiemu, który formułuje nową „Strategię Warszawa 2040+” z Mostem Krasińskiego? Jak słyszymy, w klubie KO na Żoliborzu zdania są podzielone: jedni radni opowiadają się całkowicie przeciw tej przeprawie, inni widzą na niej tylko tramwaje, a inni chcieliby też osobnych pasów ruchu dla prywatnych samochodów.

– Nie powiedziałbym, że to stanowisko jest wbrew polityce miasta, to jeszcze etap konsultacji nowej strategii – usprawiedliwia się przewodniczący rady Żoliborza. Na pytanie, jak przeszedł do porządku dziennego nad stwierdzeniem o zagrożeniu dla przyszłego mostu z powietrza, Wiktor Jasionowski stwierdza: – Polityka jest też sferą psychoemocjonalną. Faktycznie jakość tego stanowiska pozostawia wiele do życzenia. Ma fragmenty, które nie są szczególnie trafne, w tym właśnie kwestie militarne, które zakrawają na śmieszność. Muszę przyznać, że po 18 godzinach pracy, a końcowe głosowanie miało miejsce już po północy, człowiek ulega przeciążeniu i w związku z tym występują różne zachowania. ●

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416342

Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie
zawiadamia z głębokim żalem,
że w dniu 8 stycznia 2026 r. zmarł

adwokat

Andrzej Franciszek Malinowski

Absolwent Wydziału Prawa Uniwersytetu Łódzkiego.
Od 1987 r. Członek Izby Adwokackiej w Warszawie.
W latach 1988-2005 Członek Zespołu Adwokackiego nr 12 w Warszawie,
w latach 2005-2011 Kierownik Zespołu Adwokackiego nr 12 w Warszawie,
od 2011 r. wykonywał zawód w indywidualnej Kancelarii Adwokackiej w Warszawie.
W latach 1998-2010 członek zespołu Wizytatorów ORA w Warszawie

Cześć Jej pamięci

Pożegnanie odbędzie się w dniu 23 stycznia 2026 roku o godz. 13.00
w sali pożegnań na Powązkowskim Cmentarzu Wojskowym, po czym o godz. 14.30
nastąpi złożenie do grobu na Starych Powązkach (kw. 72-2-15)

OGŁOSZENIE PŁATNE

Białystok/34416185

Prezydent Miasta Białegostoku podaje do publicznej wiadomości,

że na stronie internetowej Urzędu Miejskiego w Białymstoku www.bip.bialystok.pl został zamieszczony wykaz nr 66/2025 dotyczący przeznaczenia do zbycia w trybie bezprzetargowym nieruchomości niezabudowanej, stanowiącej własność Gminy Białystok, położonej w Białymstoku, oznaczonej w operacie ewidencji gruntów i budynków obrębem 13 – Białostoczek Płn. numerem 366/44 pow. 0,0231 ha z przeznaczeniem na poprawę warunków zagospodarowania nieruchomości przyległych oznaczonych w operacie ewidencji gruntów i budynków obrębem 13 – Białostoczek Płn. numerami: 366/4 i 365 (jeden wtaściiciel).

Przedmiotowy wykaz został również wywieszony na tablicy ogłoszeń w siedzibie Urzędu Miejskiego w Białymstoku przy ul. Stonimskiej 1 na okres 21 dni, tj. od 15 stycznia 2026 r. do 5 lutego 2026 r.

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

34416345

ODESZLI.pl

Dziel się
wspomnieniami
o bliskich

Wejdź
na serwis
odeszli.pl

Informator usług funeralnych

WOLA

Exitus

Al. Solidarności 147,
dyżur całodobowy tel. 22 620 24 18,
vis a vis Urzędu Warszawa Wola

34412457

WOLA

DOM POGRZEBOWY „BABICE”

ul. Okulickiego 5C, 05-082 Stare Babice
tel. całodobowy 602 11 89 49
www.babice.com.pl

34410523

MOKOTÓW

AMBER

Puławska 95,
tel. całodobowy 501 796 471

34410527

Zakład Pogrzebowy Miejskie Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o.

Punkty usług pogrzebowych:
Wola, Żoliborz, Mokotów, Śródmieście,
Praga, Bielany, Targówek

24 h - 693 503 720
mpuk.pl

34389197

Naszemu Koledze

Januszowi Krupskiemu

wyrazy szczerego i głębokiego współczucia
z powodu śmierci

Żony

składają

Dyrekcja i Pracownicy
Energ – Operator S.A.
Oddział w Płocku

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416065

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że w dniu 8 stycznia 2026 roku w wieku 82 lat
zmarł

Adw. Andrzej Malinowski

Pożegnanie odbędzie się
23 stycznia 2026 roku o godzinie 13
w domu pogrzebowym Powązki Wojskowe,
po którym nastąpi odprowadzenie
na cmentarz Powązki Stare w Warszawie

O czym zawiadamiają pogrążeni w smutku

żona, dzieci, wnuk i pozostała rodzina

www.nekrologi.wyborcza.pl/34415816

Naszej serdecznej Koleżance

Monice Niezabitowskiej-Nowakowskiej

wyrazy głębokiego współczucia i słowa wsparcia
w trudnych chwilach po stracie

Mamy

składają

Sędziowie z pionu karnego Sądu Okręgowego w Warszawie

www.nekrologi.wyborcza.pl/34415579

Dnia 10 stycznia 2026 roku w wieku 86 lat zmarła

Danuta Krusiec z domu Gromkowska

długoletnia kierowniczką Dw „Rzemieślnik”
w Polanicy-Zdroju

Nabożeństwo żałobne odprawione zostanie
we wtorek 20 stycznia 2026 roku o godzinie 11:05
w kościele pw. św. Ignacego Loyoli w Warszawie
po czym nastąpi odprowadzenie Zmarłej
do grobu na Cmentarz Komunalny Północny (Wólka węglowa)

O czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

Rodzina

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416175

W dniu 14 stycznia 2026 roku zmarła w wieku 80 lat

Krystyna Pogorzelec nauczycielka

Msza święta żałobna odprawiona zostanie
w poniedziałek 26 stycznia 2026 roku o godzinie 14:00
w kościele św. Wincentego (drewniany) na Bródnie,
po czym nastąpi odprowadzenie na Cmentarz Bródnowski
do grobu rodzinnego.

O czym zawiadamia pogrążona w głębokim smutku

Rodzina

Organizatorem uroczystości pogrzebowej
jest Dom Pogrzebowy "Służew"

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416172

Z głębokim żalem zawiadamiamy,
że w dniu 11 stycznia 2026 roku odeszła od nas w wieku 90 lat

Barbara Teresa Włoczewska

mgr architektury wnętrz

Absolwentka Liceum Sztuk Pięknych
oraz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.
Pracowała w Przedsiębiorstwie Wystaw i Targów Zagranicznych
„POLEXPO” w Warszawie.
Brała udział w wielu projektach wystawienniczych w kraju i za granicą.
Praca była Jej pasją i artystycznym spełnieniem.
Była wrażliwa i dzielna w chorobie. Kochała kwiaty i zwierzęta.
Barbara potrafiła dzielić się dobrem,
była oddana i szczodra dla swoich siostrzeńców.
Przywiązana do rodziny i swoich przyjaciół.
Utrzymywała ziemiańskie tradycje rodzinne.

Pozostaniesz w naszych sercach i pamięci.

Msza żałobna odprawiona zostanie
w Kościele św. Apostołów Piotra i Pawła w Pyrach
przy ul. Szumiąca 5, dojazd od ul. Puławskiej,
dnia 23 stycznia 2026 roku o godzinie 10.00,
po czym nastąpi odprowadzenie do grobu rodzinnego
na cmentarz miejscowy.

Pogrążeni w smutku

Siostra Anna z Mężem, Synami, Synową i pozostałą Rodziną.

Organizatorem uroczystości pogrzebowej
jest Dom Pogrzebowy "Służew"

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416210

W dniu 10 stycznia 2026 roku w wieku 87 lat zmarł
nasz kochany Mąż, Tata i Dziadek

Prof. dr hab.

Józef Kaźmierczak

Wieloletni pracownik Instytutu Paleobiologii PAN,
autor licznych publikacji naukowych, uczestnik wielu projektów,
ekspedycji i konferencji.

Umysł pełen pasji badawczej i wizjoner w swojej dyscyplinie.

Spocznie w dniu 22 stycznia 2026 roku
na Starym Cmentarzu Służewskim w Warszawie.

Pogrążona w żalu

rodzina

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416264

W dniu 13 stycznia 2026 roku zmarła, przeżywszy 84 lata,
Nasza Najukochańsza Mama i Babcia

Jolanta Łączyńska-Jędrzejewska

Uroczystość pogrzebowa rozpocznie się dnia 21 stycznia 2026 r. (środa)
o godz. 13:30 w kaplicy Zakładu Pogrzebowego „Styks”
przy ul. Św. Wincentego 79 przy Cmentarzu Bródnowskim w Warszawie.

Po zakończeniu uroczystości nastąpi ceremonia złożenia urny do grobu
rodzinnego na Cmentarzu Bródnowskim.

Zawiadamiają o tym pogrążeni w smutku

Córka, Syn, Synowa i Wnuki

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416265

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość śmierci

Joli Grzelki

Jej zaangażowanie i profesjonalizm w pracy,
empatia i życzliwość wobec zespołu
na zawsze pozostaną w naszej pamięci.

Rodzinnie i Bliskim

składamy
wyrazy współczucia

Dyrekcja i Zespół
Filмотeki Narodowej-Institutu Audiowizualnego

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416368

Szanownej Pani Dziekan

Profesor

Agnieszce Mielczarek

wyrazy głębokiego współczucia
po śmierci

Mamy

składają

Kolegium Dziekańskie i pracownicy Dziekanatu WLS WUM

www.nekrologi.wyborcza.pl/34416218

ODESZLI.pl

Dziel się wspomnieniami o bliskich
Wejdź na serwis odeszli.pl

34416298

Pani
*Danucie Koźmińskiej,
Dzieciom i Wnuczkom*

wyrazy serdecznego żalu i współczucia z powodu odejścia

prof. Macieja Koźmińskiego

historyka, byłego ambasadora RP na Węgrzech

składają

*Anne Quinane, Jerzy i Paweł Pysiowie,
Barbara Pys-Bartoszyńska
oraz Noémi Kertész i Péter Erdősi*

34416259

W dniu 8 stycznia 2026 roku zmarł

*Adwokat
Andrzej Malinowski*

Z wielkim żalem żegnamy Naszego Kolegę z Kancelarii.

Rodzinie Zmarłego

składamy
wyraz szczerego współczucia.

*adw. Dominika Ociepka, adw. Paweł Bafia,
adw. Wiesław Ociepka, adw. Leszek Popławski*

34416379

 ODESZLI.pl

**Dziel się
wspomnieniami
o bliskich**

**Żyją,
póki pamiętamy**

Wejdź na serwis **odeszli.pl**

pomoc@odeszli.pl
tel. 22 55 55 383, 22 55 55 399, 22 55 55 555

34416155

Dnia 11 stycznia 2026 roku
odeszła nasza najspanialsza

**Monika Barbara Czerniewska
z domu Kuczyńska**

Absolwentka filologii angielskiej na Uniwersytecie Warszawskim.
Nauczycielka i tłumaczka, wieloletnia asystentka Ryszarda Kapuścińskiego.
Tłumaczka filmów, literatury pięknej i faktu.

Zaangażowana w idee samorządności lokalna patriotka głęboko wsłuchana
w potrzeby mieszkańców.

W latach 1994-2002 oraz 2006-2025 Radna Dzielnicy Mokotów.
Brała czynny udział w pracach Komisji Ładu Przestrzennego,
Gospodarki Komunalnej i Inżynierii Miejskiej,
Ochrony Środowiska i Mieszkaniowej.

Bezbrzeżnie poświęcona rodzinie.
Przez cztery dekady wierna mężatka, matka czwórki dzieci.
Oddana córka, siostra, babcia, teściowa.

Nabożeństwo żałobne zostanie odprawione
w dniu 21 stycznia 2026 roku o godzinie 13.00
w kościele parafialnym p.w. św. Ignacego Loyoli, ul. Wóycickiego 14a,
przy Cmentarzu Komunalnym Północnym.

Żegna Ją liczna, kochająca

Rodzina

34416347

Z ogromnym żalem i smutkiem informujemy, że
8 stycznia 2026 roku zmarł nasz kochany Tata i Dziadek

Wojciech Borzobohaty

Miłośnik i znawca sztuki,
kroczył przez świat z uważnością wobec ludzi i kultur.
Pozostawia po sobie trwały ślad ciekawości,
ludzkiej więzi i człowieczeństwa.

Nabożeństwo żałobne odbędzie się
22 stycznia 2026 roku o godz. 9:00
w kościele św. Karola Boromeusza na Starych Powązkach,
po którym nastąpi odprowadzenie Zmarłego do grobu rodzinnego
na miejscowym cmentarzu.

Córki Ania i Isabella

34416380

 neurologi.wyborcza.pl

 ODESZLI.pl

Zamieść:

**neurolog
kondolencje
wspomnienie**

neurologi@wyborcza.pl, pomoc@odeszli.pl
tel. 22 55 55 383, 22 55 55 399, 22 55 55 555

34415104

11 grudnia 2005 roku

odszedł na zawsze nasz Ojciec

Henryk Dołgolewski

To już 20 lat, a On właściwie codziennie jest z nami
- jedyny w swoim rodzaju, nie do końca odgadnięty, po prostu: Nasz.

Anna, Paweł i Małgorzata

34416347

W dniu 7 stycznia 2026 r. zmarł w wieku 88 lat

mgr inżynier Ryszard Kenig

absolwent politechnik warszawskiej,
wieloletni budowniczy obiektów przemysłowych w kraju i za granicą.

Był człowiekiem oddanym rodzinie i pracy,
przyjazny innym do ostatnich dni życia.

Pogrzeb odbędzie się
dnia 23 stycznia 2026 roku na cmentarzu Bródnowskim,
poprzedzony nabożeństwem żałobnym o godz. 12
w kościele św. Wincentego (drewnianym),
po którym nastąpi odprowadzenie Zmarłego do grobu rodzinnego,

o czym zawiadamia

Kuzyn Zmarłego

34416225

Naszej Koleżance

Ani Taborskiej

oraz
Jej Najbliższym

wyrazy głębokiego żalu i szczerego współczucia
z powodu śmierci

Mamy

składają

*Dyrekcja oraz Współpracownicy
z Centrum Studiów Podyplomowych Uniwersytetu SWPS.*

34416266

Drogiemu Koledze

Piotrowi Kandybie

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci

Mamy

składają

*Zbigniew Konwiński
Przewodniczący Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska
oraz
Parlamentarzystki i Parlamentarzyści Koalicji Obywatelskiej*

Ostateczny koniec szwindla dekady

Najwyższy sąd sportowy utrzymał dyskwalifikację sędzi, która manipulacją i szachrajstwem zablokowała drogę polskiej gimnastyczki do igrzysk w Paryżu. To ostateczny wyrok.

Radosław Leniarski

W tej aferze było wszystko: ciemne układy mafii sędziowskiej, dorośli bez skrupułów krzywdzący sportowców-dzieci, tajniak wysyłany na turniej, żeby te układy wysłedzić, szwindel, a na koniec kara czteroletniej dyskwalifikacji podtrzymana przez CAS, najwyższy trybunał sportowy.

Najbardziej poszkodowanej, 15-letniej polskiej gimnastyczce Lilianie Lewińskiej nikt jednak nie odda igrzysk w Paryżu.

Granda Evangelii Trikomiti

W procesie apelacyjnym CAS uznał, że gimnastyczna komisja etyki (GEF, jest niezależną fundacją założoną przez międzynarodową federację gimnastyczną do oceny spraw dyscyplinarnych, karnych, etycznych) miała pełne prawo ukarać cypryjską sędzię Evangelii Trikomiti czteroletnią dyskwalifikacją oraz że komisja dopełniła wyma-

• **Poszkodowana w Paryżu Liliana Lewińska dziś prezentuje świetną formę**
FOT. IPA SPORT/ABACA/EAST NEWS

ganych procedur. Formalnie to, czego dopuściła się Trikomiti, nazwano „manipulacją wynikami”, w praktyce była to granda na dużą skalę, przy świetle reflektorów.

Bulwersującą sprawę opisywały przed igrzyskami w Paryżu „Wyborcza” i Sport.pl: w wyniku przemysłowych manipulacji podczas mistrzostw Europy w Budapeszcie do olimpijskiego turnieju w Paryżu awansowała podopieczna Chrystelleni Trikomiti (córk

Formalnie to, czego dopuściła się Trikomiti, nazwano „manipulacją wynikami”, w praktyce była to granda na dużą skalę, przy świetle reflektorów

lukowa, gimnastyczka z cypryjskim paszportem na nazwisko Vera Togolukova. W ten sposób awans straciła Lewińska.

Podczas rywalizacji o ostatnie miejsce w olimpijskim turnieju Togolukova miała potężne kłopoty już podczas pierwszego ćwiczenia, ze wstążką. A po serii układów z przyborami trenerzy, działacze i sędziowie byli świadkami interwencji Evangelii Trikomiti, prezydentki Komisji Technicznej Europejskiej Federacji Lekkoatletycznej. Cypryjka doprowadziła do obniżenia siedmiu z ośmiu ocen Lewińskiej w układach z piłką i z obręczą. Polka przegrała z Tugolukową miejsce w olimpijskim konkursie w Paryżu 130.550 – 130.300, czyli o zaledwie 0,25 pkt.

Dlaczego zdecydowała się na szachrajstwo

Zawody w Budapeszcie obserwował incognito reprezentant Międzynarodowej Federacji Gimnastycznej (FIG), bo w federacji dostrzeżono zadziwiające sędziowanie we wcześniejszych turniejach, które miało wpływ na pozycjonowanie zawodniczek na ME. Kilkoro sędziów złożyło po nich oficjalne skargi do komisji etyki FIG. Według ekspertki gimnastycznej Katherine Keirns tajniak z FIG opuścił Budapeszt czerwony z wściekłości i zdecydowanie, aby oczyścić bagno.

Dlaczego Evangelii Trikomiti tak zależało na starcie w Paryżu Very Tu-

golukovej, że postanowiła dopuścić się szwindlu? Przede wszystkim Chrystelleni Trikomiti to trenerka Very, gdy ta trenuje na Cyprze. Ćwiczy wtedy w klubie należącym do drugiej córki Evangelii, Loukii Trikomiti.

Ale to ma miejsce nieczęsto. Lepiej czuje się w domu, w Rosji, dlatego od tego miejsca posługujemy się jej pierwszym imieniem i nazwiskiem – Wiery Togolukowej.

W Rosji traktowana była jako swoja, a nie żadna Cypryjka. Trenowała zwykle wraz z rosyjską kadrą w ośrodku gimnastyki w podmoskiewskim Nowogorsku, gdzie zajęcia prowadziła Irina Winer, osławiona trenerka i enfant terrible gimnastyki, rozwódka po niedługo najbogatszym Rosjaninie Aliszerze Usmanowie. Gdy do Nowogorska przyjechał minister sportu Rosji Michaił Diegtiarow, obok ministra stała Togolukowa. W Rosji miała nawet swoją trenerkę – Natalię Sokolową zatrudnioną przez centrum gimnastyczne.

W turnieju w Paryżu Togolukowa odpadła w kwalifikacjach, zajęła ostatecznie 16. miejsce.

Liliana oglądała igrzyska w telewizji. Dziś jest w świetnej formie. Na mistrzostwach świata w Rio de Janeiro awansowała do finału wieloboju jako pierwsza Polka od 2011 r. Doskonale daje sobie radę jej młodsza siostra Laura, w swoim ostatnim sezonie jako juniorka. ●

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34416299

Spółka Restrukturyzacji i Konsumenckie Sp. z o.o. („Syndyk”), która wyznaczona została syndykiem masy upadłości Zuzanny Sałaszewskiej („Upadły”) – osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej **ogłasza konkurs ofert na sprzedaż z wolnej ręki udziału wynoszącego ½ części prawa własności oraz udziału wynoszącego ½ części prawa użytkowania wieczystego kompleksu nieruchomości gruntowych o łącznej powierzchni 0,6801 ha, położonych w Libiążu, przy ul. Działkowej 6.**

Podstawowym kryterium przy wyborze oferenta jest wysokość zaofiarowanej ceny. Celem konkursu jest wyłonienie nabywcy określonego niżej przedmiotu sprzedaży. Przedmiotem sprzedaży jest:

- udział wynoszący ½ części prawa własności nieruchomości gruntowych, oznaczonych jako działki ewid.:
 - nr 446/2 i 446/3, dla których prowadzona jest księga wieczysta KR1C/00052124/6;
 - nr 448/5, dla której prowadzona jest księga wieczysta KR1C/00059791/1;
 - nr 448/7 dla której prowadzona jest księga wieczysta KR1C/00038360/8;
 - nr 447/3 dla której prowadzona jest księga wieczysta KR1C/00038154/1;
- udział wynoszący ½ części prawa użytkowania wieczystego działek ewid. nr 440/4 i 440/5, dla których prowadzona jest księga wieczysta KR1C/00058177/4;

o łącznej powierzchni 0,6801 ha, w części zabudowane budynkami, budowlami użytkowymi oraz budynkiem w trakcie realizacji, położone w obrębie ewidencyjnym Libiąż Wielki, gmina Libiąż, powiat chrzanowski, województwo małopolskie, przy ulicy Działkowej 6 zwane dalej łącznie: „przedmiotem sprzedaży” lub „Nieruchomościami”.

Cena wywoławcza wynosi: 466.600,00 zł
(czterysta sześćdziesiąt sześć tysięcy sześćset złotych, 00/100)

Nieruchomości sprzedawane są łącznie. Niedopuszczalne jest złożenie przez oferenta oferty na zakup części nieruchomości, ani odrębnych ofert na zakup poszczególnych działek.

Warunkiem przystąpienia do konkursu jest złożenie oferty osobiście w biurze Syndyka: 32-500 Chrzanów, ul. Grunwaldzka 2a, drogą pocztową lub kurierem **w terminie do dnia 03.02.2026 r. do godz. 14.00.** W przypadku wysłania oferty drogą pocztową lub kurierem, o zachowaniu terminu składania oferty decyduje data wpływu do biura Syndyka.

Oferta wraz z wymaganymi dokumentami powinna zostać złożona w zapieczętowanej kopercie z czytelnym napisem: **„OFERTA KR1S/GUp-s/632/2025 – KONKURS OFERT NIERUCHOMOŚCI”,** zaadresowanej na adres biura Syndyka (32-500 Chrzanów, ul. Grunwaldzka 2a).

Warunkiem uczestnictwa w konkursie jest wpłacenie przez oferenta na rachunek masy upadłości: Restrukturyzacji i Konsumenckie sp. z o.o., ul. Grunwaldzka 2A, 32-500 Chrzanów ING Bank Śląski S.A., nr 88 1050 1445 1000 0090 3222 1070 wadium w wysokości 10% ceny wywoławczej, tj. kwoty **46.660,00 zł** (czterdzieści sześć tysięcy sześćset sześćdziesiąt złotych, 00/100), **najpóźniej w terminie do dnia 03.02.2026 r.** (z dopiskiem: „wadium konkurs ofert – KR1S/GUp-s/632/2025”). Za datę wpływu wadium uważa się dzień uznania kwoty na rachunku masy upadłości.

Syndyk ma prawo swobodnego wyboru oferty, odstąpienia od konkursu ofert w dowolnym momencie (także po dokonaniu wyboru oferty) lub jego unieważnienia w całości lub w części bez podania przyczyny, a także ma prawo do unieważnienia wyniku konkursu ofert lub odstąpienia od wyboru oferty bez podania przyczyny (dopuszcza się możliwość zamknięcia konkursu ofert bez wybrania oferty). Ogłoszenie, a także warunki konkursu (Regulamin konkursu) mogą zostać przez Syndyka zmienione lub odwołane na każdym etapie konkursu bez podania przyczyny.

Wszystkie koszty związane z nabyciem Nieruchomości ponosi nabywca. Rekojmia za wady prawne i fizyczne przedmiotu sprzedaży jest wyłączona.

Ze stanem prawnym przedmiotu sprzedaży, jego opisem i oszacowaniem wraz z dokumentacją związaną z Nieruchomością można się zapoznać i uzyskać dodatkowe informacje w biurze Syndyka pod adresem: 32-500 Chrzanów, ul. Grunwaldzka 2a, w dni robocze w godz. 8⁰⁰ - 14⁰⁰, tel. kontaktowy: **727 667 676** lub pod adresem email: biuro@konsumenckie.pl

OGŁOSZENIE PŁATNE

Białystok/34415917

Likwidator Przedsiębiorstwa Przemysłowo-Usługowo-Handlowego SONOPAN spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji zaprasza do udziału w pisemnym przetargu nieograniczonym, z obowiązkiem wniesienia wadium, na sprzedaż przedsiębiorstwa wchodzącego w skład likwidowanej spółki Przedsiębiorstwo Przemysłowo-Usługowo-Handlowe „SONOPAN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji z siedzibą w Białymstoku, KRS: 0000024112, REGON 05050170800000; NIP: 5420207265.

Oferty należy składać do depozytu w terminie do dnia **19 lutego 2026r.** do godziny 15:00 w Kancelarii Notarialnej: **Notariusz Ewa Czerwińska przy ul. Młynowa 38 lokal U1 w Białymstoku,** z zastrzeżeniem odebrania tego depozytu wyłącznie przez Likwidatora Spółki PPUH SONOPAN Sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w Białymstoku, w dniu przetargu to jest **20 lutego 2026r.**

Określone w Regulaminie przetargu wadium należy wpłacić do dnia **18 lutego 2026r.** do godziny 15.00, na rachunek numer **94 1090 2590 0000 0001 4649 6241** Santander Bank Polska SA Oddział w Białymstoku.

Szczegółowe informacje można uzyskać w siedzibie Spółki PPUH SONOPAN Sp. z o.o. w likwidacji ul. Ciołkowskiego 2/2 15-950 Białystok, na stronie internetowej www.sonopan.com.pl oraz pod numerem telefonu: **+48 601 087 895** oraz mailen: kbieszke@sonopan.com.pl

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34416198

Wyciąg z II przetargu ustnego nieograniczonego na sprzedaż nieruchomości gruntowych niezabudowanych oznaczonych geodezyjnie jako działki nr 804/125, 804/126, 804/127, obręb Ogrodzieniec

- Oznaczenie nieruchomości:** nieruchomości oznaczone geodezyjnie jako działki o nr ew. **804/125, 804/126, 804/127** o powierzchni 1,3236 ha, obręb **Ogrodzieniec**, położone przy **ul. Elizy Orzeszkowej**, zapisane w księgach wieczystych **CZ1Z/00050148/6, CZ1Z/00038351/2**, rodzaj użytku gruntowego: **Tr**.
 - **Przeznaczenie w planie zagospodarowania przestrzennego:** zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego uchwalonym Uchwałą Rady Miejskiej w Ogrodzieńcu nr XLVI/339/2009 z dnia 28 października 2009r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Ogrodzieniec przedmiotowa nieruchomości zlokalizowane jest na terenie oznaczonym symbolem – **E 4U** - tereny zabudowy usługowej.
- Cena wywoławcza: 930.000,00 zł** (słownie: dziewięćset trzydzieści tysięcy złotych 00/100).
- Termin i miejsce przetargu:** przetarg odbędzie się dnia **24 marca 2026 r. o godzinie 10:00** w Urzędzie Miasta i Gminy w Ogrodzieńcu w Sali narad (na II piętrze).
- Wysokość wadium: 186.000,00 zł** (słownie: sto osiemdziesiąt sześć tysięcy złotych 00/100) w formie pieniężnej, wpływ najpóźniej w dniu **18 marca 2026 r.** przelewem na rachunek bankowy Gminy Ogrodzieniec Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski Spółka Akcyjna konto nr 85 1020 2498 0000 8102 0436 5300. Za datę wniesienia wadium uważa się datę wpływu środków pieniężnych na rachunek bankowy Gminy Ogrodzieniec.
- Miejsce wywieszenia i publikacji pełnego ogłoszenia oraz warunków przetargu:**
 - na tablicy ogłoszeń na parterze budynku Urzędu Miasta i Gminy w Ogrodzieńcu, ul. Plac Wolności 25,
 - na stronie internetowej www.ogrodzieniec.bip.jur.pl, w zakładce: przetargi.
- Szczegółowych informacji o sprzedawanej nieruchomości i warunkach przetargu można uzyskać w Referacie Inwestycji i Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta i Gminy w Ogrodzieńcu, ul. Plac Wolności 25, pok. 9, tel. 32 67 09 707 w godzinach 8:00 – 17:00 (poniedziałek), 7:30 – 15:30 (wtorek-czwartek), 7:30 - 14:30 (piątek).

Burmistrz Miasta i Gminy Ogrodzieniec

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34416157

ArcelorMittal Poland Spółka Akcyjna
Aleja J. Piłsudskiego 92, 41-308 Dąbrowa Górnicza

ZAPRASZA DO SKŁADANIA OFERT NA ZAKUP SKŁADNIKÓW MAJĄTKU:

- Analizator elementarny Truspec CHNS z wyposażeniem – rok produkcji 2011
Cena wywoławcza: 16 500,00 zł
- Dylatometr RMI – rok produkcji 1999
Cena wywoławcza: 5 500,00
- Analizator węgla i siarki LECO typ SC 632CR – rok produkcji 2008
Cena wywoławcza: 6 000,00;
- Frezarka numeryczna – rok produkcji 1996
Cena wywoławcza: 49 500,00 zł

W/w ceny są cenami netto. Do ceny sprzedaży należy doliczyć należny podatek VAT.

Termin składania ofert: **03.02.2026 roku** na adres: ArcelorMittal Poland S.A., Biuro Środowiska, Produktów Ubocznych i Zarządzania Majątkiem; Al. J. Piłsudskiego 92; 41-308 Dąbrowa Górnicza.

Szczegółowe informacje przedmiotów sprzedaży, możliwości ich wizytacji oraz Regulaminu postępowania ofertowego można uzyskać pod numerem telefonu: 608 032 609 oraz na stronie internetowej: <https://poland.arcelormittal.com/media/nieruchomosci-i-uplynnienia/> (pozycja: „Sprzedaż – składniki majątku AMP: urządzenia”). Regulamin zamieszczony na stronie internetowej stanowi integralną część niniejszego zaproszenia do składania ofert.

Haniebny mundial

Kiedy Donald Trump i klaszczący mu przy każdej okazji szef FIFA Gianni Infantino najbliższy mundial już nazywają najwspanialszym turniejem w historii, na świecie rosną obawy o jego przebieg.

Konrad Ferszter

500 milionów – tyle wniosków o bilety na tegoroczne mistrzostwa świata w USA, Kanadzie i Meksyku otrzymała FIFA w trakcie miesięcznego okienka zgłoszeniowego, które zamknęło się we wtorek. Jak przekazała światowa federacja, to rekordowa liczba aplikacji w historii mundiali. Zdecydowanie przewyższa liczbę pozostałych do rozdzielenia biletów.

I kiedy szef FIFA Gianni Infantino oraz prezydent USA Donald Trump i jego administracja chwalą się największym i najlepszym w historii turniejem sportowym, na całym świecie wzrastają obawy, kto będzie mógł obejrzeć mecze na żywo, czemu w ogóle służyć będzie tegoroczny mundial i w jakiej atmosferze się odbędzie.

Biały Dom i Infantino pieją z zachwytu

Bilety na mecze mistrzostw świata to gorący temat od momentu, w którym FIFA kilkanaście tygodni temu ogłosiła ich ceny. A te są najwyższe w historii mundiali. Jak wyliczono, średnia cena biletów na fazę grupową rozgrywek jest aż trzykrotnie wyższa niż na ostatnim mundialu w Katarze, w grudniu 2022 r. Mimo że na FIFA spadła potężna krytyka kibiców z całego świata, Infantino pod koniec zeszłego roku w beczelny sposób bronił cen.

– Najważniejsze jest to, że przychody z biletów wracają do futbolu na całym świecie w różnej formie. Bez FIFA nie byłoby futbolu w 150 krajach. On istnieje właśnie dzięki przychodom, które generujemy w trakcie mistrzostw świata i które później reinwestujemy – mówił. – Jestem spokojny o sprzedaż. Każdego dnia otrzymujemy średnio 10 mln zamówień na bilety. To pokazuje, jak potężnym wydarzeniem są mistrzostwa świata.

W środę FIFA pochwaliła się, że w okienku zgłoszeniowym, które otworzyło się zaraz po ogłoszeniu terminarza fazy grupowej MŚ, a zamknęło we wtorek, federacja dostała aż 500 mln aplikacji. To rekord mundialu i liczba, która zdecydowanie przewyższa pozostałe do rozdzielenia bilety. W sumie do sprzedaży trafiło około 7 mln wejściówek, a po pierwszej fazie

• **Donald Trump oraz szef FIFA Gianni Infantino opisują przyszły mundial jako najlepszy w historii**

FOT. BRENDAN

ŚMIAŁOWSKI / AFP

/ EAST NEWS

sprzedaży, która odbyła się w listopadzie, zostało ich jeszcze 4-5 mln.

– To ogromny sukces. Ta liczba pokazuje, jak wielu ludzi cieszy się na przyjazd do USA na mistrzostwa świata. To będzie wspaniały turniej – skomentował Andrew Giuliani, przewodniczący zespołu ds. MŚ przy Białym Domu. Nie wszyscy jednak podzielają ten entuzjazm. Na świecie pojawia się bowiem coraz więcej głosów krytykujących Trumpa i porównujących go do zbrodniarzy, którzy wykorzystywali wielkie imprezy do przykrycia haniebnych czynów.

Dla kogo ten mundial?

Z informacji przekazanych przez FIFA wynika, że poza finałem największym zainteresowaniem cieszą się mecze fazy grupowej reprezentacji Meksyku oraz Kolumbii, która dwa pierwsze spotkania rozegra w Meksyku, a trzecie w Miami, gdzie Latynosi stanowią aż 70 proc. społeczeństwa. Mimo że z liczby przekazanych przez FIFA mogłoby wynikać, że każde spotkanie mundialu cieszy się ogromnym zainteresowaniem, nieoficjalne informacje są takie, że ogromna część aplikacji wpłynęła albo na mecze gospodarzy, albo spotkania reprezentacji z Ameryki Południowej. Chociaż ceny biletów nie przyciągają, kibice zdają sobie sprawę, że im bliżej turnieju, tym dostępność wejściówek przez oficjalne kanały będzie maleć, a ceny jeszcze bardziej pójdą w górę.

Liczyby podane przez FIFA nie zaimponowały też organizacji Football Supporters Europe, która reprezentuje kibiców z naszego kontynentu. Zasugerowała, że zainteresowanie mundialem kibiców z Europy jest podobne do ostatnich MŚ w Katarze.

Chociaż Trump chciałby wykorzystać turniej do głoszenia propagandowego sukcesu,

Tanio nie będzie

3119

DOLARÓW

• **Tyle kosztuje najtańszy bilet na finał mundialu**

by przykryć nim sprawy polityczne, za które w ostatnim czasie notorycznie jest krytykowany, nawet kwestie związane z mundialem budzą wątpliwości. Jednym z najbardziej palących tematów pozostaje bardzo rygorystyczne podejście administracji Trumpa do kwestii wjazdu cudzoziemców do USA.

W ciągu pierwszego roku kadencji obecnego prezydenta Stany Zjednoczone wprowadziły szereg zakazów wjazdu dla obywateli kilkudziesięciu krajów, w tym czterech, które zakwalifikowały się na mundial. Problemy z otrzymaniem wiz mogą mieć obywatele: Senegal, Wybrzeża Kości Słoniowej, Iranu i Haiti. Powody do obaw mają też mieszkańcy: Brazylii, Argentyny, Maroka, Kolumbii i Ekwadoru, bo w ostatnich miesiącach w tych krajach czas oczekiwania na wizę do USA sięgał nawet pół roku.

Mimo że sekretarz stanu USA Marco Rubio zapewnił, że Amerykanie robią wszystko, by kibice mogli szybko i bezproblemowo otrzymać wizy na czas turnieju, w kraju sugerują nawet, że już niedługo na czarnej liście Trumpa mogą się znaleźć kolejne kraje, które zagrają na mundialu. Działania Trumpa doprowadziły do tego, że w jego

własnym kraju są ludzie, którzy domagają się nawet wykluczenia USA z mundialu.

Trump porównany do zbrodniarzy

Taki wniosek w amerykańskim parlamencie złożyło 23 polityków w związku z ostatnimi działaniami Trumpa. Wskazywali przede wszystkim na uprowadzenie prezydenta Wenezueli Nicolasa Maduro i jego żony oraz działania militarne w tym kraju, a także w Nigerii. Ponadto wskazywano na możliwość dalszych operacji na Grenlandii, Kubie, w Meksyku, Kolumbii i Iranie.

FIFA odmówiła oficjalnego komentarza w sprawie wspomnianego wniosku, jednak nikt nie ma wątpliwości, że Infantino nie kiwnie w tej sprawie palcem. Zwłaszcza że w Rosji mundial odbył się w 2018 r., cztery lata po aneksji Krymu, a w 2022 r., przy przygotowaniach do turnieju w Katarze miało zginąć nawet 6 tys. pracowników.

– Bądźmy konsekwentni. Jestem bardzo krytyczny wobec działań Maduro, ale to, co widzieliśmy, było naruszeniem prawa międzynarodowego. To była inwazja na suwerenne państwo i porwanie jej prezydenta. Skoro słusznie wykluczamy Rosję, domagam się spójnego działania – w rozmowie z „Daily Mirror” powiedział Brian Leishman, jeden z kongresmenów, którzy podpisali wniosek.

– Gdyby FIFA podeszła do tematu poważnie, miałyby wielki ból głowy. W końcu w jej statucie zapisane są takie wartości jak pokój i poszanowanie suwerenności. Gdyby w najgorszym scenariuszu USA użyły siły przeciwko Grenlandii – terytorium sojusznika NATO – czy spotkałaby je taka sama kara jak Rosję? Czy gdyby Dania zakwalifikowała się na mundial, zbrojotwórcy by go? To nie tylko geopolityka. To test dla instytucji sportowych, które szczycą się neutralnością, a mimo to są zmuszane do zajmowania stanowiska politycznego, gdy prawo międzynarodowe i konflikty kolidują z globalną konkurencją – w rozmowie z BBC powiedział John Zerafa, który pomagał wielu krajom w organizacji największych imprez sportowych.

Krok dalej poszedł brytyjski „Guardian”, który tegoroczny mundial porównał do najbardziej haniebných turniejów w historii – z 1934, 1978, 2018 i 2022 r. Na pierwszym brylował włoski dyktator Benito Mussolini, drugie odbyły się po krwawym przejściu władzy w Argentynie przez Jorgego Rafaela Videla, a dwa poprzednie turnieje to wspomniane kwestie Putina i Krymu oraz mordy wyzysk pracowników w Katarze.

„Mimo że turniej odbędzie się też w Kanadzie i Meksyku, będzie zdominowany przez USA. Przez działania Trumpa już teraz, kilka miesięcy przed jego rozpoczęciem, możemy ten mundial umieścić wśród tych historycznych, haniebných rozgrywek” – napisał „Guardian”. ●

SPORT.PL

• **Polscy tenisiści rozpoczęli Australian Open**

• **Jak Barcelona zagrała z Realem Sociedad?**

• **Piłkarze ręczni po drugim meczu mistrzostw Europy**

Wiadomości, wyniki, historie sportowe znajdziesz na Sport.pl

OGŁOSZENIE WŁASNE WYDAWCY

34416315

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34415720

Spółdzielnia Mieszkaniowa „MURANÓW”
00-162 Warszawa ul. Dzielna 10

OGŁASZA PRZETARG NIEOGRANICZONY NA:

Wykonanie pionu przeciwpożarowego w budynku Dubois 7 w Warszawie

MATERIAŁY PRZETARGOWE DO ODBIORU W CENIE 400 zł + VAT 23% PO WCZEŚNIEJCYM ZGŁOSZENIU
EMAIL: rysard.stachyra@smmuranow.pl;
22 597 01 56, 507 738 148

OFERTY W ZAMKNIĘTYCH KOPERTACH NALEŻY SKŁADAĆ DO DNIA **13 LUTEGO 2026 DO GODZ. 13.00** W SEKRETARIACIE SPÓŁDZIELNI

OTWARCIE OFERT ODBĘDZIE SIĘ W DNIU **16 LUTEGO 2026 r. O GODZINIE 11.00** W SIEDZIBIE SPÓŁDZIELNI.

SPÓŁDZIELNIA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO UNIEWAŻNIENIA PRZETARGU LUB OGRANICZENIA ZAKRESU ROBÓT BEZ PODANIA PRZYCZYN.

OGŁOSZENIE PŁATNE

Kraj/34415717

Spółdzielnia Mieszkaniowa „MURANÓW”
00-162 Warszawa ul. Dzielna 10

OGŁASZA PRZETARG NIEOGRANICZONY NA:

Wymianę poziomu instalacji centralnego ogrzewania i rozdzielaczy w budynku Sapieżyńska 7A w Warszawie

MATERIAŁY PRZETARGOWE DO ODBIORU W CENIE 400 zł + VAT 23% PO WCZEŚNIEJCYM ZGŁOSZENIU
EMAIL: rysard.stachyra@smmuranow.pl;
22 597 01 56, 507 738 148

OFERTY W ZAMKNIĘTYCH KOPERTACH NALEŻY SKŁADAĆ DO DNIA **13 LUTEGO 2026 DO GODZ. 13.00** W SEKRETARIACIE SPÓŁDZIELNI

OTWARCIE OFERT ODBĘDZIE SIĘ W DNIU **16 LUTEGO 2026 r. O GODZINIE 10.30** W SIEDZIBIE SPÓŁDZIELNI.

SPÓŁDZIELNIA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO UNIEWAŻNIENIA PRZETARGU LUB OGRANICZENIA ZAKRESU ROBÓT BEZ PODANIA PRZYCZYN.

wyborcza

REDAKCJA

ul. Czerska 8/10, 00-732 Warszawa
Telefon: 22 555 66 00 (czynny w dni powszednie w godz. 10-17);
E-mail: redakcja@wyborcza.pl
Listy do redakcji: listy@wyborcza.pl
Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo ich redagowania i skracania. Wnioski i pytania w sprawie ochrony danych osobowych: iod@wyborcza.pl
REDAKTOR NACZELNY: Adam Michnik
PIERWSZY ZASTĘPCA, REDAKTOR NACZELNY WYBORCZA.PL: Roman Imielski
ZASTĘPCA: Bartosz T. Wielński
PROJEKT GRAFICZNY: Jacek Utko
KOLPORTAŻ: Michał Szalański
Problemy z dostępnością „Wyborczej” lub z właściwą mutacją lokalną: kolportaz@wyborcza.pl
Prenumerata cyfrowa: prenumerata.wyborcza.pl; pomoc@wyborcza.pl, 22 555 54 55, 519 255 455

Inne formy prenumeraty: wyborcza.pl/prenumerataGW
Gazeta Wyborcza w serwisach społecznościowych: facebook.com/wyborcza, bsky.app/profile/wyborcza.pl, instagram.com/gazeta_wyborcza
LICENCJE NA TREŚCI: licencje@wyborcza.pl

WYDAWCA

Wyborcza sp. z o.o., ul. Czerska 8/10
00-732 Warszawa; NIP: 521-403-30-11
PREZESKA ZARZĄDU: Aleksandra Sobczak

REKLAMA

Dyrektor sprzedaży: Marek Wilk
Biuro reklam i ogłoszeń:
ul. Czerska 8/10, 00-732 Warszawa
reklama@wyborcza.pl; 22 555 55 55, faks: 22 555 54 44

DRUK: Polska Press

ISSN 0860-908X

Rozpowszechnianie redakcyjnych materiałów publicystycznych bez zgody wydawcy jest zabronione.

34414665